

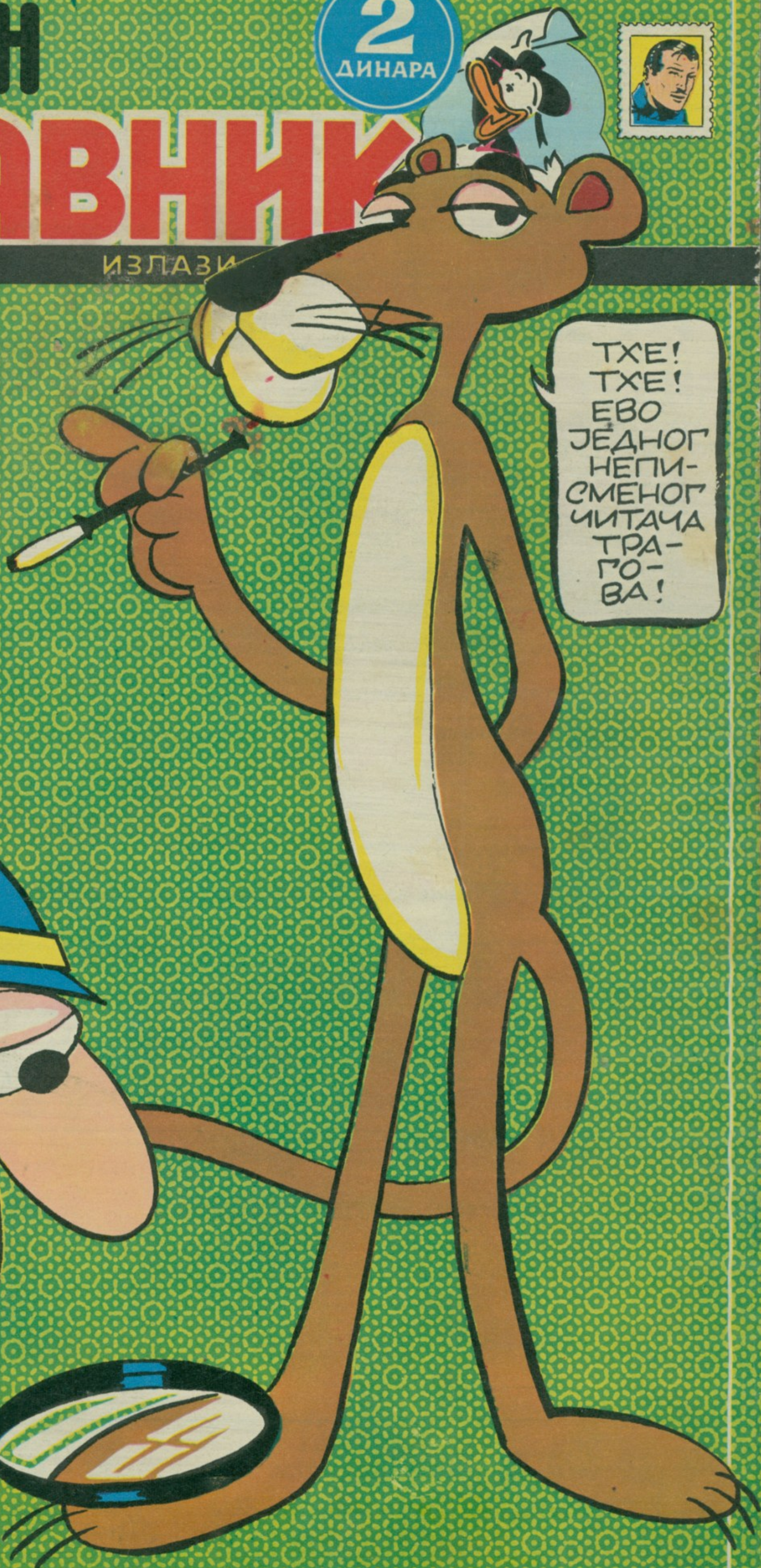
ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

2
ДИНАРА

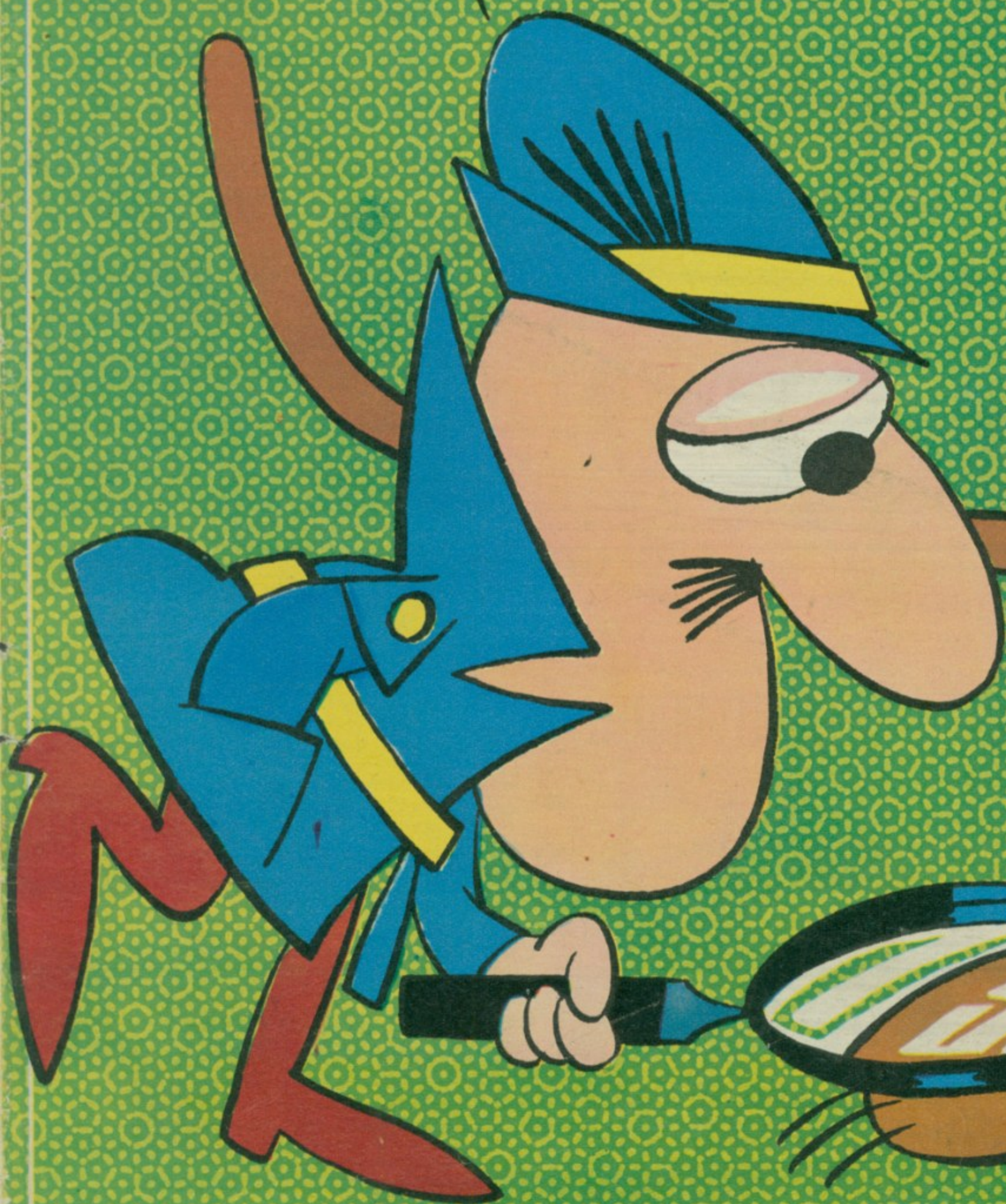
ГОДИНА
XXXII
БРОЈ
1010
7. V 1971.

ИЗЛАЗИ

ХМ!
СТАРА КАНТА?
НЕКА
ГУВЕРНАНТА?
ИЛИ ЈЕ ПАНТЕР
ПАНТА?

ТХЕ!
ТХЕ!
ЕВО
ЈЕДНОГ
НЕПИ-
СМЕНОГ
ЧИТАЧА
ТРА-
ГО-
ВА!

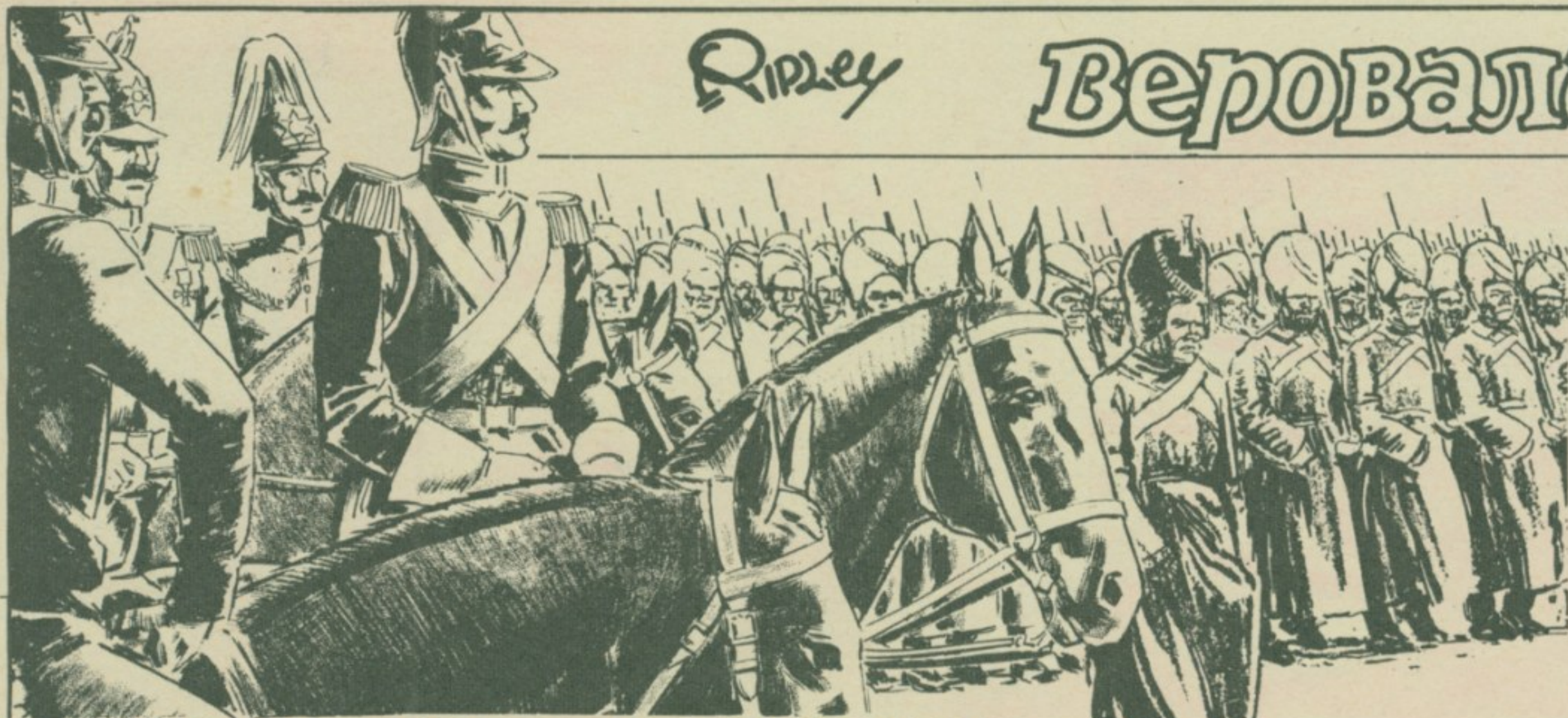
ДОГОДИЛО СЕ...

ЛЕТЕЋИ ТАЊИР. — „Циновски комфорни авиони претворили су се у летеће аутобусе. Летење је изгубило драж.“ Под овом паролом ујединила се група америчких летача-аматера који желе да уживају у летењу и осете се као господари ваздуха. Због тога су конструисали један летећи тањир који има осам елиса и — лети.

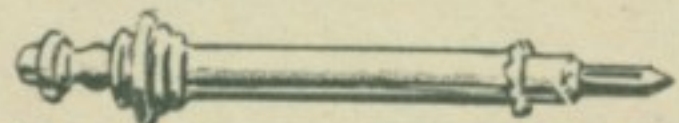

ЈЕДНА КОЊСКА СНАГА. — Џону Спролесу, шерифу из малог америчког града Кембелсвила, после једног саобраћајног удеса привремено је одузета возачка дозвола. Шериф Спролес обавезан је да стално обилази град и околину. Да би могао да без застоја врши своју дужност, позајмио је од оца, фармера, коња и тако је са аутомобила прешао на једну коњску снагу. „Не само што је обилажење града на коњу пријатније већ је и економичније. Зоб је јефтинија од бензина“ — каже он.

НАЈДРСКИЈА КРАЂА У ИСТОРИЈИ

За време годишње војне параде одржане у Москви 1880. године, цару **АЛЕКСАНДРУ II**, који је био окружен својим главним штабом, **НЕКО ЈЕ ИЗ ЦЕПА УКРАО ЗЛАТАН САТ!** ЦАР ЈЕ КРАЂАВИЦУ ПОНУДИО НАГРАДУ И ОПРОШТАЈ. САТ ЈЕ БИО ВРАЋЕН ПОШТОМ АЛИ СЕ КРАЂАВИЦА НИЈЕ ПОЈАВИО ДА ПРИМИ НАГРАДУ.

ПРВА ГРАФИТНА ОЛОВКА

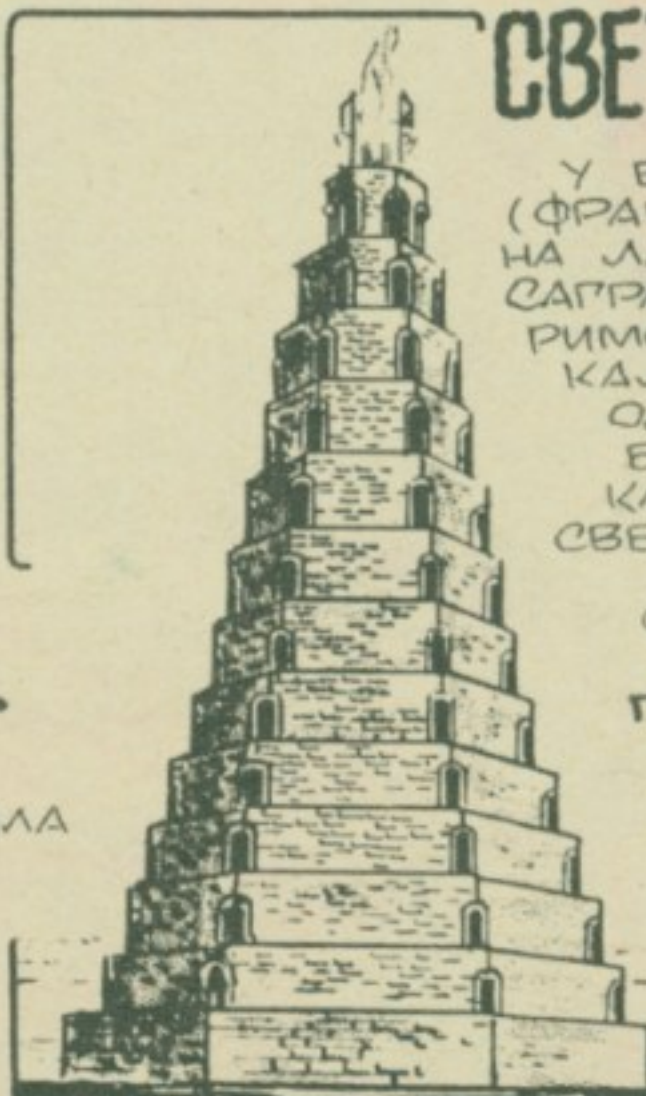
ИЗРАЂЕНА 1565. ГОДИНЕ У ЕНГЛЕСКОЈ, ИМАЛА ЈЕ ОМОТАЧ ОД ЗЛАТА И ГРАФИТНО СРЦЕ ДУГАЧКО 2,5 САНТИМЕТРА А КОСТАЛА ЈЕ ОКО ДАНАШЊИХ 5.000 Н. ДИНАРА.

ЦАРИЊ СА ОСТРВА СТИВЕН

(НОВИ ЗЕЛАНД) ЈЕДИНА ЈЕ ЖИВОТИЊСКА ВРСТА КОЈУ ЈЕ ОТКРИЛА И ИСТРЕБИЛА **ЈЕДНА МАЧКА.** МАЧКА ОСТРВСКОГ СВЕТИОНИКАРА ДОНЕЛА ЈЕ ЈЕДНОГ ДАНА И ОВИХ ЦАРИЊА КОЈЕ НИКАД НИКО НИ ПРЕ НИ ПОСЛЕ ТОГА НИЈЕ ВИДЕО.

(1894)

СВЕТИОНИК

У БУЛОЊИ (ФРАНЦУСКА) НА ЛАМАНШУ САГРАДИО ЈЕ РИМСКИ ЦАР КЛАИРУЛА ОД РАЗНОБОЈНОГ КАМЕНА. СВЕТИОНИК ЈЕ СЛУЖИО 1604 ГОДИНЕ.

ПИАЛИ ПАША

(1520-1571)

КОЈИ ЈЕ ПОСТАО ВЕЛИКИ ВЕЗИР ТУРСKE, ГЛАВНОКОМАНДУЈУЋИ ЊЕНЕ ВОЈСКЕ И АДМИРАЛ ФЛОТЕ, БИО ЈЕ УСВОЈЕНИ СИН СУЛЕЈМАНА ВЕЛИКАНСТВЕНОГ КОЈИ ГА ЈЕ КАО ШЕСТОГОДИШЊЕГ ДЕЧАКА НАШАО КАКО ЛУТА БОЈНИМ ПОЉЕМ КОД МОХАЧА. ДЕЧАК ЈЕ ЗНАО САМО ЈЕЗИК СУЛЕЈМАНОВИХ НЕПРИЈАТЕЉА — МАЂАРА!

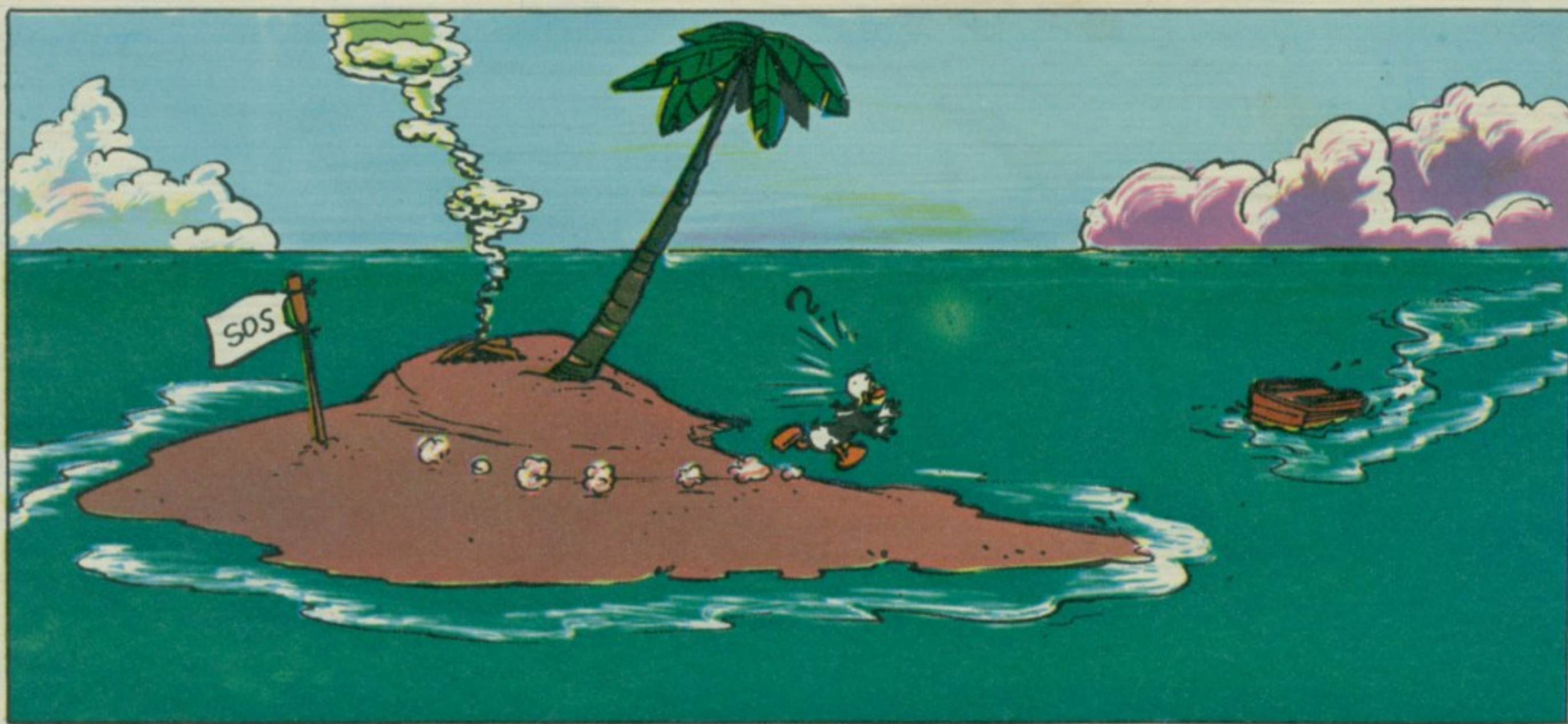
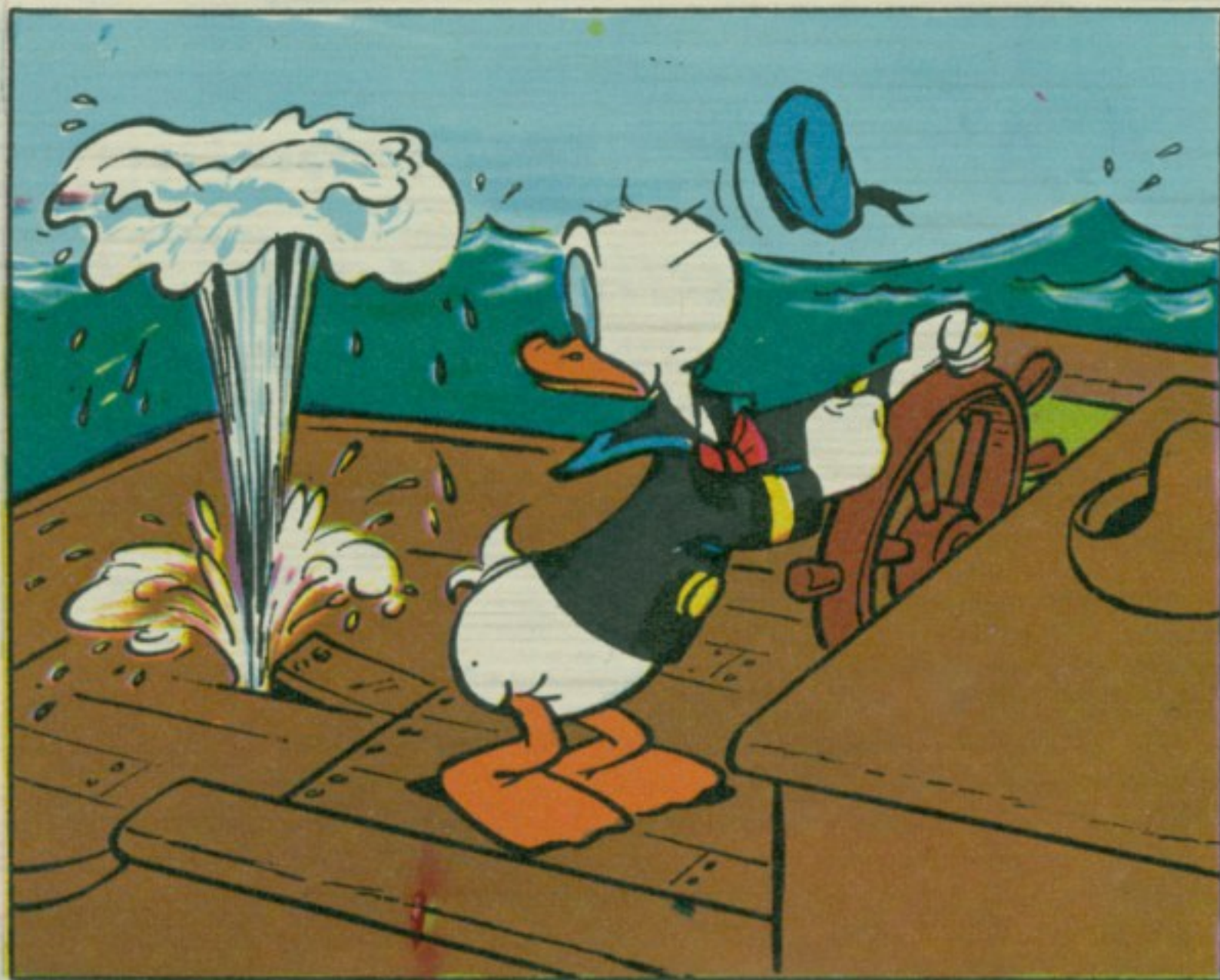
НА СВАКОЈ СТРАНИЦИ КЊИГЕ ШЕКСПИРОВИХ ЦЕЛОКУПНИХ ДЕЛА

ШТАМПАНОЈ НА ФИНОМ БИБЛИЈСКОМ ПАПИРУ, ХИЛДЕГАРДА ХОРН ИЗ БЕТЛЕХЕМА (САД) ИМА ПО ЈЕДНУ ПРЕСОВАНУ ДЕТЕЛИНУ СА ЧЕТИРИ ЛИСТА — УКУПНО ЊИХ 1046. ПРВУ ЈЕ НАШЛА 1937. ГОДИНЕ И ОТАДА ЈЕ СТАЛНО ДОПУЊАВАЛА СВОЈУ ЗБИРКУ.

1010

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

Два јапанска војника предала су се
Американцима 16 година после рата

ЗАРОБЉЕНИЦИ ОСТР

Двадесет првог јула 1944. године Американци су се искрцали на острво Гуам које су дотле држали Јапанци. После

страшног бомбардовања делови јапанске војске растурили су се по острву, пружајући жестоки отпор. Официри су наредили војницима да се распореде у мање групе и да наставе герилски рат све до коначне победе.

Ито Масаше са двојицом другова сакрио се и лутао по џунгли. Једног дана у мало нису налетели на Американце. Масаше је на време скочио у неки честар и ту остао да лежи читав сат, све док се амерички војници нису удаљили.

Онда је изишао из честара и позвао другове. Нико се није јавио.

**ОСТАО
ЈЕ
САМ**

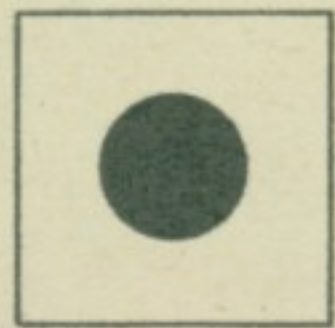
Масаше је помислио да су његови другови вероватно изгинули и да нема смисла да их тражи. Шта да ради? Знао је да мора и даље да врши своју дужност, да извршава заповест коју су дали официри.

Данима је лутао кроз џунглу, скривао се и навишавао да живи — сам. У глави су му стално биле речи једног од официра: „Морамо по сваку цену остати у животу. Никад нећемо допустити срамоту да паднемо непријатељу у руке“.

Масаше се сетио да нег-

де на југу постоје пећине. И та нада да ће у њима наћи сигурно уточиште изгледала му је као спасење и давала му снаге. Данима је ишао према југу док се није приближио познатом пределу.

Близу пећина чуо је неки тихи разговор. „Јапанци!“ помислио је. И није се преварио. Ускоро је угледао двојицу јапанских војника како улазе у пећину. Пустио је ратнички поклик и полетео им у загрљај.

**ГОДИ-
НЕ ПРО-
ЛАЗЕ**

Били су то Минакава Бунзо и Тукисабурџ Миназава, артиљерци који су, као и он, већ данима лутали џунглом.

Од тога дана живели су

утоје. Било је то почетком 1945. године.

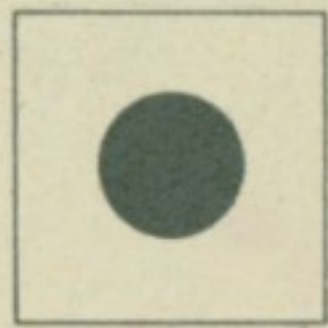
Лутајући, за храном, Масаше и његови другови наишли су једног дана на групу од осам јапанских војника која је живела у једном честару. Неколико пута су заједно с њима ишли у лов. Али, већа група — веће и невоље. Много се разговара, а с разговорима расте и недисциплина.

— Пре или после бићемо ухваћени и убијени — говорили су неки од њих исмејавајући Масашеја који је упорно тврдио да ће им јапанска војска доћи у помоћ.

— Американци претражују острво са псима и уз помоћ домородаца који нас нису волели. Већ су многе наше похватили — причао је један.

Масашејева тројка се једног дана одлучила да се поново одвоји. Нису знали колико је времена прошло

откад су се растали, кад зачуше експлозије и пуцњаву пушака. Са једног дрвета видели су како се у даљини вије дим. Група домородаца напала је осморицу Јапанаца. Покољ је избегао само један војник, Умино, који се касније придружио Масашеју, Минакави и Миназави.

**БОРБА
ЗА ГОЛИ
ЖИВОТ**

Пећине су морали сасвим да напусте јер су се бојали да ће их Американци или домороци једног дана похватати. Логор су поставили доста далеко одатле, испод једног ниског дрвета са широким гранама. Прилаз је био безбедан а склониште се није могло видети ни са које стране. Време је пролазило а њи

ВА ГУАМ

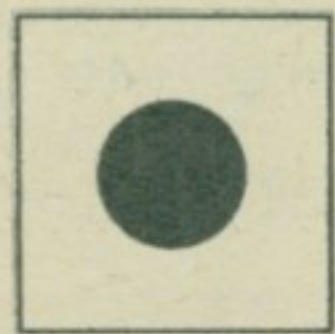
хова главна и једина брига била је храна. Јели су плодове и корење од разних биљака, а само понекад би ухватили неку дивљач. Али, одједном им се осмехнула срећа.

Из даљине су осматрали пут који је пресецао џунглу. Приметили су да један амерички камион пролази у редовним временским размацима и враћа се после пола сата. Наслутили су да се тамо налази неко складиште. Али, како доћи до њега?

Уз безброј предострожности и под заштитом мрака, једне ноћи су се приближили и заиста наишли на складиште старих ствари. Било је ту свега и свачега. Понели су све за шта им се чинило да им може олакшати живот и уредили су свој логор под дрветом.

Масаши, који је био добар стрелац, понекад је одлазио у потрагу за неким полудивљим волом који би

побегао из крда. Бирао је кишне дане кад се пуцање не чује далеко. За 16 година Масаши је убио шест волова и једну свињу. Више и није могао убити јер је имао свега осам метака...

СО И ВОДА

Осетили су страховиту потребу за сланим а и месо би им се, да је посољено спорије кварило. Али, како доћи до соли? Ако нађу обалу, ето и соли.

Извиђање је било тешко, али успешно. Једне ноћи, нечујно пузећи по месечини, дошли су до обале. Један суд напунили су драгоценом сланом водом. То им је помогло да месо одржавају дуже у свежем стању...

Али, откад су видели мо

ИТО МАСАШИ

МИНАКАВА БУНЗО

ре и његову широку пучину, оно им није давало мира. Почели су да маштају о некој барци, броду, чамцу, било чему што би их однело са овог проклетог острва.

— Умеш ли да управљаш бродом?

— Не, али лако ћемо се оријентисати помоћу Сунца и звезда.

Пуне две године живели су под опсесијом да ће наћи нешто на чему ће отпловити са острва. Скупљали су храну, правили удице, плели ужад, да би били спремни ако се укаже прилика.

СМРТ ДОЛАЗИ

А онда се у лето 1952. године на острво сручио тајфун. Шћућурени на дну једне рупе, слушали су ломљаву грања, фијук ветра. Можда ће тајфун избацити на обалу неки брод или чамац? Тако су мислили и надали се. И чим је тајфун престао, Масаши и Минакава пођоше да претраже обалу. Истраживали су је две ноћи. Чим би приметили нешто црно пожурели би да виде није ли каква чамац. Али, све је било узалуд.

Вратили су се уморни, гладни и разочарани. Од њих су остали само кожа и кости. Глад их је све више мучила јер су све теже долазили до хране.

Једног дана, у џунгли, на појасу на летке бачене из авиона. На лецима је писало да је јапанска војска капитулирала. Ко зна кад је бачен тај летак. Неко рече да у ту будалаштину не треба веровати.

Одупирали су се сваком искушењу, али време их је полако ломило. А једног дана Минакава се није вратио у логор. Нестао је. Тек после дужег времена наишли су на његов леш далеко одатле. Био је убијен из пушке. Сигурно су га домороци приметили.

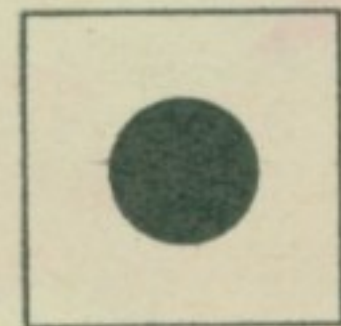
Касније, Умино се после једне свађе са Масашијем одвојио и није га било неколико недеља. А онда се вратио болестан. Имао је запаљење плућа. Нису га могли лечити јер ништа од лекова нису имали. Једног јутра нашли су га мртвог.

— Живот се наставља — рекао је Масаши, покушавајући да ублажи тежак утисак и страх од смрти. — Зар се нисмо и ми понекад разбољевали па смо издржали?

Сад су остала само двојица усамљеника као бродоломници на пустом острву. Било је још горе, јер су знали да их вреба опасност са свих страна. Понекад би неко од њих двојице постављао забрањено питање: Да ли је рат завршен? Знали су да се зачас могу посвађати, па су углавном живели одвојено. Састајали би се само кад је требало нешто заједно појести.

Године 1957. десило се нешто опасно што их је уверило да их још траже. Неко је на Масашија пуцао и ранио га. Једва је умакао. Рана није била тешка. Али, неспокојство је остало.

Тако су дочекали и 1960. годину. Једног дана Минакава је приметио неку кокошку и пожурио је да је ухвати. Побегла му је. Да се не би враћао празних шака, попео се да убере неколико кокосових ораха. И управо тада је зачуо људске гласове и шум хеликоптера у висини.

ЧУДАН СУСРЕТ

Кад су 19. маја 1960. године Цесу Куку, шефу америчке војне полиције у Агањи, главном граду острва Гуам (највећем од Маријанских острва) дошли неки домороци и испричали како су у џунгли видели необично биће које је побегло чим су му се приближили, он у то није мно го веровао. Сутрадан, један од домороца је чак тврдио да је пуцао у необично биће зарасло у броду.

Кук је тада организовао претраживање терена у сливу реке Толофофо која је била удаљена неких двадесетак километара од Агање.

Војници су се с тешком муком пробијали кроз џунглу тражећи било какве трагове али ништа нису нашли. Једног дана, док су ишли поред неког потока зачуше крик. Водич, доморо-

дац, који се налазио на челу колоне, показивао је руком у правцу неког дрвета на чијем врху се назијерала нека необична сподоба. Одмах је јављено хеликоптеру и војницима. Али док су стигли, необична прилика са дрвета била је ишчезла.

Изненађени, а помало и запрепашћени, војници се растрчаше по џунгли и у том тумарању изненада се, на једном пропланку, нађоше лицем у лице с неким заиста необичним људским бићем са кога су висили дроњци. На испијеном лицу, обраслом дугом брадом, сијале су унезверене очи. Нешто је говорило али његов језик нико није разумео. Тек кад је стигао један војник који је нешто знао јапански, успео је да разуме и преведе својим друговима ове речи: не пуцајте!

— Ко сте ви човече? — упита официр преко тумача. — Минакава Бунзо, из 329. артиљеријског одреда царске армије Великог Јапана — одговори човек и заузео став „мирно“.

Војници се згледаше и спустише оружје. Зар је то могућно? Зар је заиста могућно да 15 година после завршетка рата један Јапанац још не зна да је његова армија давно поражена и рат давно завршен.

— Не, то није могућно — рече официр — то мора да је неки лудак. Или варалица.

Ни Цес Кук није веровао кад су му сутрадан довели опраног и преобученог Јапанаца који је још тврдио да није сам. Са њим је, рекао је, још један његов друг.

Другог Јапанаца знатно су лакше пронашли. Рекао је да се зове Ито Масаши и да је подофицир 63. пешадијског пука. Био је исцрпљен и болестан.

☆☆☆☆

Кад су их после најнеопходнијег опоравка психологи и лекари детаљно испитали, закључили су да су душевно здрави, способни да расуђују.

Њихова драма била је драма фанатика. Тек кад су их авионом пребацили у Јапан и кад је Масаши видео своју мајку и две сестре, поверовали су да је рат заиста завршен, да их нико неће убити... и да је дошао крај њиховим патњама.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ ВЕЛИКА ТРКА

ПРЕД ВЕЛИКУ ТРКУ СВИ СУ УЗБУЂЕНИ...

НЕВОЉЕ ПАНТЕРА ПАНТЕ

Када је пре пет година глумица Клаудија Кардинале представила публици Пантера Панту, нико није могао ни да слуги да ће та велика, неспретна ружичаста мачка постати звезда телевизије, филма и цртаних романа.

Витки, грациозни пантер који хладнокрвно испија виски за вискијем и, по угледу на некадашње звезде немог филма, пуши на дугачку мушкету, први пут се појавио на шпици филма „Ружичаста пантерка“ у којем главну улогу игра Клаудија Кардинале.

Критичари су на нож дочекали филм. Клаудија Кардинале им је љутито одговорила:

— Не схватам овакав бес критичара. Ако им се ради о филму није допала и ако смо Питер Селерс и ја били лоши забављачи, морала им се свидети бар шпица филма!

Позната глумица није била сасвим у праву. Јер, многи критичари су у својим приказима истакли да је та најва са витоком ружичастом мачком једино што и вреди у филму. Режисер филма Блејк Роџерс имао је разлога да буде и потиштен и задовољан. Поттиштен јер му филм није успео а задовољан што је он био тај који је дошао на идеју да се за израду цртане шпице обрати Фрицу Фрилингу. Самог Фрилинга похвале критичара буквално су спиле: напустио је место цртача у великој филмској компанији „Варнер Брос“ и удружио се с Дејвидом Панијем решен да се убудуће потпуно посвети измишљању нових авантура за свог ружичастог пантера.

Зашто је Панџа ружичаст?

Тако је почео чудесни телевизијски и филмски успех једне личности која се родила сасвим случајно. Међутим, Фрилинг није био без искуства кад је први пут нацртао ружичастог Пантера који је касније код нас, кад га је откупила наша телевизија, добио прикладно име Панте.

Године 1944. Фрилинг је заједно с Робертом Мек Кимсоном напустио студио Волта Дизнија да би се у

ГИПКИМ, ГРАЦИОЗНИМ
КОРАКОМ САМО СЕ ПРО-
ШЕТАО ПРЕКО ФИЛМ-
СКОГ ПЛАТНА И НА ПРЕ-
ПАД ОСВОЈИО ПУБЛИКУ

„Варнер Бросу“ запослио као шеф одељења за израду цртаних филмских шпица. Заједно са Чарлсом Џонсоном и Мек Кимсоном, Фрилинг је створио читав низ нових цртаних јунака: којота Вилија, мачка Силвестра, миша Спиди Гонзалеса, зеца Банија, ноја Бип-Бипа, канаринца Титија и многе друге.

Зашто је Фрилинг свог последњег јунака, Пантера Панту, оденуо у ружичасто? У енглеском језику реч „пунк“ има више значења. Основна значења су „каранфил“ и „боја каранфила, бле доружичаста“. Али, „пунк“ значи и „шепртља“, и то симпатична шепртља. Човек који се из најбољих намера прихвата посла иако за њега нема довољно снаге, чији су жеље, намере и покушаји увек изнад могућности и способности — ето, то је „пунк“. Он ће вам свесрдно притећи у помоћ али ће вас од те његове помоћи сигурно — заболети глава. Већина „пункових“ добронамерних покушаја пропада али и поред тих неуспеха — а можда баш због њих — он осваја симпатије свих с којима долази у додир.

ДА НИЈЕ ПРОПАО ФИЛМ ЗА КОЈИ ЈЕ ЦРТАО ШПИЦУ, ФРИЦ ФРИЛИНГ ВЕРОВАТНО НИКАД НЕ БИ ПОСТИГАО СВЕТСКУ СЛАВУ

Зато је и Пантер Панта ружичаст. На жалост, ту ње гову ружичасту боју која се мења од тамне па све до најнежније боје бледоружичастог каранфила, наши телевизијски гледаоци не могу да виде.

У својим авантурама Пантер Панта сусреће се са људима, животињама и стварима. У сусретима с људима

Панта је увек великодушан и пун добре воље. Нарочито је нежан према деци, младима и старима и спреман је да за њих све учини и да с њима подели све што има. Али, Панта је „ружичаст“ и зато они којима он несебично нуди своју помоћ на крају се ратосиљају и њега и његових племенитих настојања.

Доброћудни несирејњаковић

Али кад, Панту пут нанесе на животиње, ствари и разне апарате, онда крај изгледа сасвим другачије. У додиру с Пантером Пантом ствари и апарати престају

да буду мртви предмети. Они оживљавају и по праву лу устају против њега. У од носу на људе, ствари су у предности јер не подлежу чарима доброћудног несиретњаковића. У тим сукобима с другим животињама и стварима ружичаста мачка увек извуче дебљи крај.

Баш због таквог односа између Пантера Панте и људи, односно Пантера Панте и животиња и ствари, ружичаста мачка потпуно се разликује од свих личности које је Фриц Фрилинг више од двадесет година цртао за „Варнер Брос“. Али, слика Пантера Панте не би била потпуна ако се не би казало да он има отмено понашање и укус пробирача, да воли добар залагај и удобну фотељу.

Госћу у милионима кућа

Данас је Пантер Панта омиљен гост многих телевизија света: на нашим малим екранима гледамо га још најмање две године! Кад је Пантина слава почела да добија неслућене размере, Фрилинг је одлучио да се савстави у службу свог ружичастог јунака. Показало се да је био у праву јер му је Панта донео славу, популарност и богатство.

Поред кратких телевизијских цртаних прича о Пантиним многобројним авантурама, у Сједињеним Америчким Државама снимљена су и два дугометражна филма о авантурама ружичастог делије заљубљеног у музику и ритам, у све тековине модерног друштва, љубитеља вискија, доброг дувана и — лепих жена. За један од тих филмова Фрилинг је добио „Оскара“. Пантер Панта је постао главни јунак и једне музичке комедије која се с великим успехом приказује на Брод-

веју. Чувене фирме спремне су да плате баснословне суме само да би у телевизијским рекламама њихове производе препоручивао Пантер Панта. Његовим именом „Пунк Пантер“ назван је не давно чак и један нов, веома дугачак и елегантан амерички аутомобил.

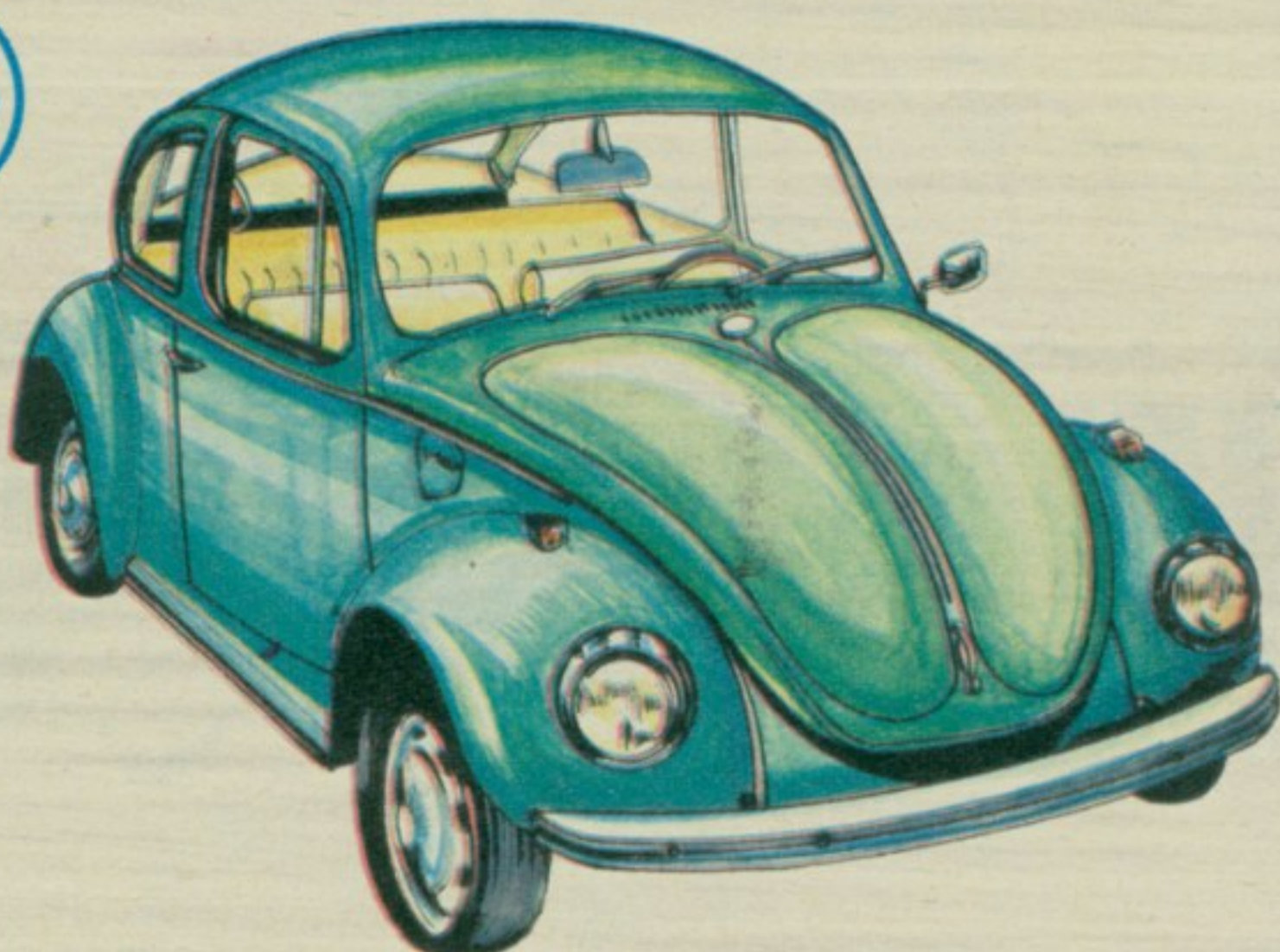
Из студија Фрица Фрилинга свакодневно се шаљу у свет нови телевизијски филмови о ружичастој мачки. У сваком од њих Панта, који ни у најтежим тренуцима не заборавља свој грациозни плесни корак, доживљава разне непријатности из којих понекад излази као победник али веома често и као побеђени.

88

НАЈВАЖНИЈИХ КОЛА СВЕТА

ЕВРОПСКИ МИЛИОНЕРИ

„Фолксваген“ — немачка фабрика, основана 1937 године; у 1969. години произвела 1,639,630 кола. „Фиат“ — италијанска фабрика, основана 1899. године; у 1969. години произвела 1,311.114 кола. „Режис Рено“ — француска фабрика, основана 1898. године; у 1969. години произвела 1,009.372 возила.

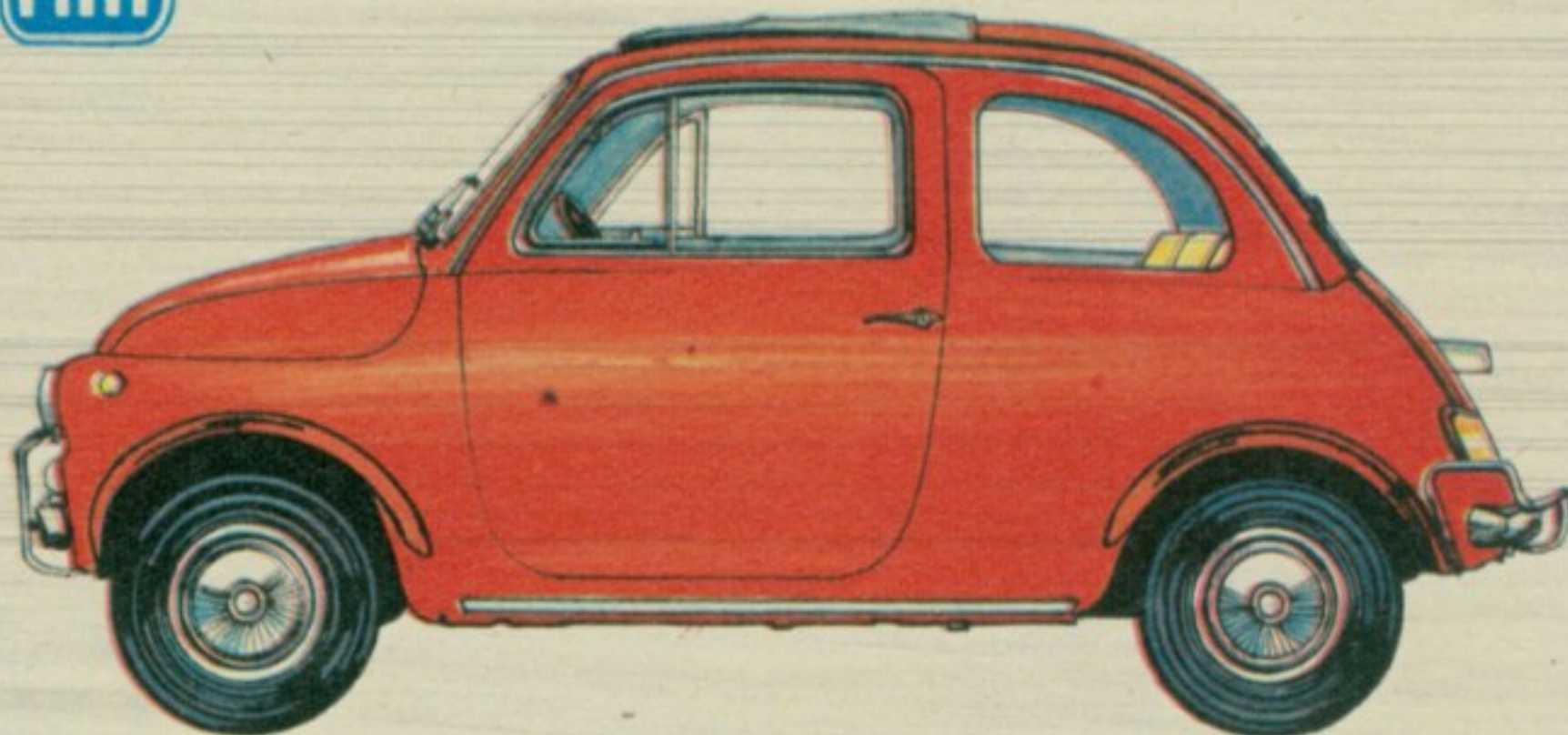
12

„ФОЛКСВАГЕН 1302“: Мотор и погон позади; четири цилиндра; 1.285 кубика; 44 КС/ДИН при 4.100 обртаја у мин.; брегаста осовина у глави мотора; четири брзине; кочнице добош; димензије 4,03 x 1,50; тежина 870 кг; седишта 4—5; брзина 125 км/час. Постоје још типови „1.200“ и „1.300“.

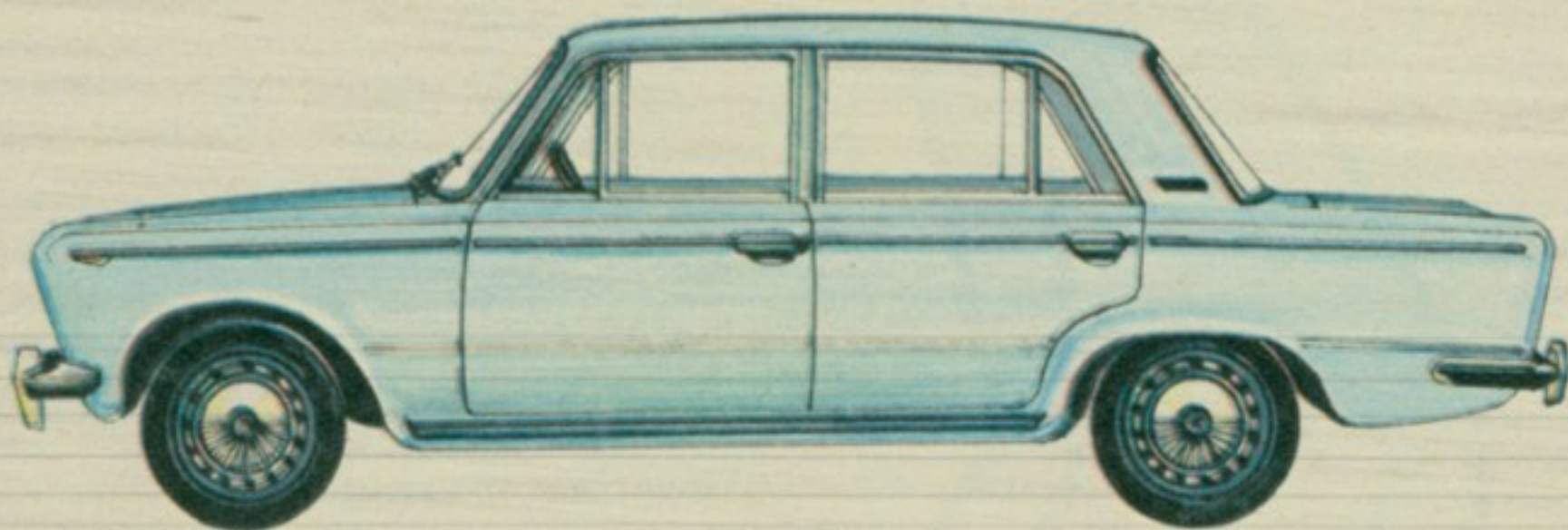
15

„ФОЛКСВАГЕН К-70“: Мотор и погон напред; четири цилиндра у линији, 1.605 кубика, 90 КС/ДИН при 5200 окретаја у минути; Компресија 9,5; четири брзине; кочнице: напред диск, позади добош; тежина 1.050 кг.; седишта четири до пет, брзина 158 км/час. Постоји и верзија од 70 КС/ДИН.

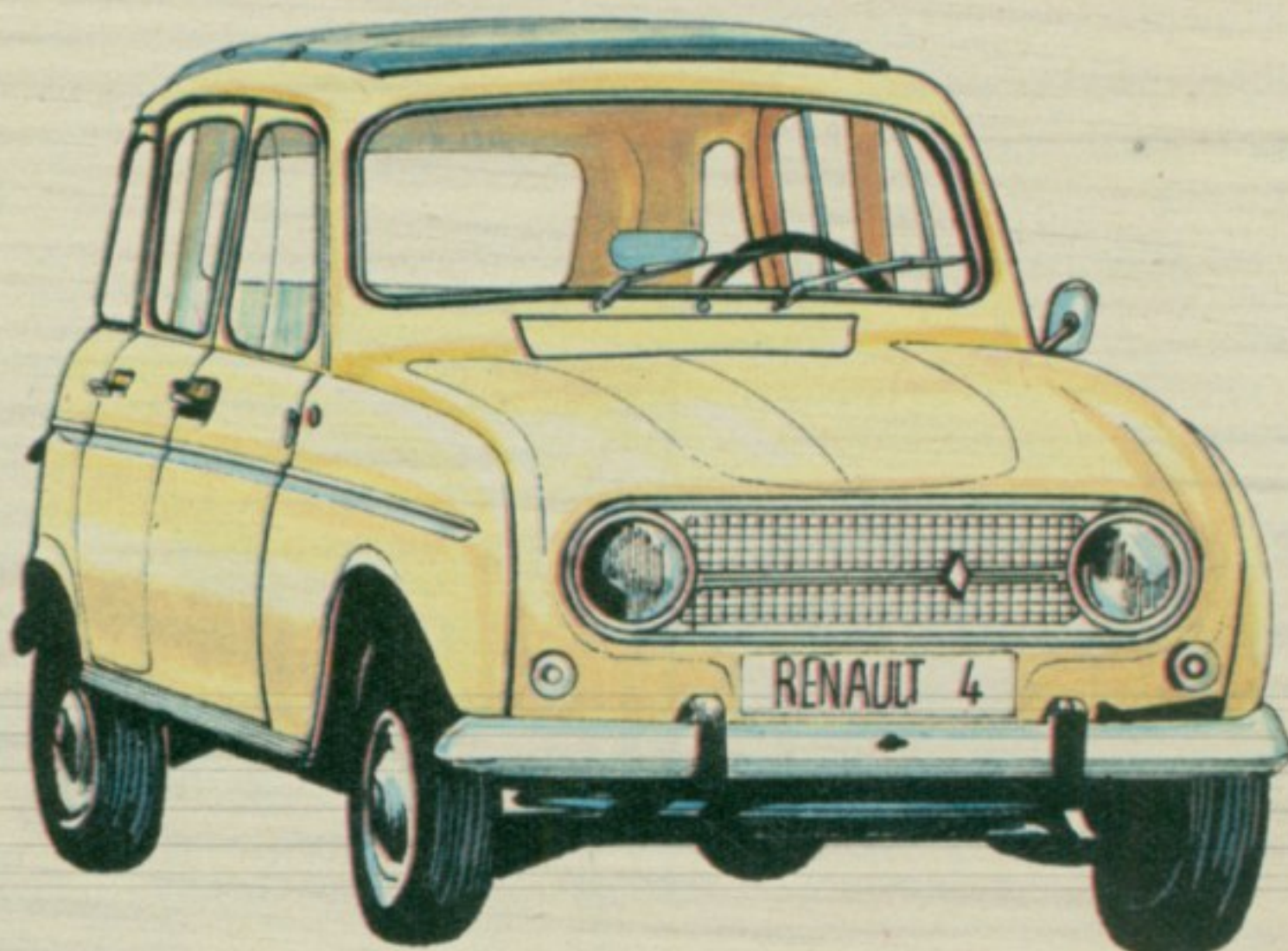
16

„ФИАТ 500“: Мотор и погон позади; два цилиндра у линији, 499,5 кубика, 18 КС/ДИН при 4.600 окретаја у минути; компресија 8; четири брзине; кочнице добош на сва четири точка; димензије возила: 2,97 x 1,32 x 1,32; тежина возила 530 килограма; седишта 4; брзина 95 км/час.

19

„ФИАТ 125“: Мотор напред, погон позади; четири цилиндра, 1.608 кубика, 90 КС/ДИН при 5600 окретаја у минути. Компресија 8,8; две брегасте осовине у глави мотора; кочница диск; седишта пет; брзина 160 км/час. Постоји верзија „специјал“, 100 КС/ДИН, брзина 170 км/час.

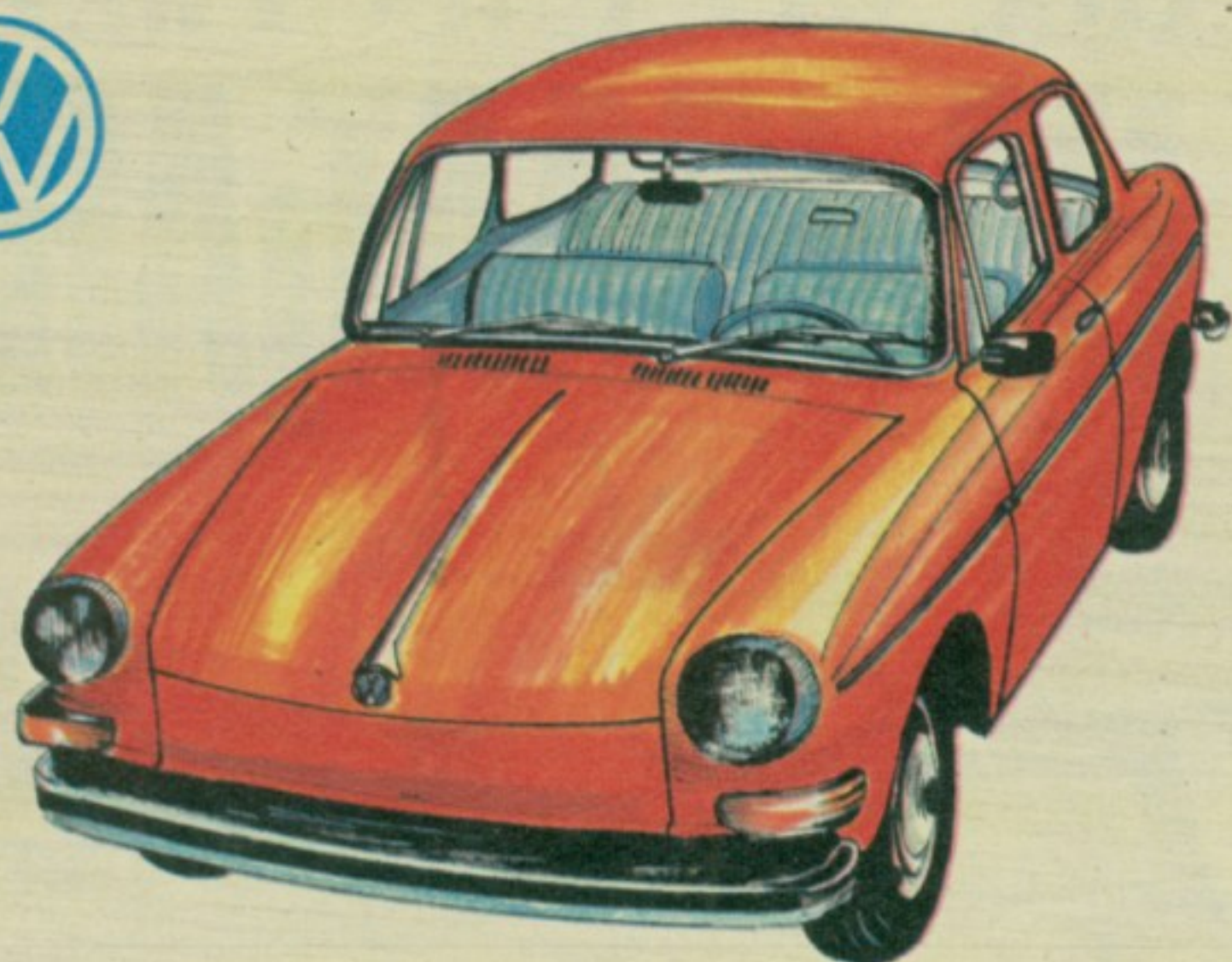

20

„РЕНО 4“: Мотор и погон напред; четири цилиндра у линији, 747 кубика, 27 КС/ДИН при 4.700 окретаја у минути. Компресија 8,5; четири брзине; кочнице добош на сва четири точка; димензије 3,67 x 1,48 x 1,55; тежина возила 635 килограма; седишта четири; брзина 110 км/час.

НАГРАДНИ КОНКУРС: Чувајте купоне! На крају серије одговорите на сва питања.

ПИТАЊЕ бр. 2: Да ли се мотор »фолксвагена« налази напред?

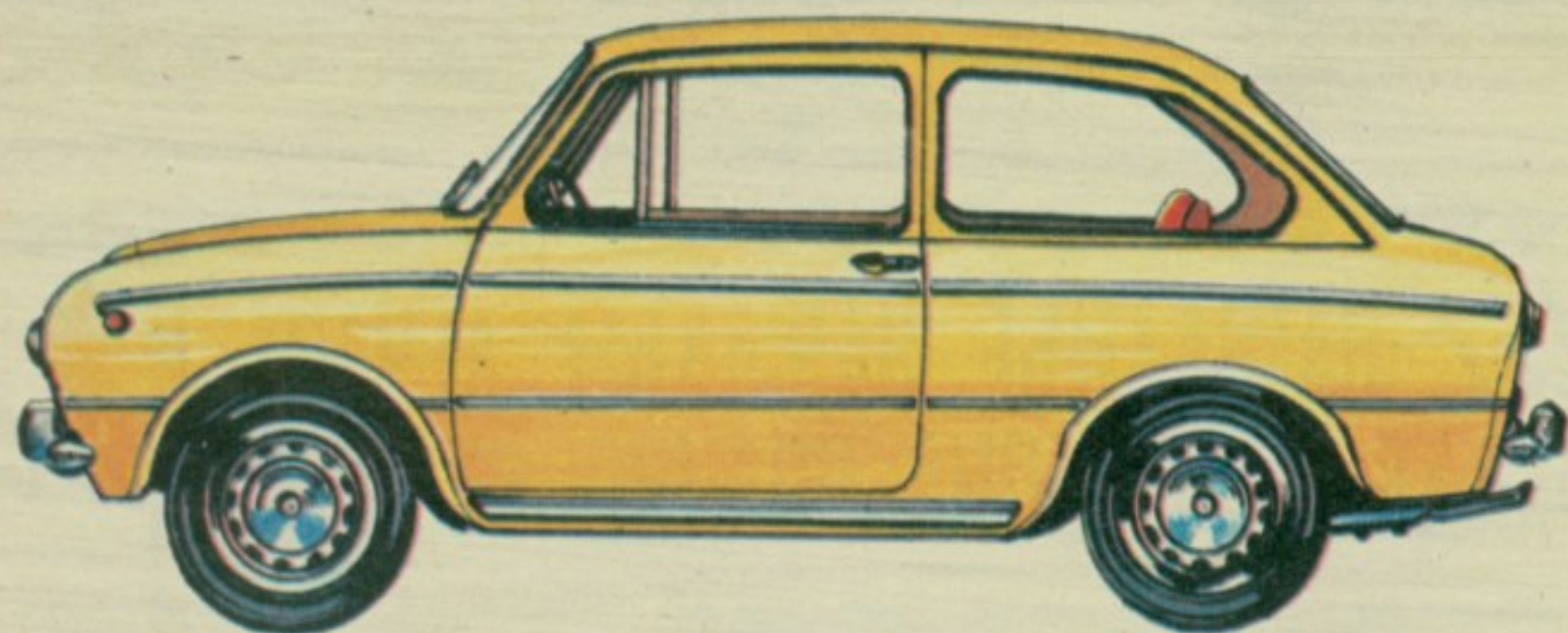
13

„ФОЛКСВАГЕН 1600“: Мотор и погон позади; четири цилиндра; 1.493 кубика, 44 КС/ДИН при 3.800 обртаја у мин.; четири брзине; кочнице: напред — диск, позади — добош; димензије: 4,34 x 1,60 x 1,47; тежина 920 кг.; седишта 5; брзина 125 км/час. Постоји и тип са мотором од 1.584 кубика, 54 КС/ДИН, брзина 135 км/час.

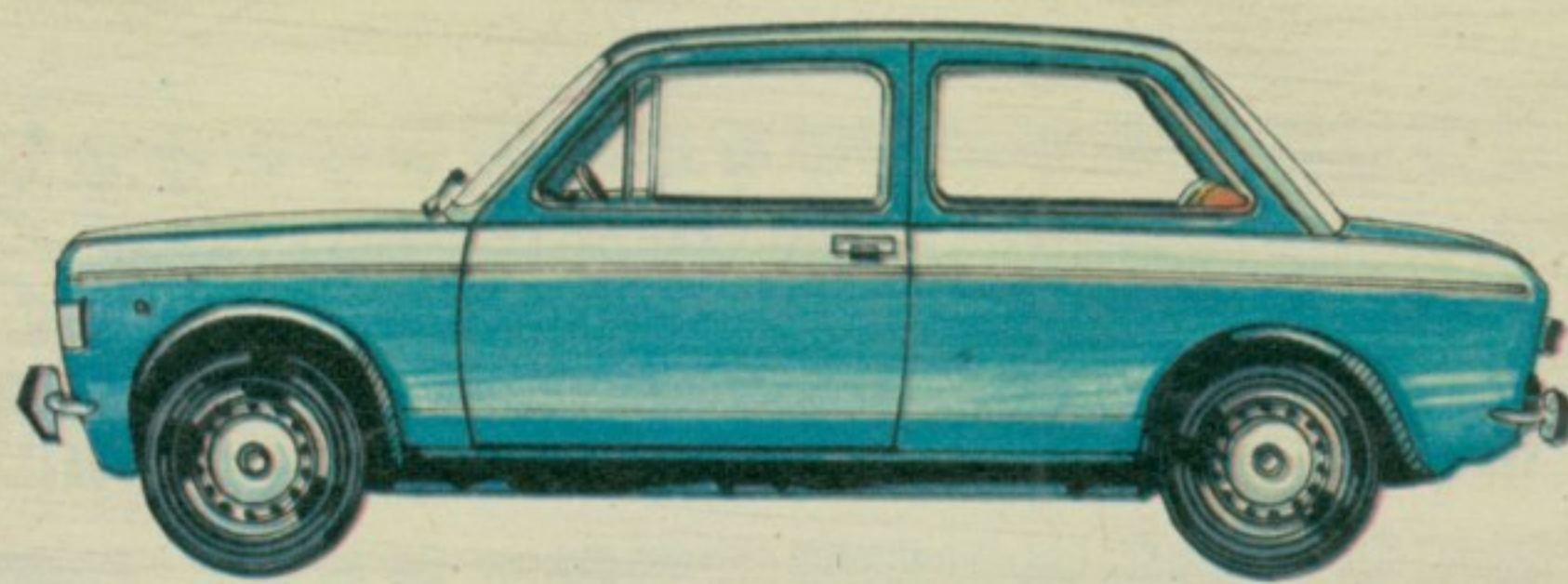
14

„ФОЛКСВАГЕН 411 Е“: Мотор и погон позади; четири цилиндра, 1.679 кубика, 80 КС/ДИН, при 4.900 обртаја у минути; уместо карбуратора бризгалке за гориво; четири брзине; брегаста осовина у глави мотора; кочнице: напред диск, позади добош; тежина 1.100 килограма; седишта четири до пет; брзина 155 км/час.

17

„ФИАТ 850“: Мотор и погон позади; четири цилиндра, 843 кубика, 34 КС/ДИН, при 4800 окретаја у мин.; четири брзине; кочнице добош; тежина: 670 килограма; 4 седишта; брзина 120 км/час. Постоје типови „специјал“ — 47 КС/ДИН, брзина 135 км/час; „спорт“ — брзина 145 км/час и „спјадер“ — брзина 150 км/час.

18

„ФИАТ 128“: Мотор и погон напред; четири цилиндра у линији, 1.116 кубика, 55 КС/ДИН при 6000 окретаја у минути. Компресија 8,8; четири брзине; кочнице: напред — диск, позади — добош; димензије: 3,85 x 1,59 x 1,42; тежина возила 800 килограма; седишта четири; брзина 135 км/час.

21

„РЕНО 6“: Мотор и погон напред; четири цилиндра у линији, 1.108 кубика, 45 КС/ДИН при 5.300 окретаја у минути. Компресија 8,3; четири брзине; кочнице: напред — диск, позади — добош; димензије 3,85 x 1,53 x 1,47. Тежина возила 820 килограма; четири седишта; брзина 135 км/час.

22

РЕНО 12 КАРАВАН: Мотор и погон напред. Четири цилиндра у линији, 1.288 кубика, 54 КС/ДИН при 5.250 обртаја у мин., брегаста осовина са стране. Кочнице: напред диск, назад добош. Димензије: 4,30 x 1,63 x 1,43 метар, тежина 880 кг. Седишта 4—5. Брзина 145 км/час. Потрошња горива: 10,5 литара бензина супер на 100 км.

НАГРАДЕ: Гумени чамац, шатор, прибор за подводни риболов (пушка, маска, пераја), бицикл.

Kandit НАЈСЛАЂА НАГРАДНА ИГРА НА СВЕТУ! НАЈСЛАЂАН 1971. НАЈСЛАЂАНА

ФАБРИКА ЧОКОЛАДЕ И БОМБОНА *Kandit* НАГРАДИЋЕ НАЈСЛАЂЕГ ДЕЧАКА И НАЈСЛАЂУ ДЕВОЈЧИЦУ 1971. СА ОНОЛИКО ЧОКОЛАДЕ И БОМБОНА КОЛИКО СУ ТЕШКИ

Пошаљите одмах фотографије најмпаћих да учествују у најслађем наградном конкурс!

ПРАВИЛА ИГРЕ:

1. Пошаљите одмах већу фотографију лица детета које је рођено између 1. јануара 1964. године и 1. јануара 1969. године. Уз фотографију пошаљите 3 омота чоколаде »DADO«.
2. На полећини фотографије напишите читко: име и презиме, дан, месец, годину рођења и тежину детета.
3. Сва деца чију фотографију примимо (са омотима »DADO«) добиће од фабрике »KANDIT« — Осијек — 3 албума: „Додо“, „Ногометних шампиона“ и „Потрошачки албум“ (за маркце).
4. 100 фотографија деце које одабере жири биће објављене у Политикином забавнику. Свака објављена фотографија имаће свој број (од 1 до 100). Објавиће се 5 пута по 20 фотографија и сваки пут купон за гласање. Читаоци Забавника гласаће само за једно дете — разуме се које им је најслађе из тог броја. Међу свима који гласају, на срећу ће се сваки пут извући десет добитника по једног слатког пакета фабрике »KANDIT« из Осијека.
5. Деца чије фотографије буду објављене у Политикином забавнику добиће од фабрике »KANDIT« по једну велику чоколаду и 3 албума »Kandit«.
6. Дечак и девојчица који буду добили највећи број гласова (купона са њиховим бројем) од читалаца Политикиног забавника, биће проглашени за Најслађана и Најслађану 1971. Њих двоје Најслађани и Најслађана посетиће фабрику »KANDIT« у Осијеку и примити награду: тачно онолико чоколаде и бомбона колико су тешки!

»ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК«

За најслађи конкурс
11001 БЕОГРАД Македонска 29

Изрежи адресу и залепи на коверат у коме је фотографија са омотима »DADO«

БИМ И БУМ

JOE MUSIAL

БИМЕ! БУМЕ!
ДОЋИТЕ... БРЗО!
ПОШТАР ЈЕ
ДОНЕО НЕШТО
ЛЕПО ЗА
ВАС!

ЕВО НАС,
МАМА!

ТО
И ЈА
МОРАМ
ДА
ВИДИМ!

ЧУЈ, МАМА! ЧИКА
КАРЛ НАМ ЈЕ ПОСЛАО
ОВОГ ПАПАРАЂА!
ПИШЕ ДА ПТИЦА ЗНА
ДА ГОВОРИ, **ДЕСЕТ**
ЈЕЗИКА!

НЕБЕСА! МОРА
ДА ЈЕ ПАПАГАЈ
ЗАВРШИО НЕКИ
ФАКУЛТЕТ!

ГЛУПОСТИ!
ЈА У
ТО НЕ
ВЕРУЈЕМ!

ИСПИТАЈТЕ ВИ
ПРВО ДА Л' ТА
ПТИЧУРИНА
УОПШТЕ УМЕ
ДА ГОВОРИ!

КАПЕТАНЕ,
У ПРАВУ СТЕ!

ХАЈДЕ... ПОНОВИ:
КАПЕТАН ЈЕ
МОЖЕ КОЈИ
ИДЕ НА
ДВЕ НОГЕ!

КАПЕТАН ЈЕ
МОРЖ КОЈИ ИДЕ
НА ДВЕ НОГЕ!
ХОЋЕТЕ ДА ВАМ ТО
КАЖЕМ И НА ФРАН-
ЦУСКОМ, ГРЧКОМ,
ФИНСКОМ, АРАПСКОМ?

HE!

ГРРРР...
'АЈДЕ! ПОНОВИ
САД ЗА МНОМ
БИМ И БУМ
СУ
ХИЈЕНЕ!

МЕНЕ
ОН ДА
ИСПРОБАВА.
ИЗВЕРГЛА-
КУ МУ ТО
НА **ДЕСЕТ**
ЈЕЗИКА!

БИМ и БУМ... ΣΔΧ 大宮株

*NΔ Zw#Aε zic m za Jkw
AWε zic OZ!!*

3AP
TAKO?

БЕСТИДНИЧЕ!
СТИДИ СЕ... УЧИ
РУЖНИМ РЕЧИМ
ЈЕДНУ ДОБРУ,
НАИВНУ ПТИЧИЦУ,

КОГА?
МЕНЕ?

РИМСКИ ЦАР ГАЈ ЦЕЗАР КАЛИГУЛА ВЛАДАО ЈЕ 3 ГОДИНЕ, 10 МЕСЕЦИ И 1 ДАН.

ПРОГЛАСИО ЈЕ

Злоћасни римски цар Калигула који је ђонижавао и слао у смрћ убажене ђолићичаре и бојаћаше, ђодијао је свом коњу ђалаћу око које је сћално бдела сћража

Силан народ слегао се у италијанску луку Бриндизи да дочека флоту која је из далеке Сирије носила у домовину урну са пепелом чувеног и свуда омиљеног војсковође Германика, и ње гову породицу.

Била је јавна тајна да је сам моћни цар Тиберије дао налог Писону, своме наместнику у Сирији, да отрује Германика, јер му је завидео на слави и војничким успесима. То никада није доказано али Писона је Тиберије, да би са себе скинуо одговорност, стрпао у затвор, где се овај убио.

Није се хваћао у замке

Једно од шесторо Германикове деце која су овако изненада остала без оца био је и мали Гај Цезар, одрастао по војничким логорима где је Германик провео већи део свог кратког живота покоривајући рато-

борна германска племена. Дечака су војници римских легија необично заволели, облачили га у униформу ка кву су и сами носили и дали му надимак Калигула — војничка чизмица — који му је заувек остао.

Цар Тиберије лажно је оптужио Германикову жену Агрипину да је ковала заверу против њега и осудио је на доживотно прогонство и затвор али морао је, плашећи се гнева народа, да усвоји и посини Калигулу и његовог брата Друса.

Калигула је позван на острво Капри у летњи Тиберијев дворца када му је било 19 година. Ту га је Тиберије искушавао на разне начине, јавно га понижавао и исмевао да би му се час касније тобоже извинио и указао му највеће почести. Покушавао је да открије да ли младић гаји према њему мржњу, да ли жели да му се освети за смрт родитеља. Али, Калигула се није хватао у такве замке и нико није био ватреније одан Тиберију од њега. На мајку и оца није мислио, или их бар није помињао, учествовао је у свим гозбама и свечаностима, подносио сва понижења чекајући да Тиберије умре и он коначно преузме власт.

А моћног римског цара Тиберија издавало је тело и напуштала снага. Шеснаестог марта 37. године било је јасно да му је куцнуо последњи час. Цар је једва дисао на самртничкој постељи а око Гаја Цезара Калигуле тискала се маса света. Он је већ изишао да објави Тиберијеву смрт и, као наследник, прими честитања, кад одједном, као гром из ведрa неба, прасну вест да се стари цар повратио и тражи храну да се окрепи. Тада настане општа паника а Калигула се следи од страха и мржње видећи како се руше његови најлепши снови. Срећом, снашао се великодостојник Макрон и наредио да старца покрију бродом тешких покривача и угуше. Тако је Тиберије неславно завршио у 78. години живота а нови цар постао је његов посинак Гај Цезар Калигула.

Млади цар, јер Калигула је имао само 25. година када му је припала власт, уживао је у народу огромну популарност. У њему је живела успомена на оца Германика и он се у почетку свим силама трудио да је не укаља. Војска, снага римске империје, била је одушевљена што је „један ђод њићових“ постао цар.

Када је Калигула први пут пошао да обиђе преторијанске кохорте — војнике царске гарде — наредио је да се сваком војнику дарује 250 денара док је сваком легионару царства припало, као царев лични поклон, по 125 денара. После Тиберија остало је огромно богатство од 175 милиона денара од чега је 11 милиона било намењено римском народу. Ту своту поделио је Калигула и она је, мада туђ поклон, још више учврстила љубав према њему.

Обожавањани млади цар

Затим је почео да приређује забаве, гозбе, позоришне и циркуске представе, градијаторске игре, које је римски народ толико волео и умео да цени, нарочито после строгог и умереног Тиберија који није марио за јавне свечаности. Да би угодио Римљанима, отворио је Калигула школу где се учило грчко беседништво и неговале лепе уметности. Редовно су организована јавна такмичења а најбољи говорници слављени су и награђивани из царевог џепа.

Међу Калигулине најсмелије планове убраја се велики водовод у Риму и замисао да просече Коринтску превлаку у Грчкој и повеже Егејско и Јонско море. Али, узалуд је за тај подухват тражио инжењере: Коринтски теснац прокопан је тек 1893, скоро 2000 година касније.

Калигула је жарко волео да обнови источни део Римског царства и да све земље које су ту спадале претвори у савез држава. Да би придобио бунтовна источна племена с којима је Тиберије ратовао, вратио им је заплењено благо а заробљеним владарима дао пратњу да се врате у домовину. Тако се Калигула показао и као вешт дипломата који је постигао циљеве и без проливања крви. Сетио се и своје трагично настрадале породице и пошао је да се поклати мајчиним сенима. Затим је објавио све тајне списе са процеса његовој мајци и брату како би свима показао да су неправедно страдали а онда је великодушно наредио да се записници спале и старо зло што пре заборави.

Овакви поступци учинили су да га народ заволи до обожавања. Остало је записано да су Римљани, када се једном разболео, масовно приносили боговима жртве и данима и ноћима седели под његовим прозорима желећи му брзо оздрављење.

Изненадан обрћ

А онда се, одједном, све променило. Калигула који је до тада био оличење доброте и племенитости постао је преко ноћи право чудовиште тако да су његови најближи озбиљно посумњали да му је болест померила ум или да је жртва неке мрачне враћбине. У ствари, за овакав прекрет било је, пре свега, криво његово прекинуто детињство и младост проведена у страху и понижењима. Чим се учврстио на власт, Калигула је почео да се свети свему и свакоме, уживајући у сопственој моћи и страху који је сејао на све стране.

Прво је себи доделио низ нових титула као што су:

ЗАВЕРЕНИЦИ СУ ПРИСКОЧИЛИ И С 30 УДАРАЦА УСМРТИЛИ ОМРЗНУТОГ СВИРЕПОГ ИМПЕРАТОРА.

КОЊА ЗА СЕНАТОРА

НА СВЕЧАНИМ ГОЗБАМА КАЛИГУЛИН КОЊ ИНЦИТАТУС УВЕК ЈЕ ЗАУЗИМАО ПОЧАСНО МЕСТО

„Најбољи и највећи од свих Цезара“, „Отац легија“, „Син логора“ и сличне. Затим је своје кипове и бисте од злата у природној величини поставио по свим храмовима где су морали да га славе као живог бога. Једну статуу послао је у пратњи легија чак у Јерусалим! Пред народом се често појављивао у оклопу Александра Македонског који је набавио у источном делу римског царства. Заведен је и посебан начин писања молби и званичних писама и сва документа морала су да почињу овако: „Нисам толико одан ни самок себи ни својој деци колико Гају Цезару и његовим сестрама“ или „За срећу и напредак Гаја Цезара и његових сестара“.

Када му је умрла сестра Друзила, Калигула је прогласио националну жалост. Дуго није могао да се смири, лутао је ноћу улицама као изbezумљен, није ништа јео, није се бријао. Сестри је сазидао храм и прогласио је богињом а затим је, сасвим изненада, заборавио.

Иначе, женио се и разводио више пута и имао безброј љубавница али жене нису на њега имале неког нарочитог утицаја.

Једини џраби џријаџељ

У сенату се понашао онако како би тога тренутка био расположен. И ту је важио његов мото НЕКА МЕ МРЗЕ АЛИ НЕКА МЕ СЕ ПЛАШЕ! Такав сенат био је обична играчка у његовим рукама и, разуме се, доносио је одлуке какве је он желео. Сенаторе, достојанствену господу и најбоље римске патриције, малтретирао је како му се допадало. Тако би, изненада, дунуо на врата а сенатори су морали да јуре за његовим колима ако су хтели нешто да га питају. И, као врхунац, свом омиљеном коњу Инцитатусу дао је титулу сенатора и подигао му

палату око које су стражарили војници пазећи да у близини нико не галами и виком узнемирава царевог љубимца и, како је сам говорио, јединог правог пријатеља.

Гозбе су и даље приређиване али би већина званица дала све што има само да не мора да се појави у царској палати. Није ни чудо ако се има на уму да је Калигула усред једне теревенке убио 3 особе за столом. А тешко оном ко царев милостиви позив одбије или му се омакне нека непромишљена реч! Калигула је богато плаћао своје бројне шпијуне и захваљујући њима увек знао шта се догађа у свакој кући и улици. Са кривцима није окрутни цар губио много времена: у затвор се ишло и за ситницу и господи је дозвољавана милост да се сами убију док су слуге и робови бацили као храна зверима чуваним за гладијаторске игре.

Када је Калигула чуо за старо пророчанство, речено још Тиберију, да он, Кали-

гула, има толико наде да постане император колико и могућности да на коњу пређе залив Поцуоли, одмах је наредио да се преко тог залива изгради 5 километара дугачак мост. Затим је узјахао коња и 3 дана шетао њим уздуж и попреко док су му људи окупљени на обали и у чамцима удворички клицали. Одједном, Калигула се зауставио и наредио да се сви људи из чамца побацију у море а они који допливају до обале побију.

Нека си џроклеј!

Народ је, упркос свему, наставио да га воли, можда и зато што се он радије дружио с обичним људима, римским плебсом, него с племићима, радије с глумцима и певачима него са сенаторима и богаташима. Људе који би му се допадали умео је богато да награди, знао је да буде духовит, весео, дружељубив. А наро-

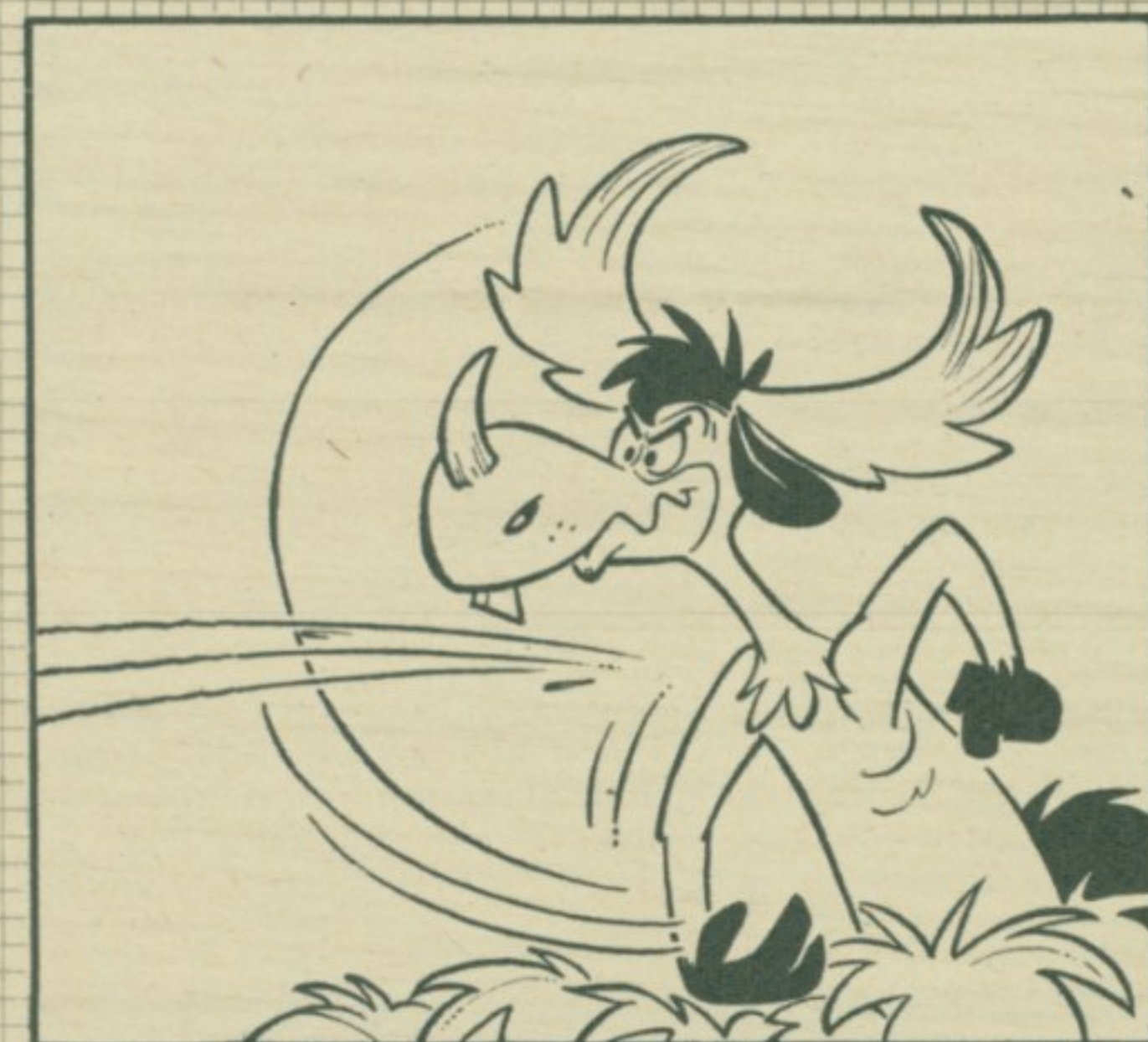
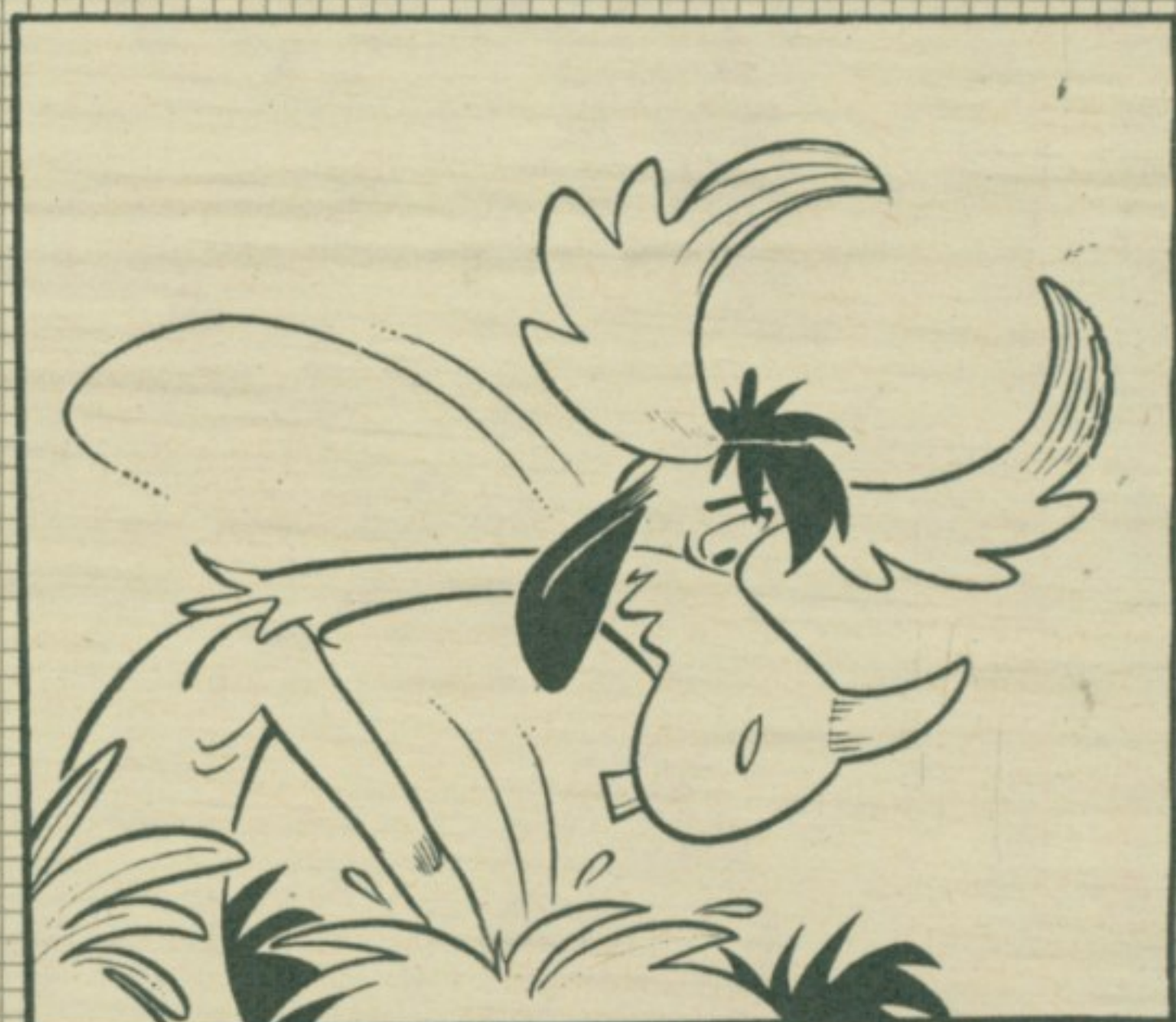
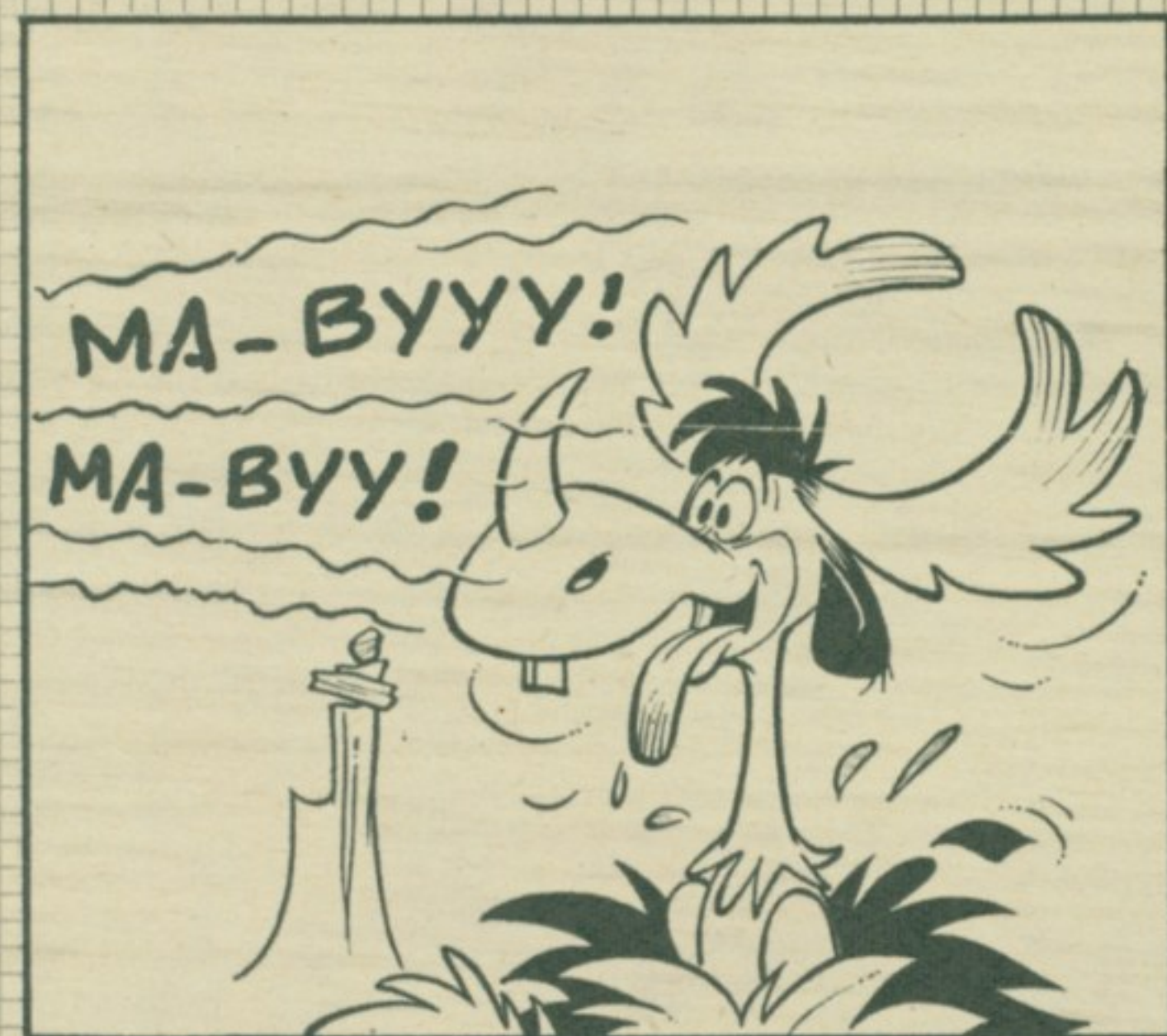
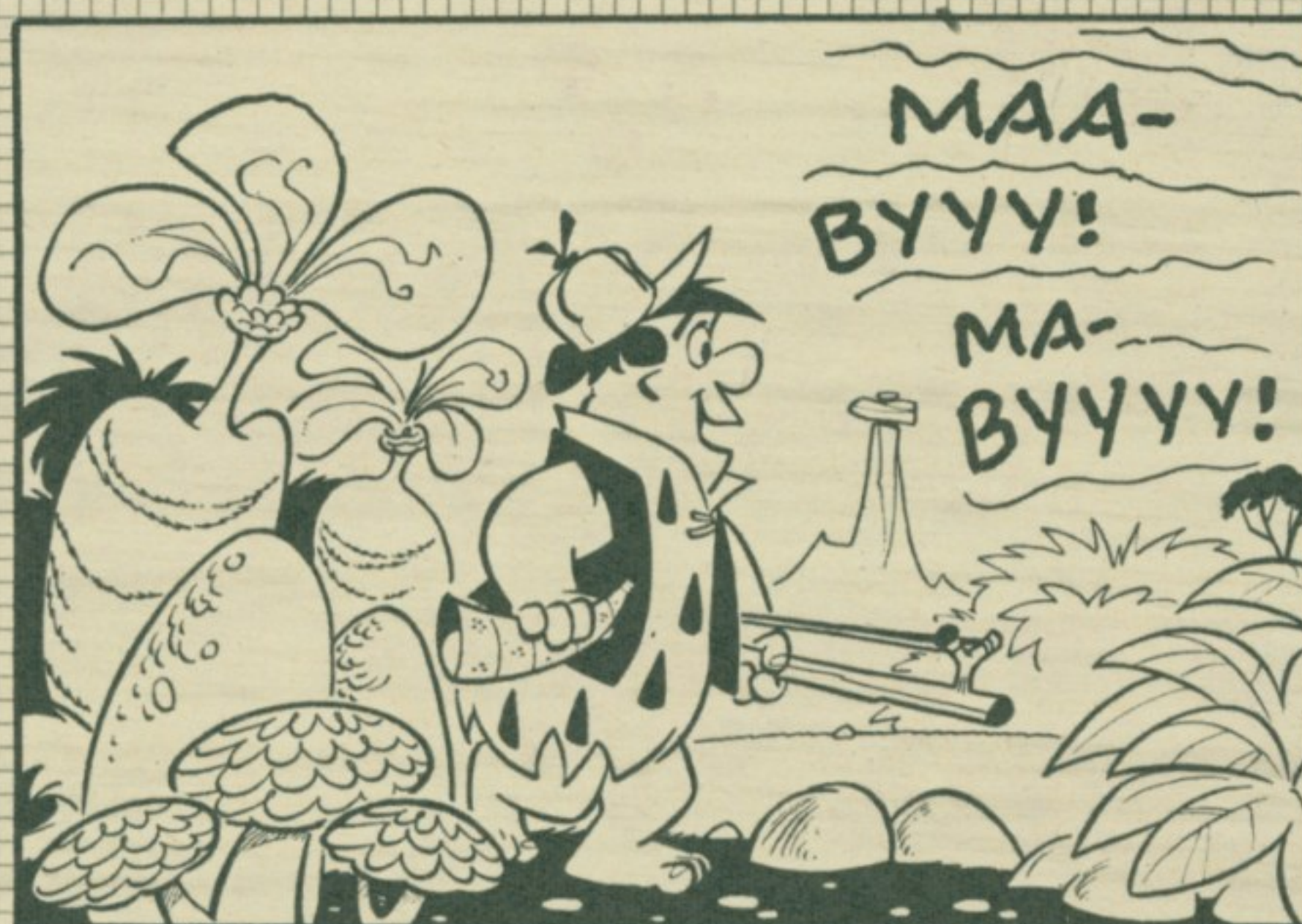
чито га је волео народ из удаљених римских провинција који га је сматрао својим заштитником и до кога, због удаљености, нису долазиле приче о његовој окрућности.

Али, у Риму се спремао завера против омрзнутог императора. 24. јануара 41. године Калигула је пошао у сенат окружен до зуба наоружаном телесном гардом. У једном тренутку, док се цар на часак задржао у разговору с борцима ветеранима у ходнику сената, пришао му је официр Касије Кереа и уз узвик „Нека си проклет!“ ударио га мачем. Тада су прискочили и остали завереници и с 30 удараца довршили императора, коме је тада било 28 година. Владао је 3 године, 10 месеци и 1 дан.

Међутим, догодило се нешто неочекивано. Калигулу чије је име ушло у историју као појам окрућности и свирепости ожалио је обичан народ широм Римског царства и смрћу казнио његове убице.

Злато и Терибла

КОЛТОВИ ДИВЉЕГ ЗАПАДА

ОНИ СУ ДЕЛИЛИ ПРАВДУ — Амерички пуковник Семјуел Колт правио је у XIX веку револвере који и данас носе његово име. На америчком Западу, где закон често није помагао, ови револвери одлучивали су о судбинама људи. Неки Колтови модели, међутим, били су у употреби све до II светског рата. На слици одозго на доле: 1. Овај модел није имао успеха јер се њим тешко руковало; 2. и 3. Ови чудни револвери које су упо-

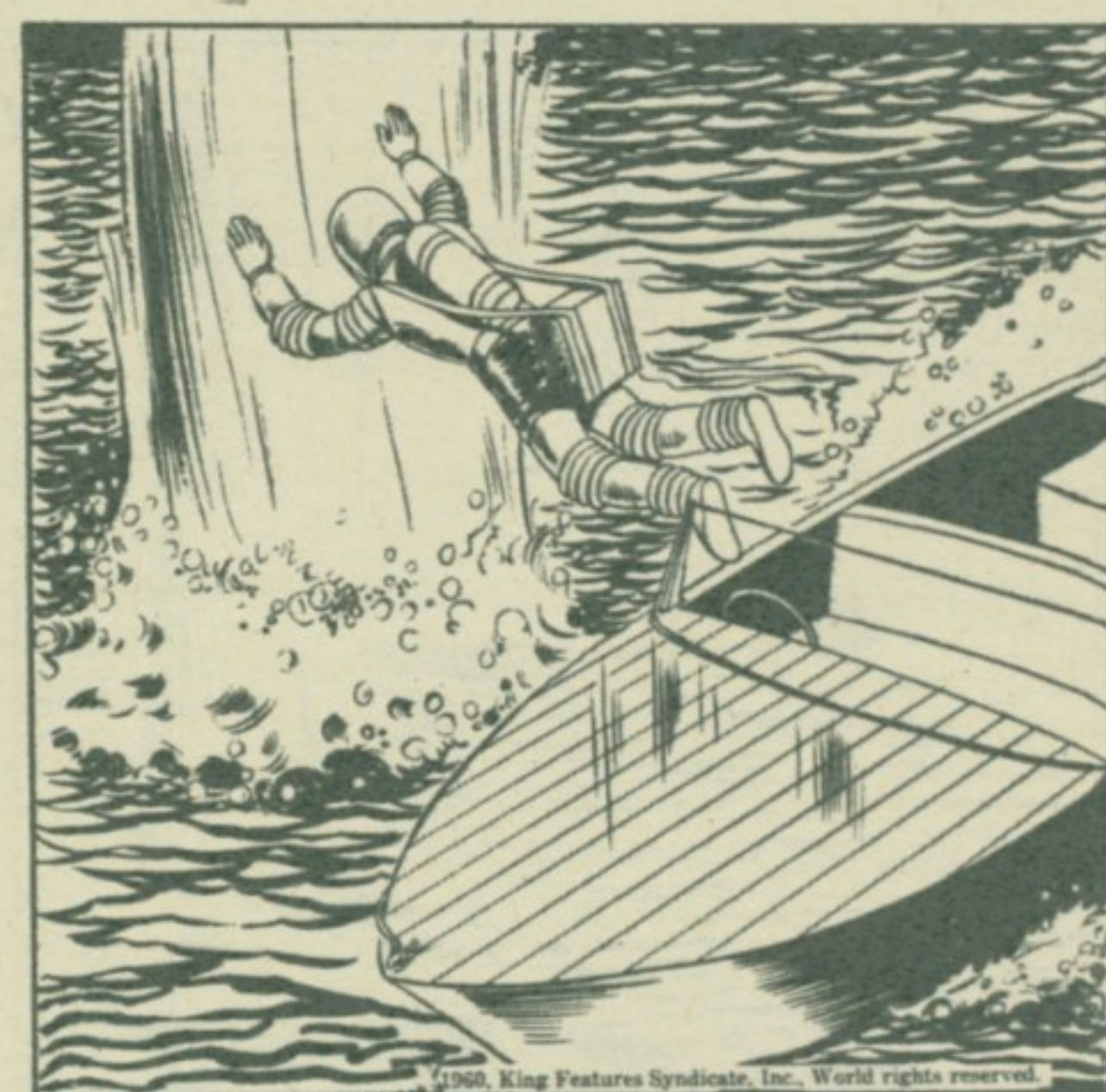
ребљавали пионери Дивљег запада и копачи злата били су, на изглед, без обараца. Али, обарач је излазио чим се повуче ороз; 4. Вокер колт, пешадијски пиштољ јужњачке војске; 5. Џепни колт који су употребљавали професионални коцкари; 6. Чувени драгун, тежак коњички колт великог домета; 7. Скупоцен колт арми 1860. На слици су и меци, каписле и прибор за чишћење и пуњење.

МАНДРАК : НЕВИДЉИВИ КРАДЉИВЦИ

МАРДА И ЛОТАР СТАЈАЛИ СУ ПОТПУНО ЗБУЊЕНИ...

ЗАШТО ЈЕ... И КУ-
ДА НЕСТАЛА ВО-
ДА? И ЗАШТО ЈЕ
МАНДРАК
ОТИШАО?

ДА БИ
ОТКРИО
КУДА ЈЕ
ВОДА
НЕСТАЛА!

А
ВОДА ЈЕ
НОСИЛА
МАНДРА-
КА
СВЕ
ВИШЕ...

ВЕК САМ НА ВИСИНИ
ОД ПРЕКО 1500 КИЛО-
МЕТАРА! И ЈОШ СЕ ПЕ-
ЊЕМ! НЕСХВАТАЉИВО
МИ ЈЕ КАКО СЕ НА
ОВОЈ ХЛАДНО-
ЈИ ВОДА НЕ
СМРЗНЕ!

ГДЕ
ЛИ
БЕМО
СТИЊИ?

А ТАДА СЕ УКАЗАО
ОДГОВОР НА ЊЕГОВО
ПИТАЊЕ. ПРЕД ЊИМ
СЕ НАЛАЗИО ОГРО-
МАН СВЕМИРСКИ
БРОД У КОЈИ ЈЕ
ВОДА УВИРАЛА...

...ИЗА БРОДА БИЛА
СУ ОГРОМНА ЈАЈАСТА
ТЕЛА ОД ЛЕДА! СВАКО
ОД ЊИХ ПРЕДСТАВЉА-
ЛО ЈЕ МИЛИ-
ОНЕ ТОНА
СМРЗНУТЕ
ВОДЕ...

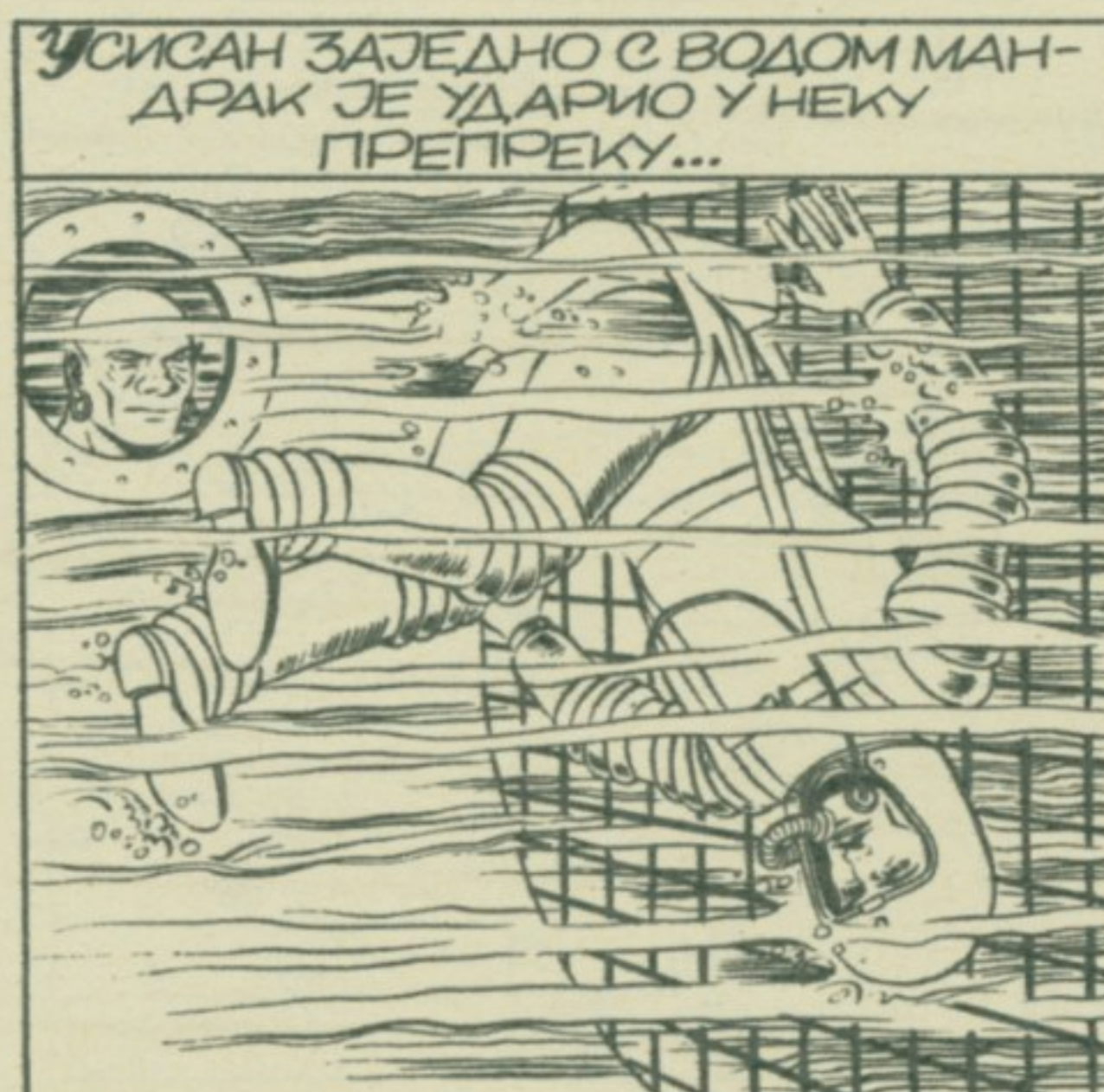

МАНДРАК ЈЕ
БИО ПРОСТО У-
СИСАН У ВЕЛИ-
КИ БРОД...

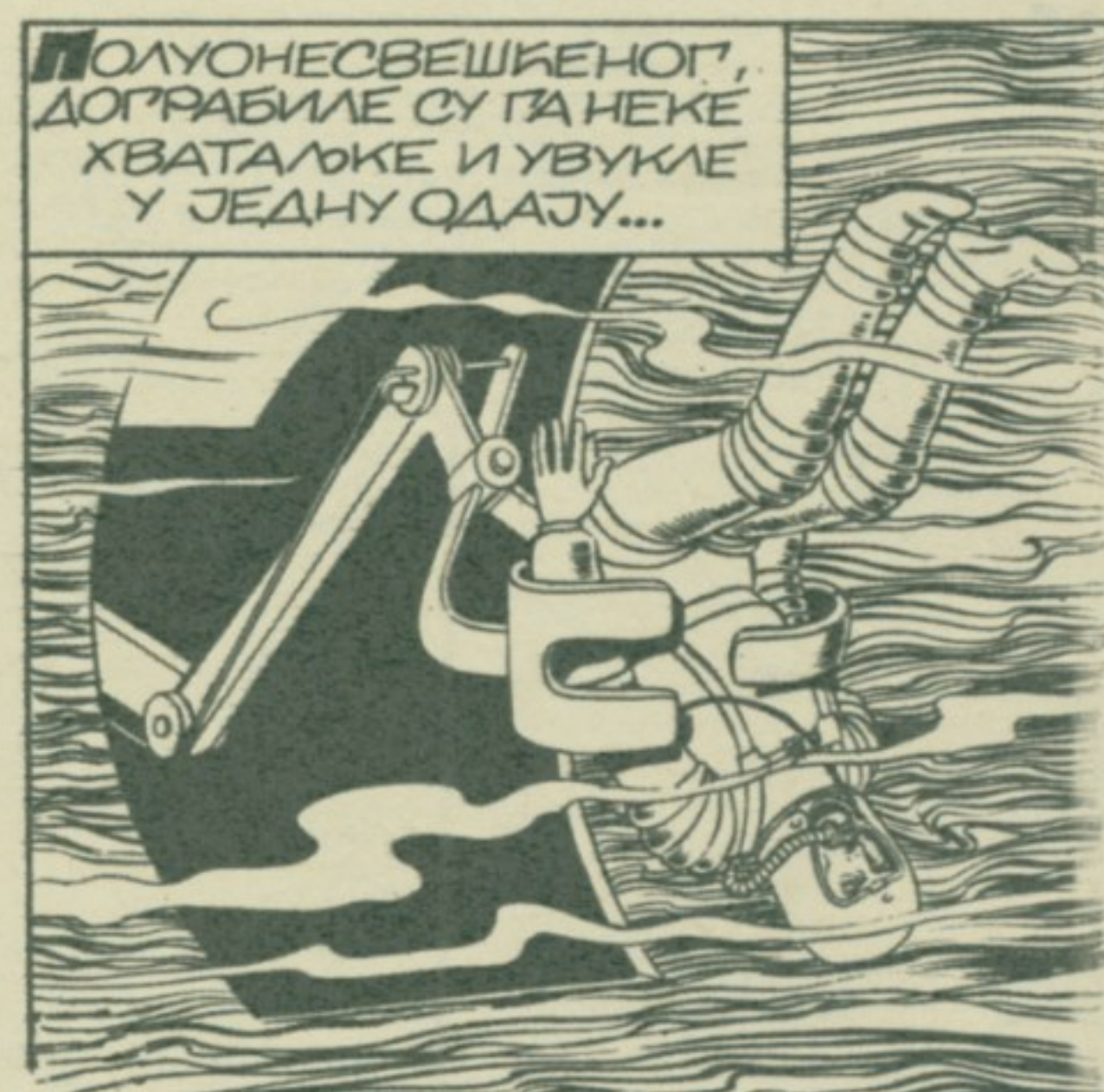
МА ШТА
ДА СЕ ОВДЕ ДО-
ГАКА... УСКОРО
ЋУ САЗНАТИ...
АКО ОСТАНЕМ
ЖИВ!

ТАЈАНСТВЕНИ БРОД
УВЛАЧИО ЈЕ У
СЕБЕ И ПОСЛЕДЊЕ
ЛИТРЕ
НЕКАДАШЊЕГ
ВЕЛИКОГ
ЈЕЗЕРА...

УСИСАН ЗАЈЕДНО С ВОДОМ МАН-
ДРАК ЈЕ УДАРИО У НЕКУ
ПРЕПРЕКУ...

ПОЛУОНЕСВЕШТЕНОГ,
ДОПРАВИЛЕ СУ ГА НЕКЕ
ХВАТАЉКЕ И УВУКЛЕ
У ЈЕДНУ ОДАЈУ...

НЕКО МОРА ДА ЈЕ МОТРИО НА
ПИЈАВИЦУ И ИЗВУКАО МЕ ИЗ
ВОДЕ! САД ЋУ БАР ДОЗНА-
ТИ КО УПРАВЉА ОВИМ
БРОДОМ!

ИМАЛИ ОВДЕ
ВАЗДУХА? И
КО СТЕ ВИ... И
ШТА ОВДЕ РА-
ДИТЕ?

ЈА ГОВОРИМ
ТВОЈ ЈЕЗИК! И ЈА
ТЕБЕ ПИТАМ ТО
ИСТО... КО СИ И
ШТА РАДИШ
ОВДЕ?

У ВЕЛИКОМ КОСМИЧКОМ БРОДУ ПОЧЕО ЈЕ НЕОБИЧАН ДИЈАЛОГ...

ОН ПИТА: „ДА ЛИ ЈЕ ОВАЈ ВАЗДУХ ПОГОДАН ЗА ДИШАЊЕ?“

ВИ НИСТЕ СА ЗЕМЉЕ!

ХА! ХА!

МИ ЗНАМО ДА ВИ НА ЗЕМЉИ НЕМАТЕ БРОДОВЕ КОЈИ БИ СТИГЛИ ЧАК ДОВДЕ! НИ САМ ОЧЕКИВАО ДА ЋЕ НЕКО ОД ВАС ДОБИ С ВОДОМ!

ЈЕСТЕ ЛИ ВИ С МАРСА ИЛИ ВЕНЕРЕ... ИЛИ НЕКЕ ДРУГЕ ПЛАНЕТЕ НАШЕГ СУНЧАНОГ СИСТЕМА?

НЕ... МИ СМО С РАЗНИХ ПЛАНЕТА... О КОЈИМА НИКАД НИСТЕ ЧУЛИ! МИ СМО ТРГОВЦИ ВОДОМ...

ВАША ПЛАНЕТА ИМА МНОГО ДОБРЕ ВОДЕ... А ХИЉАДЕ ПЛАНЕТА У ГАЛАКСИЈИ СУ БЕЗ ВОДЕ! ЗАТО СУ СВИ СПРЕМНИ ДО ДОБРО ПЛАТЕ!

ПОТРЕБНО НАМ ЈЕ 4 БИЛИОНА ТОНА!

ДОБИЋЕТЕ ИХ!

„СКЛОПИЛИ СМО МНОГО УГОВОРА ЗА ИСПОРУКУ ВОДЕ“

ЗАНАС ЈЕ ВЕЛИКА СРЕЌА ШТО СМО ОТКРИЛИ ВАШУ ПЛАНЕТУ! САД МОЖЕМО ДА ИСПУНИМО СВЕ УГОВОРЕ!

ВИ... ВИ КРАДЕТЕ НАШУ ВОДУ? ТРГОВЦИ? ВИ СТЕ ОБИЧНИ ПУСАРИ!

МАНДРАК ЈЕ БИО ЗАПРЕПАШЉЕН...

ДА! ВИ СТЕ ПРАВИ ПУСАРИ! ЛОПОВИ!

ХО! ХО! Е... НАЗИВА НАС ПУСАРИМА! ПА... У ПРАВУ ЈЕ! МИ СЕ ТОГА НЕ СТИДИМО!

ХА! ХА!

КАКО СТЕ НАУЧИЛИ МОЈ ЈЕЗИК?

НАУЧИЛИ СМО МНОГЕ ЈЕЗИКЕ... СЛУШАЈУКИ ВАШЕ РАДИО-ЕМИСИЈЕ! МОРАЛИ СМО ЗНАТИ СВЕ О ВАШОЈ ПЛАНЕТИ ПРЕ НО ШТО СМО СЕ УПУСТИЛИ У ПОСАО!

...ДАНАС У ЧИКАГУ...

МИ ЗНАМО ДА НАС ВИ СА ЗЕМЉЕ НЕ МОЖЕТЕ НИ СПРЕЧИТИ НИ УХВАТИТИ!

А САД... НАТРАГ НА ПОСАО! АТИ... НИШТА НЕ ПОКУШАВАЈ! ОРУЖЈЕ УПЕРЕНО НА ТЕБЕ ВЕОМА ЈЕ ОПАСНО!

„ЈЕДАН НЕВИДЛИВИ ЗРАК УСМЕРАВАМО С БРОДА НА ЗЕМЉУ“ — ОБЈАШЊАВАО ЈЕ ВОЈ СВЕМИРСКИХ ПИРАТА...

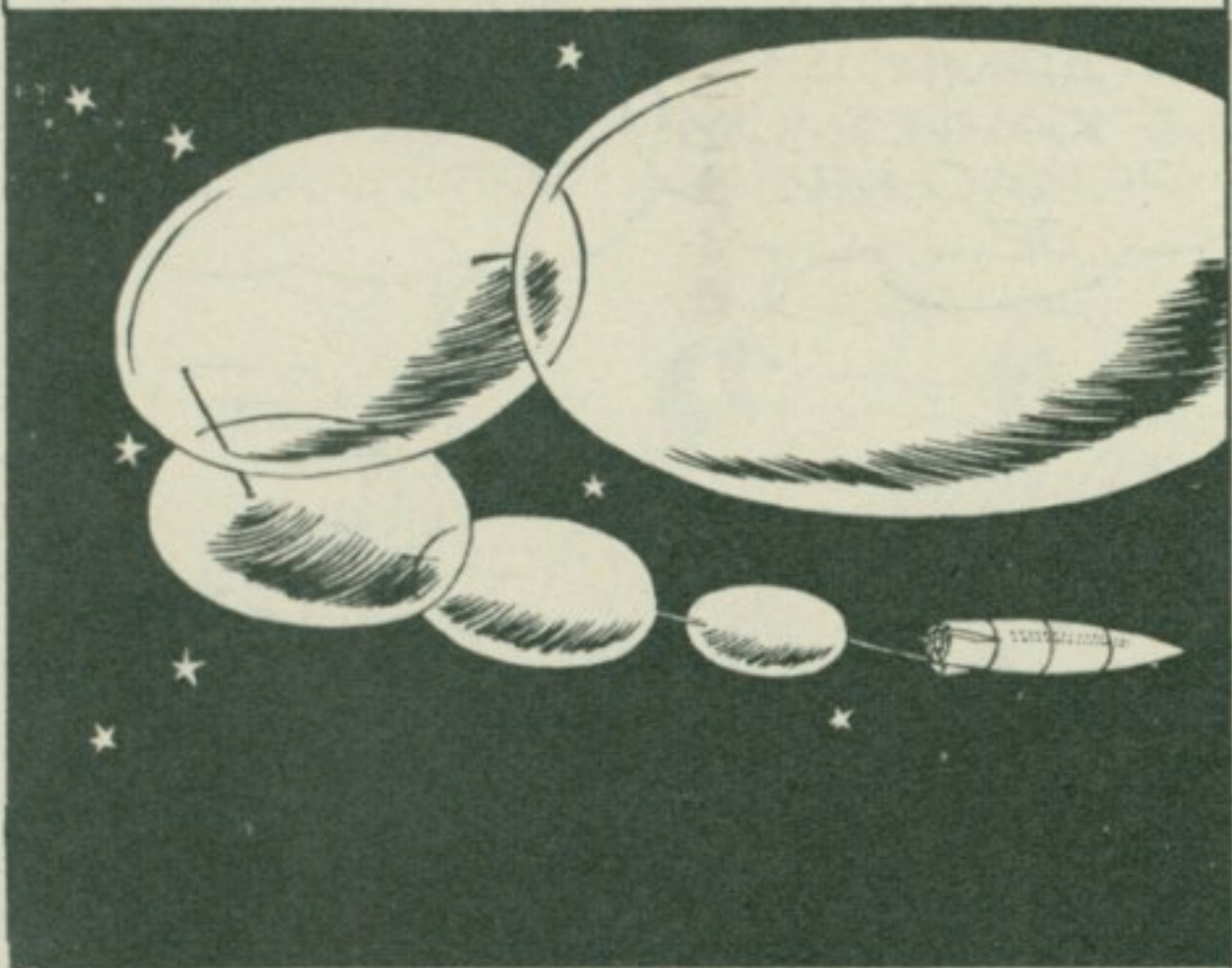

„ЗРАК ЈЕ ИСТОВРЕМЕНО ПУМПА И ГРЕЈАЧ, ДА СЕ ВОДА У КОСМОСУ НЕ БИ ЗАМРЗЛА...“

„КАД ЗАТИМ ВОДУ ИСПУСТИМО ИЗ БРОДА ОНА СЕ СМРЗНЕ И У ОБЛИКУ ОГРОМНИХ ЛЕДЕНИХ ЛОПТИ ЧЕКА ДА БУДЕ ИСПОРУЧЕНА ПОРУЧИОЦИМА...“

ОД ВОДЕ УКРАДЕНЕ СА ЗЕМЉЕ ПИРАТИ СУ НАПРАВИЛИ ЧИТАВ КОНВОЈ ЛЕДЕНИХ РЕЗЕРВОАРА...

А НА ЗЕМЉИ ЈЕЗЕРА И РЕКЕ ОСТАЈАЛИ СУ БЕЗ ВОДЕ...

ЛЕЖИМО У БЛАТУ!

А ГДЕ ЈЕ ВОДА?

ЗЕМЉА ГУБИ СВОЈУ ВОДУ! НИВО ОКЕАНА И МОРА СЕ СНИЖАВА! НАУЧНИЦИ СУ ПОТПУНО ЗБУЊЕНИ!

РАДИО И ТЕЛЕВИЗИЈСКИ КОМЕНТАТОРИ НИ СУ МОГЛИ ДА ЗАДОВОЉЕ РАДОЗНАЛОСТ ЗЕМЉАНА...

ЗАШТО НАШЕ РАДАРСКЕ СТАНИЦЕ НЕ МОГУ ДА ВАС ОТКРИЈУ?

МИ ИМАМО ЗАШТИТНЕ ЗАКЛОНЕ ПРОТИВ ВАШИХ ПРИМИТИВНИХ РАДАРА! ПА ЧАК И ДА СТЕ НАС ОТКРИЛИ... ШТА БИСТЕ НАМ МОГЛИ? ВИ НЕМАТЕ ОРУЖЈА ПРОТИВ НАС!

ОВОГ ПУТА НЕЋЕМО ВАМ УЗЕТИ СВУ ВОДУ... КАСНИЈЕ КЕМО СЕ ВРАТИТИ ПО ОСТАТАК! ВАМА КЕ МОЖДА НЕДОСТАЈАТИ ВАШИ ОКЕАНИ АЛИ... ВОДУ МОЖЕТЕ ОНДА КУПОВАТИ ОД НАС!

ХММ...

НАРАВНО, О ЦЕНИ КЕМО СЕ ДОГОВОРИТИ! САД КЕМО УЗЕТИ ЈОШ 100 МИЛИОНА ТОНА ПА ИДЕМО!

ХМ... А КАКО КЕТЕ ПРОДАТИ ТУ ВОДУ?

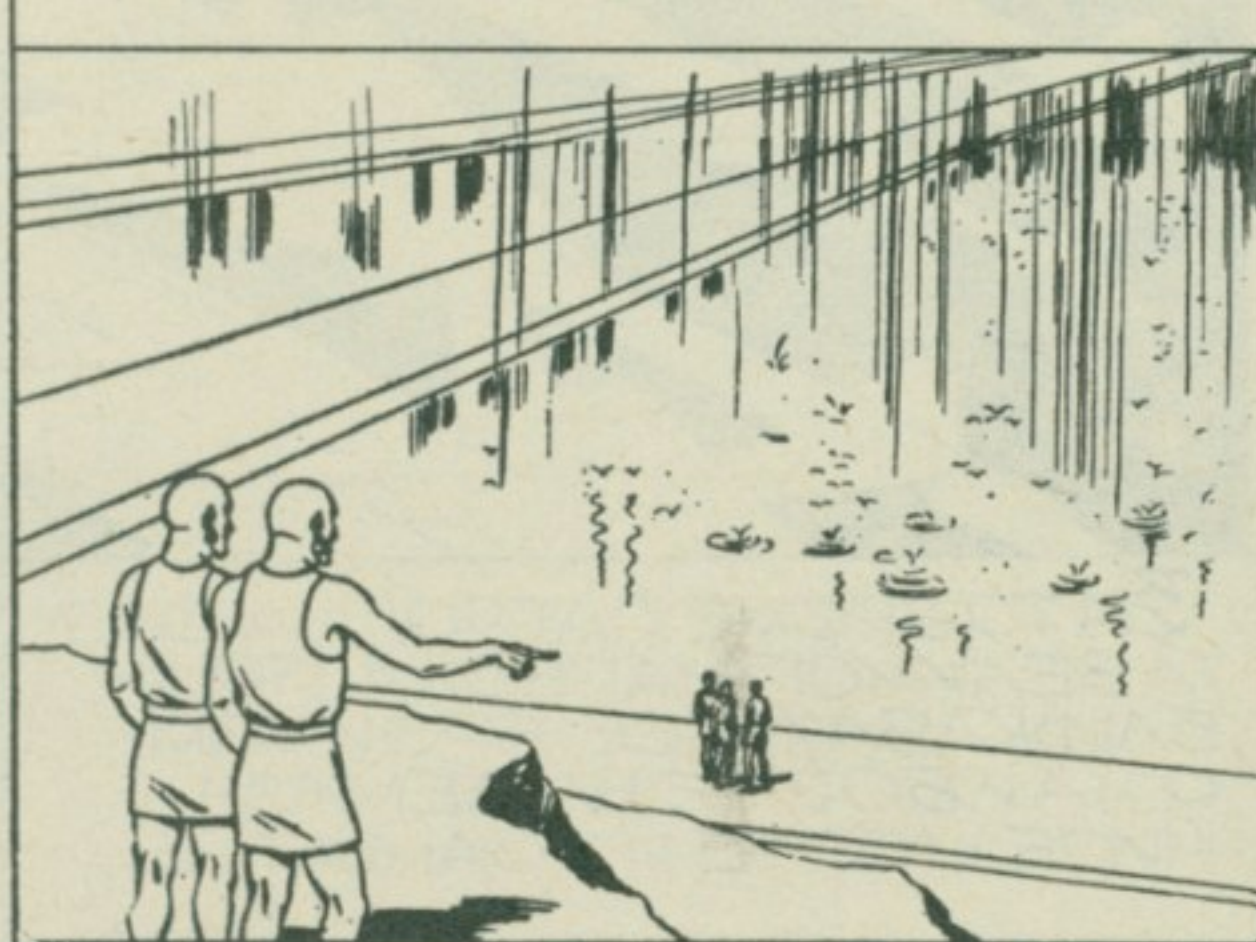
РЕКАО САМ ТИ! ВЕЋ ИМАМО ЗАКЛУЧЕНЕ УГОВОРЕ О ПРОДАЈИ!

КАД СТИГНЕМО ДО ПЛАНЕТЕ - КУПЦА ПАЖЉИВО ЛАНСИРАМО ЛЕДНО ЈАЈЕ У ПРАВИЛАЦИОНО ПОЉЕ... УСМЕРИМО ГА ПРЕМА ВЕЋ ПРИПРЕМЉЕНИМ РЕЗЕРВОАРИМА...

"ЗБОГ ПРИВЛАЧНЕ СИЛЕ ПЛАНЕТЕ ЛЕД ПАДА СВЕ БРЖЕ... ЗБОГ ТРЕЊА СЕ ЗАГРЕВА, ТОПИ И НА ПЛАНЕТУ СТИЖЕ КАО ТАЧНО УСМЕРЕНА КИША..."

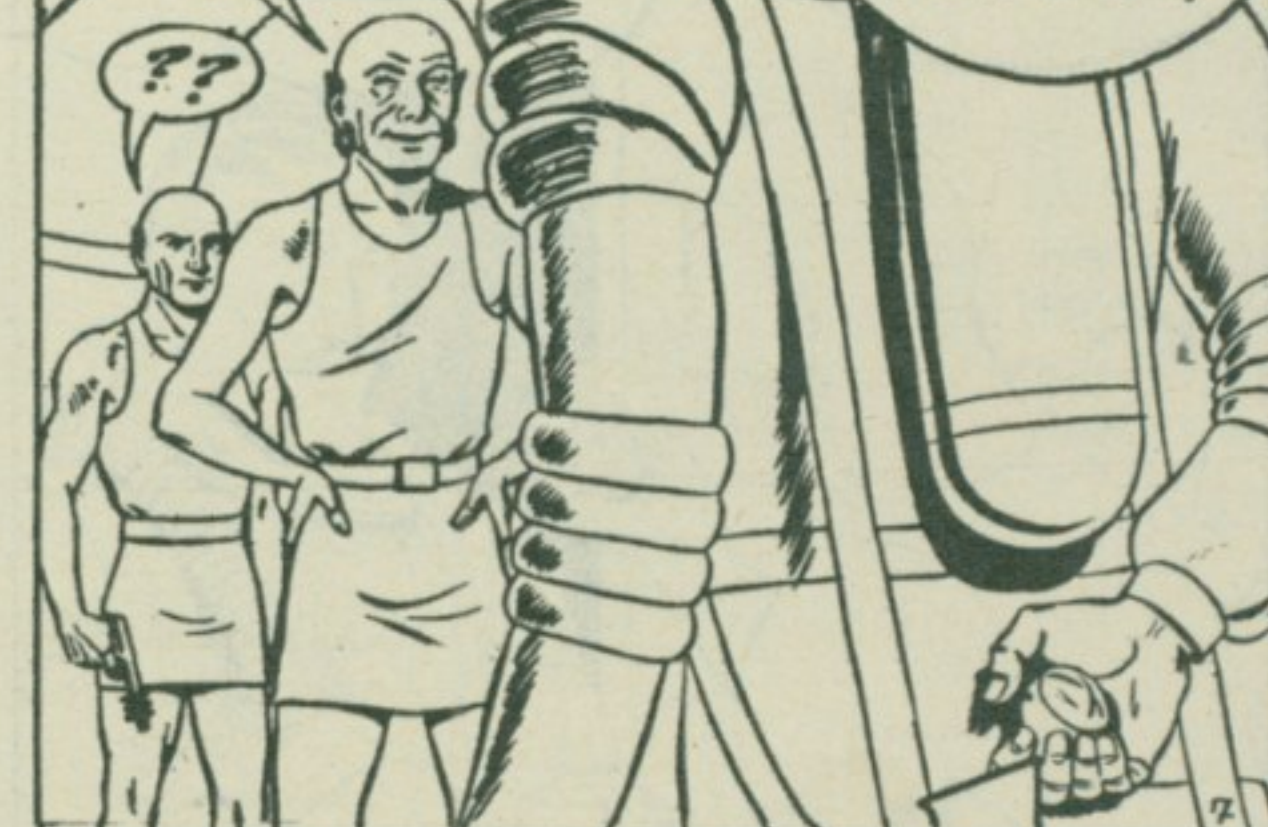
УПОЗОРАВАМ ВАС: ОДМАХ ВРАТИТЕ ЗЕМЉИ ЊЕНУ ВОДУ!

ТИ ПРЕТИШ? АШТА НАМ МОЖЕШ? НИКО С ТВОЈЕ ПЛАНЕТЕ НЕ МОЖЕ НАМ НИШТА!

ЗЕМЉА ЈЕ ЈОШ ПРИМИТИВНА... ВИ НЕМАТЕ БРОДОВА КОЈИ БИ МОГЛИ ДА НАС СТИГНУ!

ЈА САМ ВЕЋ ПОСЛАО ПО ПОМОК! НЕ МОЖЕТЕ УМАКИ!

Али, мандрак није попустио...

Још једном
вас опо-
мињем! Ску-
по ћете
ово
платити!

Блефираш!
Ви још нема-
те бродове ко-
ји би летели
ван сунче-
вог систе-
ма!

Земаљско
оружје за
нас је као
грашак из-
бачен из
прашке!

Ви сте из сре-
дишње галак-
сије! Ви онда
знате вашег
императора
магнона!

Магнон
ми је дао
овај галак-
тички ча-
совник са
алармним
механизмом!
Рекао ми
је...

Ако ти икад
затреба по-
моћ... притис-
ни алармни
дугме! Ја ћу те
чути и доћи ку
ма где ти био
у галаксији!

Ја сам
га
већ
поз-
вао!

Плаши
нас
обичним
часов-
ником!
Хо! хо!

Питам
се...
шта да
урадим
с то-
бом?

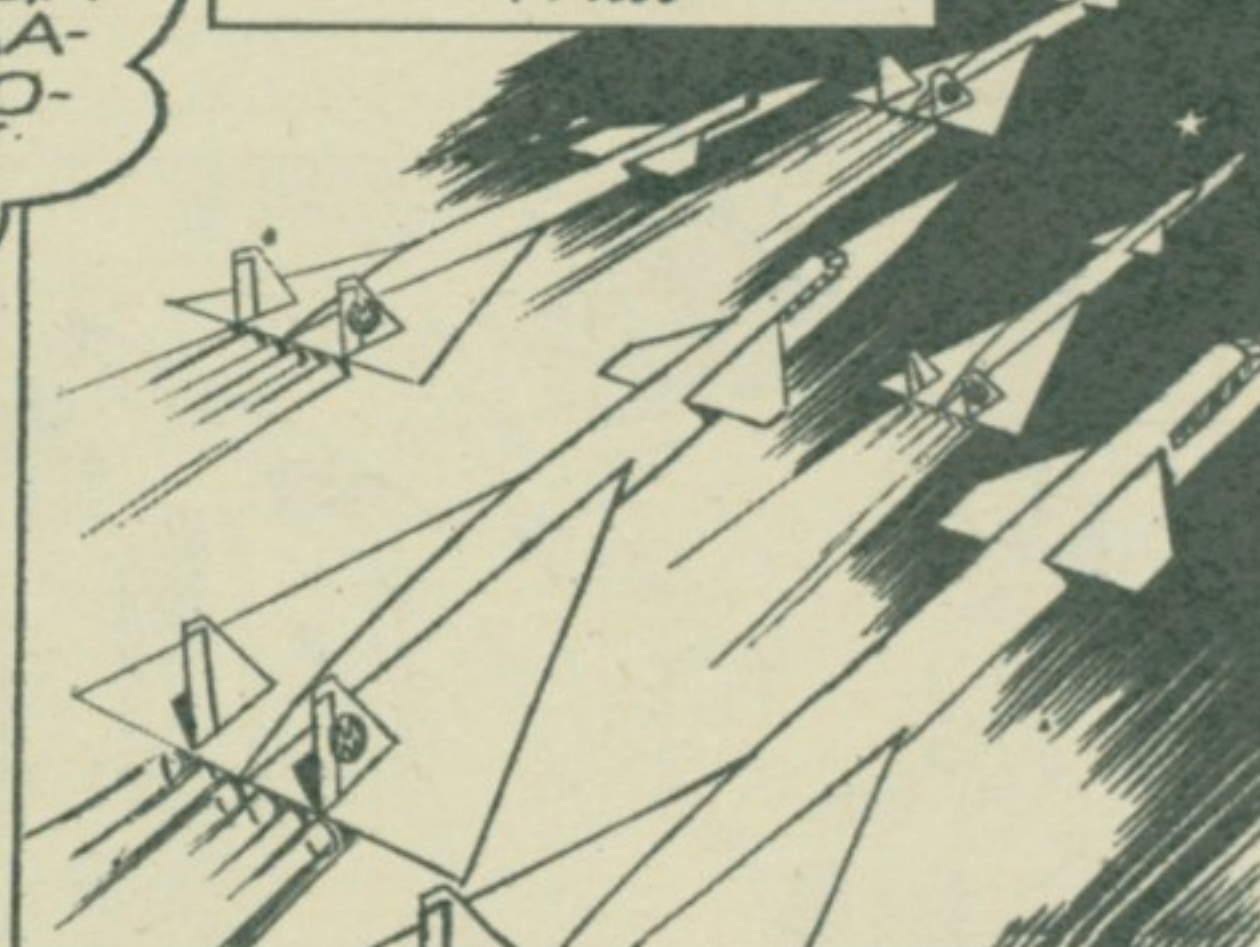
Зато време, код магнона гос-
подара милион планета...

Господару! А-
лармни зрак, кла-
са ХХI, долази
са периферије
галаксије!

Аларм од ман-
драка! мора да
је његова пла-
нета у опасно-
сти! Упутите
бродове!

Магнонови
бродови поле-
тели субрзи-
ном светлос-
ти...

Пирати, међутим, нису пове-
ровали мандраку...

Зар
мислиш
да смо
толико
глу-
пи?

Како би ти, је-
дан бедан земаљ-
нин, могао да
познајеш
великог
магнона?

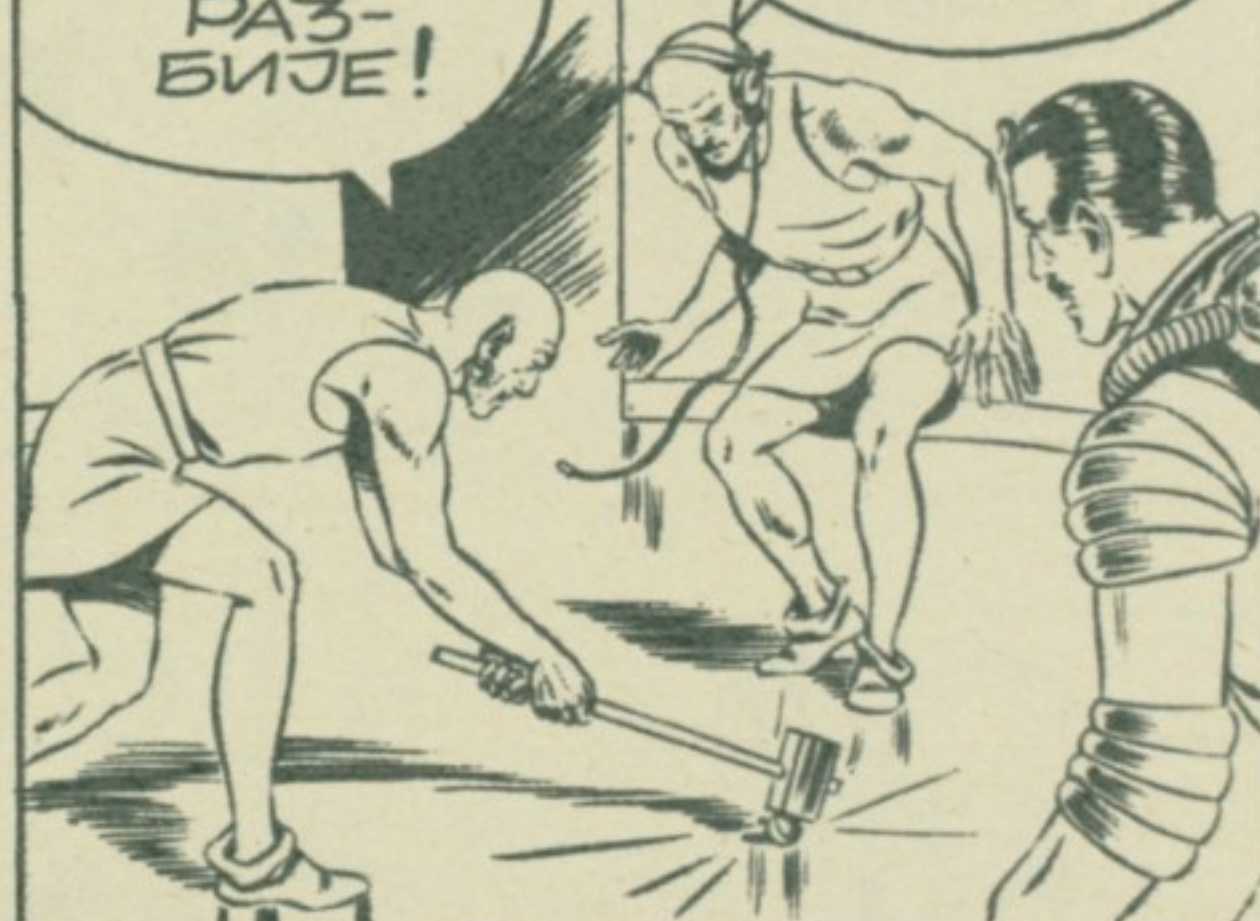
Прибли-
жава
нам
се
нека
флота...

Значи да је он
помоћу сата заис-
та послао позив
магнону!
Отмите му тај
сат!

Размр-
скају га!
Ох... не
може
да се
раз-
бије!

Прекасно!
Открили
су где се
налази-
мо!

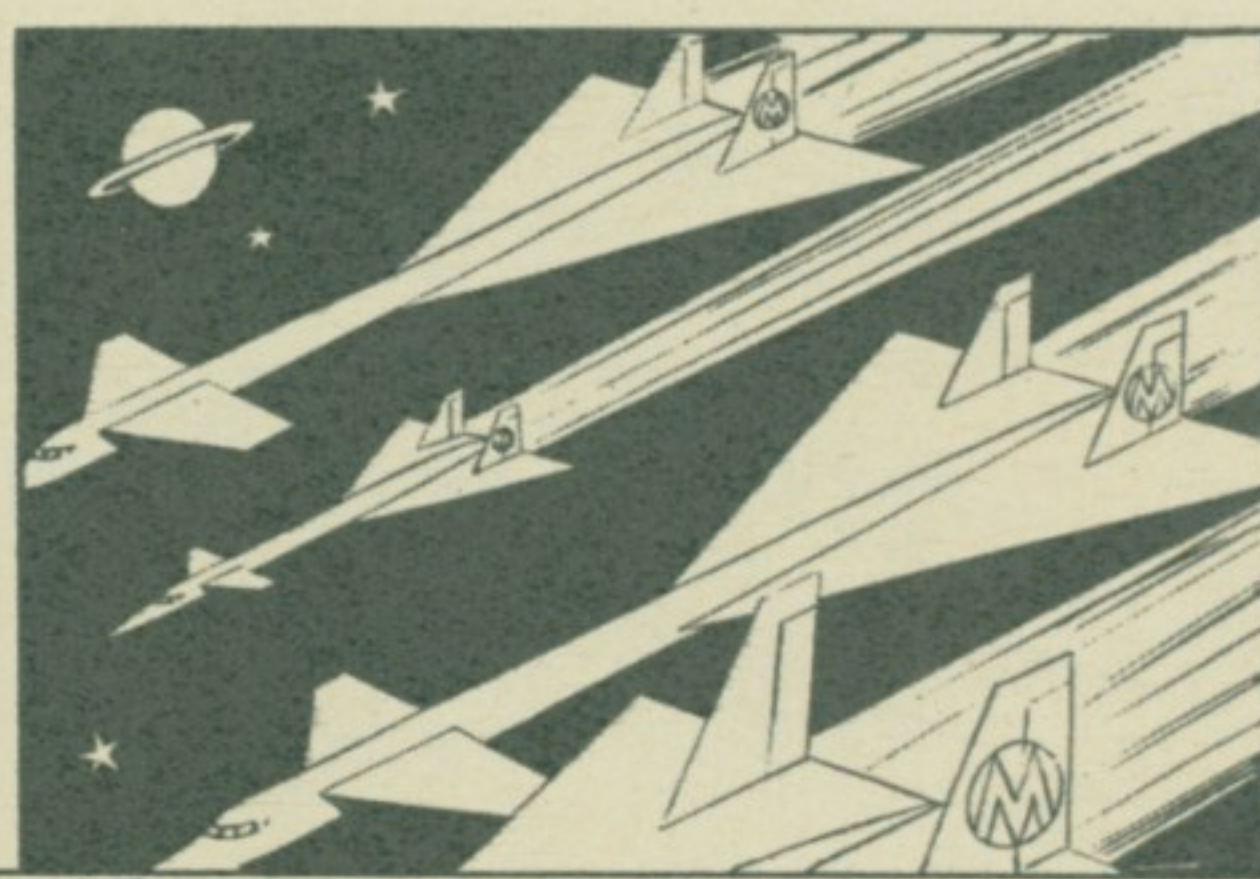
Пошаљи другу
поруку... Јави
да је аларм
био лажан!
Нека се
флота
врати!

То је немо-
гуће! Уоста-
лом... ви
сте гусари
и треба да
будете
кажњени!

Имамо
довољно
муниције
да земљу
претвори-
мо у
пепео!

Јави магнону
да опозове
флоту иначе
ћу уништити
твоју планету!

Зато време патролна фло-
та великог магнона при-
ближавала се брзином
о каквој се на земљи
није могло ни сањати...

ПИРАТИ СУ СЕ НАШЛИ У НЕДО-
УМИЦИ...

ИПАК НЕ МОЖЕ-
МО УНИШТИТИ
ЗЕМЉУ... ПРЕБО-
ГАТА ЈЕ ВОДОМ!
ТО ЈЕ ПРАВО
БОГАТСТВО!

И ДОСАД СМО
УМИЦАЛИ ПА-
ТРОЛИ! ОСТА-
ВИ КЕМО ЛЕД,
А МИ КЕМО
ПОБЕКИ И
КАСНИЈЕ
СЕ ВРАТИ-
ТИ!

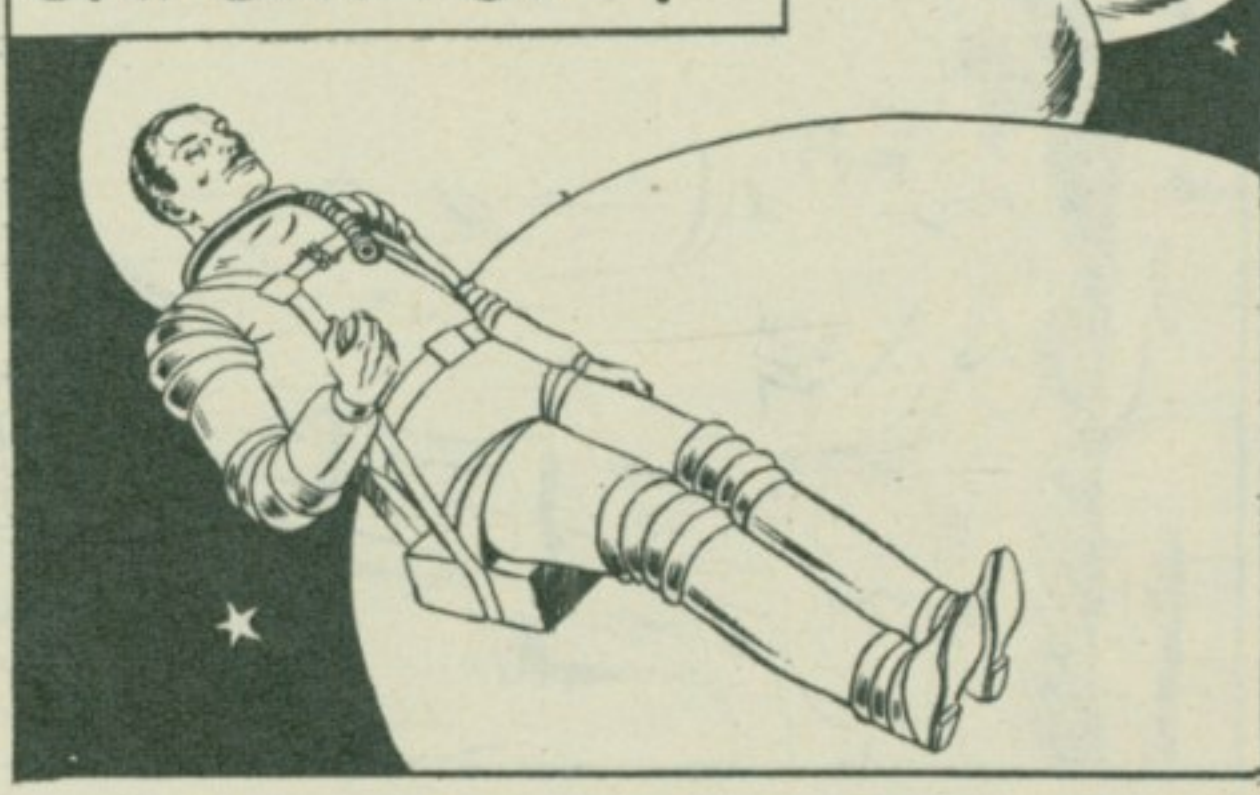

ОДЛУЧИЛИ СМО!
ЛЕД ОСТАВЉАМО У
ОРБИТИ И ВРАТИЋЕ-
МО СЕ ПОЊЕГА КАД
ПАТРОЛА
ОДЕ!

А
ШТА
КЕМО
С
ЊИМ?

„И ЊЕГА КЕМО
ИЗБАЦИТИ У ОРБИ-
ТУ... ЗАЈЕДНО С
ЊЕГОВИМ ПРО-
КЛЕТИМ ЧАСОВ-
НИКОМ. НАБИ
КЕ ГА
СМРЗНУТОГ“!

ПОБИ,
ЗЕМЉАНИНЕ!
ШАЊЕМО ТЕ
НА ВЕЧИТО
ПУТОВАЊЕ
КРОЗ
КОСМОС!

МАНДРАК ЈЕ УЧИ-
НИО ПОКРЕТ КО-
ЈИ ХИПНОТИЗИ-
РА...

ДА МЕ СМРЗНЕТЕ?
А...ТО НЕБЕТЕ!

И СВИ
МАНДРАКОВИ
ПРОТИВНИЦИ
НАЈЕДНОМ СУ
СЕ „СЛЕДИ-
ЛИ“

ОСТАКЕТЕ
ТАКО
УКОЧЕНИ
СВЕ ДОК НЕ
СТИГНЕ
МАГНОНО-
ВА
ФЛОТА!

ФЛОТА СЕ ПРИБЛИЖАВАЛА ПИ-
РАТСКОМ КОСМИЧКОМ БРОДУ...

ПРОВЕ-
РИТЕ
ПРА-
ВАЦ!

ОШТАР
ЗАОКРЕТ
КОД ДЕЛТЕ
ЕРИСДА-
НИС!

НАШ
ГОСПОДАР ИМА
МИЛИОН ПЛАНЕ-
ТА! ЗАШТО СЕ
БРИНЕ О ТОЈ
ЗЕМЉИ?

КАД НЕ-
КО ИМА
МНОГО... У-
ВЕК ЖЕЛИ
ЈОШ!

У БЛИЗИНИ ЗЕМЉЕ
ФЛОТА ЈЕ ОПАЗИЛА СВОЈ ЦИЉ...

ЕНО
ПИРАТ-
СКОГ
БРО-
ДА!

А
КОГА ТО
ТРЕБА ДА
СПАСЕ-
МО!

НЕ МО-
ЖЕ НАМ
УМАКИ!

НЕКОГ
ЗЕМЉАНИНА...
МАНДРАКА!

У ИМЕ
МАГНОНА...
ПРЕДАЈТЕ СЕ
МИ КЕМО ВАС
РАЗНЕТИ
НА АТО-
МЕ!

МИ...
ОВАЈ...
ПРЕДА-
ЈЕМО
СЕ!

ЈА САМ МАН-
ДРАК! И ЈА
САМ ВАС
ЗВАО У
ПОМОК!
А ОВО СУ
ПИРАТИ!

СЈАЈНО! ГО-
ДИНАМА ИХ
ВЕК ТРАЖИМО!
ДОСАД СУ УНИ-
ШТИЛИ ТОЛИКО
ПЛАНЕТА! ШТА
ИМ СЕ ТО ДО-
ГОДИЛО?

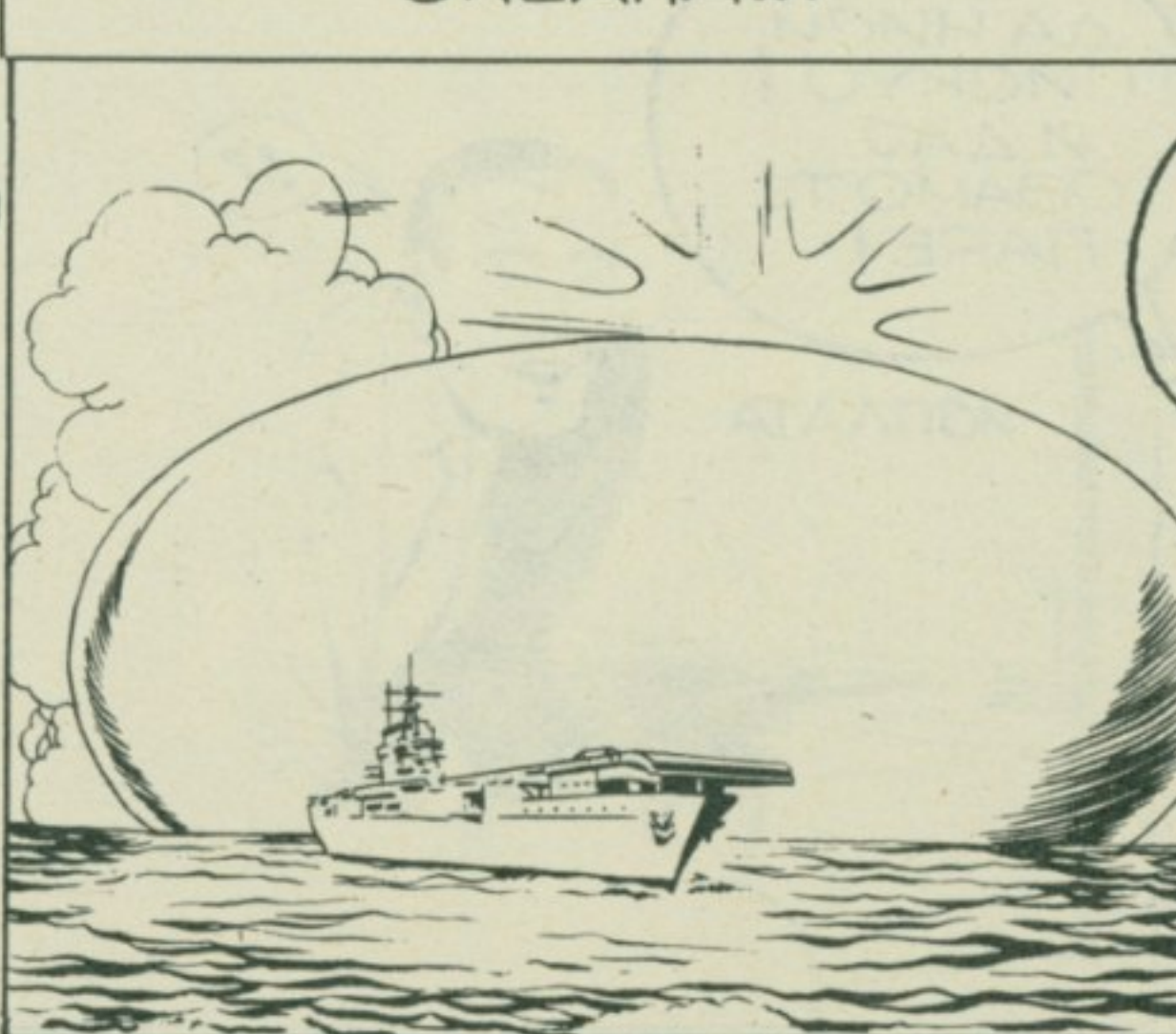
ПОД
ХИПНО-
ЗОМ
СУ!

БОЉЕ НО ДА
СТЕ ИХ УБИЛИ! БАР
КЕМО МОКИ ДА ИХ
ИЗВЕДЕМО ПРЕД
СУД ГАЛАКСИЈЕ!
А САД ДА ВРАТИ-
МО ЗЕМЉИ ВОДУ!

И ПРВО ЛЕДЕНО
ЈАЈЕ СНАЖНИМ
ЗРАКОМ СПУШ-
ТЕНО ЈЕ
ПОЛАКО...

...У ЈЕДАН
ОД ЗЕМЉИНИХ
ОКЕАНА...

МОРА И ЈЕЗЕРА СУ ЈЕДНО
ЗА ДРУГИМ, ДОБИЈАЛА
ВОДУ...

ПОГЛЕДАЈ-
ТЕ! НИВО
ВОДЕ СЕ
ДИЖЕ!

ШТА
СЕ ТО
ДОГАЂА?

ГЛАС И РЕВОЛВЕР У ВАЗДУХУ И **НИШТА** ВИШЕ! НИКОГ НИЈЕ БИЛО! СТАВИО САМ КАСЕТУ НА ПУЛТ И ОНА СЕ **ДИГЛА** У ВАЗДУХ...

ТАДА СЕ НИ ИЗ ЧЕГА ПО-ЈАВИЛА ЦРНА ТОРБА... И НОВАЦ СЕ САМ ИЗРУЧИО У ЊУ...

ЗАТИМ СУ РЕВОЛВЕР И ТОРБА **НЕСТАЛИ**, КАСЕТА ЈЕ ПАЛА И... ОПЕТ САМ ЗАЧУО ГЛАС...

...А ЗАТИМ НИШТА! ВИКНУО САМ И ВЕРОВАТНО САМ СЕ ТАДА ОНЕ-СВЕСТИО!

БИО САМ НА ДВА-ДЕСЕТ КОРАКА И НИКОГ НИСАМ ВИДЕО! **ПАЗИО** САМ КАД ЈЕ КАСЕТА ПАЛА... КАД ЈУ ЈЕ **ОН** ИСПУСТИО...

НЕУВЕРЉИВО И ГЛУПО ИЗМИШЉЕНО ОПРАВДАЊЕ ЗА КРАЂУ! ПОЗВАКУ ПОЛИЦИЈУ!

ДИРЕКТОР БАНКЕ ОБАВЕСТИО ЈЕ ПОЛИЦИЈУ А ШЕО ПОЛИЦИЈЕ ОДМАХ ЈЕ ПОЗВАО МАНДРАКА КОЈИ СЕ ЈОШ НИЈЕ БИО ПРИБРАО ОД НЕОБИЧНОГ ДОЖИВЉАЈА У КОСМОСУ...

ЈЕДАН БЛАГАШНИК ЦЕНТРАЛНЕ БАНКЕ ТВРДИ ДА МУ ЈЕ **НЕВИДЛИВИ** КРАДЛИВАЦ ИСПРАЗИО КАСУ!

У ЈЕДНОЈ ЛУКСУЗНОЈ ЈУВЕЛИРСКОЈ РАДЊИ ПРЕД ЗАПАЊЕНОМ ПРОДАВАЧИЦОМ ИЗ ИЗЛОГА СЕ ИЗДИГЛА КОЛЕКЦИЈА НАКИТА...

ИЗНЕНАДА СЕ НИОТКУД ПОЈАВИЛА ЦРНА ТОРБА. ПОСЛУЖАВНИК С НАКИТОМ СЕ НАГНУО...

ПРАЗАН ПОСЛУЖАВНИК ЈЕ ПАО А ТОРБА **НЕСТАЛА**...

ЦУЛИ... ШТА ВАМ ЈЕ?

„НАКИТ ЈЕ ПРОСТО НЕСТАО У ВАЗДУХУ“, ТВРДИЛА ЈЕ ПРОДАВАЧИЦА. ВРЕДНОСТ НАКИТА ИЗНОСИЛА ЈЕ ПОЛА МИЛИОНА ДОЛАРА...

ДОЗВОЛИТЕ, ШЕФЕ, ДА ЈА РАЗГОВАРАМ С ЊИМА!

ЈА САМ САОБОЈЕ РАЗГОВАРАО... ЧАК САМ УПОТРЕБИО И ДЕТЕКТОР ЗА ОТКРИВАЊЕ ЛАЖИ! НИШТА НИСАМ ОТКРИО!

ХИПНОТИСАЋУ ВАС... ДА ПРОВЕРИМ ДА ЛИ ГОВОРите ИСТИНУ! ПОМОКИ КУ ВАМ... СПАВАЈТЕ... СПАВАЈТЕ!

ХИПНОТИЧКА ТЕЛЕПАТСКА ПРОЈЕКЦИЈА!

СЕТИТЕ СЕ... ТАЧНО... ШТА СТЕ ВИДЕЛИ У БАНЦИ!

САД ВИ! ШТА СЕ ДОГОДИЛО С НАКИТОМ?

ОБОЈЕ СУ ГОВОРИЛИ ИСТИНУ. МЕЂУТИМ, У ХИПНОЗИ СУ СЕ СЕТИЛИ НЕЧЕГ ШТО СУ ЗАБОРАВИЛИ! ВИДЕЛИ СУ ИЗВЕСНО **ТРЕПЕРЕЊЕ** КАО ОД ТОПЛОТНОГ ТАЛАСА.

ЕТО САД... ТОПЛОТНИ ТАЛАС ДА ЈЕ ЛОПОВ! ШТА ЋЕМО ЈОШ ДОЖИВЕТИ!

ЗАТО ВРЕМЕ У ЦЕНТРУ ГРАДА НА ДАН ИСПЛАТЕ РАДНИКА...

УНИФОРМИСАНИ И НАОРУЖАНИ КУРИРИ КОЈИ СУ ПРЕНОСИЛИ НОВАЦ БИЛИ СУ ПОТПУНО ИЗБЕЗУМЉЕНИ...

ШТАТИ ЈЕ БИЛО? ЗАШТО СИ БАЦИО ТОРБУ С НОВЦЕМ?

БАЦИО? ОТЕЛА МИ СЕ ИЗ РУКЕ И... И ОДЛЕТЕЛА!

НЕМА ЈЕ... НЕСТАЛА ЈЕ!

ЗНАЧИ, ТВРДИТЕ ДА ЈЕ ТОРБА САМА ОДЛЕТЕЛА... КАО ПТИЦА? И ОСТАЈЕТЕ ПРИ ТОМ ТВРЂЕЊУ?

ДА!

ОБОЈИЦА СМО ВИДЕЛИ СВОЈИМ ОЧИМА! САМО, ЈА МИСЛИМ...

„ДА ЈЕ ИЗА ОГРАДЕ БИО НЕКО КО ЈЕ УДИЦОМ НА НАЈЛОНСКОМ КОНЦУ ЗАКАЧИО ТОРБУ И...“

„А МОЖДА ЈЕ НЕКО ИЗ ХЕЛИКОПТЕРА СКРИВЕНОГ У ОБЛАЦИМА СПУСТИО МАГНЕТ...“

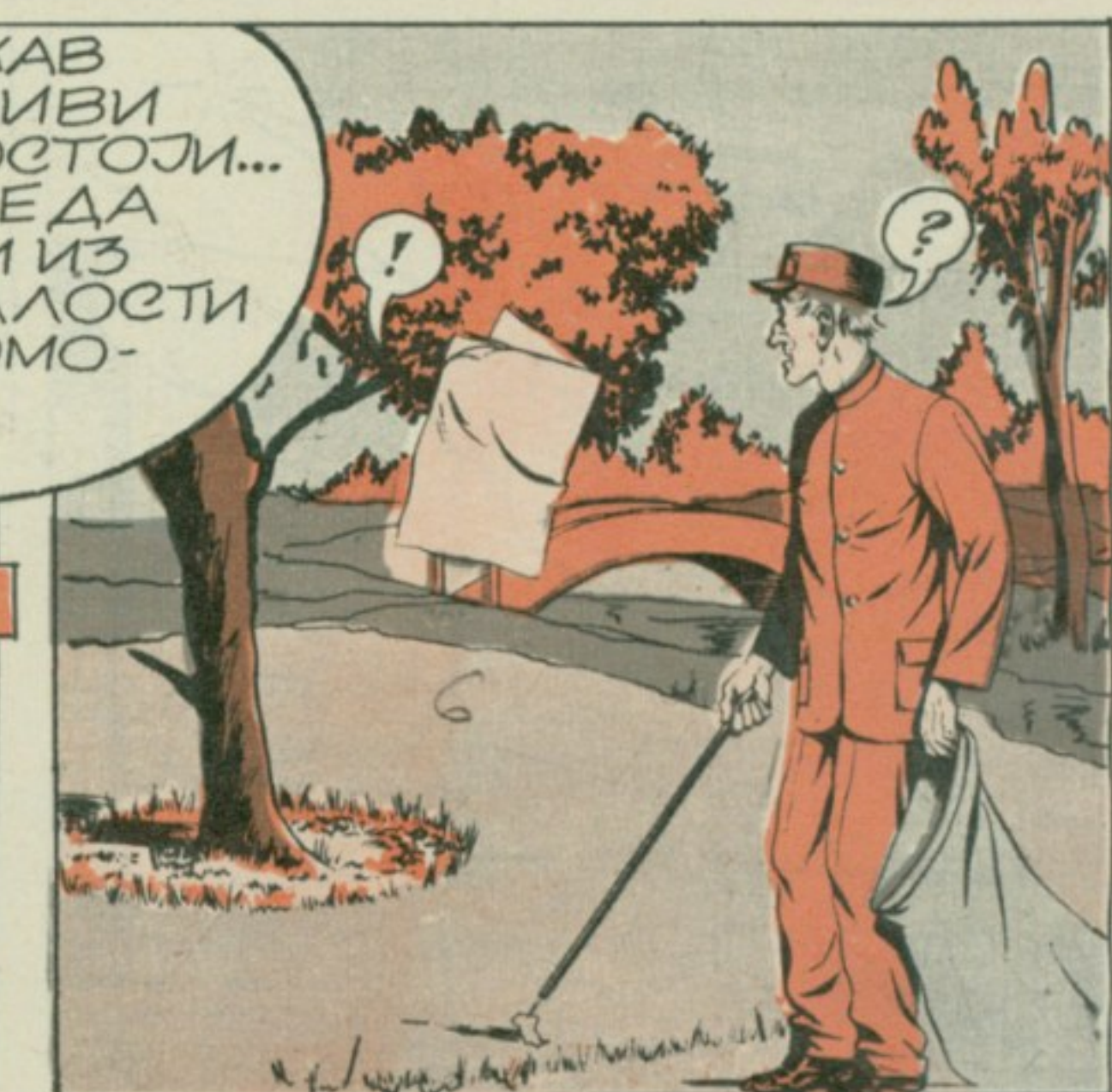

ОДЈАЖНО! А ОТКАД ТО МАГНЕТ МОЖЕ ДА ПРИВУЧЕ ТОРБУ И ПАПИРНЕ НОВЧАНИЦЕ?

ЗАТВАРАЧ НА ТОРБИ ЈЕ МЕТАЛАН!

ЈЕСТЕ ЛИ ПРИМЕТИЛИ НЕКО ТРЕПЕРЕЊЕ... КАО ОД ЈАРЕ?

ДА! ДА!

НЕ БУДИ СМЕШАН! ТО ЈЕ ПОТПУНО НЕМОГУЋЕ! КАКО МОЖЕШ ТАКО ДА ГОВОРИШ?

ИДЕМ ДА КУПИМ ЦИГАРЕТЕ, НАРДА! ПАЗИ НА „ЛАБОРАТОРИЈУ“! АКО СЕ НЕВИДЛИВИ КРАДЛИВАЦ ПОЈАВИ, ЗАМОЛИ ГА ДА МЕ САСЕЧЕ-КА!

АЛИ... ЧАК ИАКО ЈЕ НЕМОГУЋЕ... ШТА АКО ТАЈ ЗАИСТА ДОЂЕ? ДАН ЈЕ АИПАК МИ ОВА ОДАЈА ИЗГЛЕДА НЕКАКО АВЕТИЊСКИ!

ИЗНЕНАДА, НЕКО КАО ДА ЈОЈ ЈЕ ОТЕО ПУДРИЈЕРУ ИЗ РУКЕ...

МОЈА ПУДРИЈЕРА!

ГДЕ ЈЕ ТАЈ МАНДРАК? ТАКВУ ВАРАЛИЦУ ЈОШ НИСАМ ВИДЕО! КАКО СЕ УСУЂУЈЕ ДА ТВРДИ ДА ЈЕ ОТКРИО НАЧИН КАКО СЕ ПОСТАЈЕ НЕВИДЛИВ!

НАРДА НИЈЕ СПАДАЛА У ДЕВОЈКЕ КОЈЕ ЛАКО ПАДАЈУ У НЕСВЕСТ. АЛИ, КАД ЈУ ЈЕ НЕВИДЛИВИ ДОГРАБИО ЗА РУКУ...

ААХ!

...ОНЕСВЕСТИЛА СЕ!

КАД СЕ МАНДРАК УСКОРО ВРАТИО, ЗАСТАО ЈЕ ЗАПРЕПАШЕН...

НАРДА, НАРДА! ГДЕ СИ? НЕМА ЈЕ!

ЊЕНА ПУДРИЈЕРА НА ПОДУ!

РАЗБИЈЕНА! КАО ДА ЈУ ЈЕ НЕКО ТРЕСНУО О ПОД! ШТА...?

ТИ СИТА ВАРАЛИЦА МАНДРАК?

ТВРДИШ ДА СИ ОТКРИО ТАЈНУ НЕВИДЛИВОСТИ...

ШТА ПОКУШАВАШ ДА ДОКАЖЕШ?

КАКО СЕ УСУЂУЈЕШ ДА ВАРАШ?

...ИТО ПОМОЋУ ОВОГ ЈЕДНОСТАВНОГ ЕЛЕКТРОНСКОГ АПАРАТА КОЈИ ЧАК НИЈЕ НИ УКЛУЧЕН?

АХ! САД ТЕ ВИДИМ... КРЕКЕШ СЕ!

ТО ЈЕ ТОПЛОТНИ ЕФЕКАТ... НИСАМ УСПЕО ДА ГА ЕЛИМИНИШЕМ... МАЛО ЊИХ ЈЕ ТО ПРИМЕТИЛО! ПРОМУКУРАХ СИ...

АЛИ, КАД СЕ БРЗО КРЕКЕМ НИШТА СЕ НЕ ВИДИ! А ШТА ЈЕ С ТВОЈИМ ОТКРИКЕМ?

ОВО ЈЕ САМО КАМУФЛАЖА! МОЈА ПРАВА ЛАБОРАТОРИЈА ЈЕ У ОНОЈ СОБИ...

КАД БИХ МОГАО ДА ГА НАМАМИМ У СОБИЦУ...

АКО ПОЂЕШ ЗА МНОМ, ПОКАЗАЋУ ТИ... АХ!

ЈА САМ БЕК БИО ТАМО!

А ЗАМИСЛИТЕ
ДА ЈЕ НЕВИД-
ЉИВА ЧИТА-
ВА ЈЕДНА АР-
МИЈА? КО
БИ СЕ ЊОЈ
МОГАО
СУПРОТ-
СТАВИ-
ТИ?

ЗНАЧИ...
ТУ СМО!
ТИ БИ
ХТЕО ДА
ВЛАДАШ
СВЕТОМ!

ЗНАЕНАДА, ЧОВЕК ЈЕ
НАВУКАО КАПУЉАЧУ
И ПРИТИСНУО ДУГМЕ
НА АПАРАТУ КОЈИ
ЈЕ НОСИО НА ПОЈА-
СУ...

СУПЕРГЕРЛ

КОЈИКА
ЈЕ ТЕМПЕ-
РАТУРА
НА СУНЦУ
ГАМА IV?

ОПИШИ-
ТЕ ФЛОТУ
ПЛАНЕТЕ
КСЕ-
НАКС!

ТЕМПЕ-
РАТУРА
НА ПОВРШИ-
НИ ГАМЕ IV
ЈЕ
750 000
СТЕПЕ-
НИ!

КСЕНАКС
ИМА 4 МА-
ТИЧНА БРО-
ДА ... 40 МЕ-
ЋУПЛАНЕ-
ТАРНИХ
СТАНИЦА...

СУПЕРГЕРЛ ЈЕ ЗАРОБЉЕНИЦА ЈЕДНЕ ЧУДНЕ РАСЕ НА НЕ-
КОЈ ДАЛЕКОЈ ПЛАНЕТИ. КАКО ЈЕ ЊЕН ИЗУЗЕТНИ МОЗАК
ПРЕТВОРЕН У ИЗВОР ИНФОРМАЦИЈА КОЈЕ ТРЕБА ДА ПО-
МОГНУ ОНИМА КОЈИ СУ ЈЕ ЗАРОБИЛИ ДА ПОБЕДЕ ВАСИОНУ.
ВИДЕЋЕТЕ У ПРИЧИ: **ЗАПЕЊЕНИ МОЗГОВИ**

НЕОБИЧАН БРОД ПРИБЛИЖАВА СЕ ЈЕД-
НОЈ ОД ПЛАНЕТА ДАЛЕКЕ ГАЛАКСИЈЕ...

ЕВО ЗОРКИЈЕ...
НАШЕГ ЗАВИЧА-
ЈА!

ДИВНО
ЈЕ ВРАТИТИ
СЕ КУЋИ!

НЕОБИЧНА БИКА СУ СЕ ИСКРЦАЈЛА ЖИВИ
МОЗГОВИ У ХРАНЉИВОЈ ТЕЧНОСТИ...

РОБОТИ ЋЕ ИСКРЦА-
ТИ НАШ ДРАГОЦЕНИ
ТОВАР!

БРЗО!
ЦЕРЕБРОН НАС
НЕСТРПЉИВО
ОЧЕКУЈЕ!

КАСНИЈЕ...

ПА, КАКВО СТЕ
ЗНАЊЕ ПОКУПИ-
ЛИ ДА БИ
ОЈАЧАЛИ НАШ
СВЕТ!

ДОНЕЛИ
СМО
НЕШТО
ВИШЕ ОД
ОБИЧНОГ
ЗНАЊА,
МОЋНИ
ЦЕРЕБРОНЕ!
ПОБИ
ЗА
НАМА!

ТО ЈЕ
СУПЕРГЕРЛ!
ЊЕНЕ СУПЕР-
СПОСОБНОСТИ
ПОД НАШОМ СУ
КОМАНДОМ! НА
РОЧИТО ЊЕНО
СУПЕРПАМ-
ЋЕЊЕ!

ОДЛИЧНО!
НАТЕРАЋЕ-
МО ЈЕ ДА
ЗАПАМТИ
СВЕ
НАУЧНЕ
ПОДАТКЕ
КОЈЕ
СМО
ОКУПИ-
ЛИ!

"ТО СМО ВЕК УЧИНИЛИ ЗА
ВРЕМЕ ЛЕТА..."

ПОНОВИ! БРОЈ
ВИБРАЦИЈА
АТОМА
ЦЕЗИЈУМА?

9.192 631 770
ЦИКЛОВА
У СЕКУНДУ!

КАЖЕТЕ ДА
ИМА СУПЕРИНТЕ-
ЛИГЕНЦИЈУ?
ЗАШТО ОНДА
ПРИСТАЈЕ ДА
БУДЕ РОБ?

РОБ...
ЈА?
НИКАД
ЈА НЕЋУ
БИТИ
РОБ,
ВИ...

Али...

ААХ!
БОЈИ...
ПАРАЛИШЕ
МЕ...НЕ
МОГУ...

ОВАКИ
ЊЕН ПОКУШАЈ ДА ПО-
БЕГНЕ АКТИВИРА ФОТО-
РЕЈИЈУ КОЈА ОТВАРА ОЛОВ-
НУ КУТИЈУ И ИЗЛАЖЕ ЈЕ ДЕ-
ЛОВАЊУ КРИПТОНИТА... ЕЛЕ-
МЕНТА КОЈИ ЈЕ ОТРОВ ЗА ЊУ!

КАД СЕ СУПЕРГЕРЛ СРУШИЛА
КУТИЈА СЕ ЗАТВОРИЛА...

МОРА ДА САРАБУЈЕ
С НАМА ИЛИ ЋЕ УМРЕ-
ТИ! ПРЕТВОРИЛИ
СМО ЈЕ У ЖИВУ
НАУЧНУ Би-
БЛИОТЕКУ!

ТЕСТИРАЋУ
ЈЕ НА НАШЕМ
НАЈКРУПНИЈЕМ
ПРОБЛЕМУ
ОЈУШАЈ,
СУПЕРГЕРЛ...

"МИ
НИСМО УВЕК
БИЛИ
ОВАКВИ.
ПРЕ МНОГО
ГОДИНА
ИМАЈИ
СМО
НОРМАЛНА
ТЕЈА
И
БИЛИ
РАСА
ПОБЕ-
ДНИКА..."

ОСВОЈИЛИ СМО
ГРАД ТУНЕЈ! ОВО
ЈЕ ЈЕДИНИ
ПРЕЖИВЕЛИ...

БЕСКОРИСТАН ИНСЕКТ!
ДРЖАЋЕМО ГА У ЗООЛО-
ШКОМ ВРТУ!

"С НАШИМ УСАВРШЕНИМ ОРУЖЈЕМ БИЛИ СМО НЕПОБЕДИВИ.
ПОТЧИНИЈИ СМО СВЕ НА НАШОЈ ПЛАНЕТИ..."

НАША ФЛОТА УНИШТАВА ПОСЛЕД-
ЊЕ ПЛОВЕКЕ ТВРБАВЕ МОР-
СКОГ НАРОДА...

ОДЛИЧНО!
САД ЋЕМО ПО-
ЧЕТИ ДА ОСВА-
ЈАМО ДРУГЕ
СВЕТОВЕ!

"АЈИ, ТАЈ МОРСКИ НАРОД КОЈИ ЈЕ
БИО НА САМРТИ СМИСЛИО ЈЕ СТРА-
ШНУ СТВАР..."

ГОТОВО
СВЕ СУ НАС
УНИШТИЛИ!
АЈИ, МИ
ЋЕМО СЕ
ОСВЕТИ-
ТИ!

ДА, ПИСКОРЕ!
КАД ВЕТАР РА-
СТУРИ ОВЕ БИЉНЕ
СПОРЕ ПО ЊИХОВОЈ
АТМОСФЕРИ...
БИЋЕМО
ОСВЕЋЕНИ!

МАЈСТОРИ БИОЛОШКОГ
"РАТА ОСТАВИЛИ СУ ИЗА СЕ-
БЕ УБИТАЧНО ОРУЖЈЕ..."

БЕЖИТЕ! ВАЗДУХ
ЈЕ ПУН СМРТОНОСНИХ
СПОРА!

"НАША АТМОСФЕРА БИЛА ЈЕ ПОТПУНО ЗАТРОВАНА..."

СВИ ЋЕМО
УМРЕТИ!
НАШИ НАУЧНИ-
ЦИ НЕ МОГУ ДА
НАЂУ ЛЕК!

КАЖУ ДА ИМА ЈЕДАН
ЈЕДИНИ НАЧИН! САД
ГА УСАВРШАВАЈУ...
САМО ДА НЕ
ЗАКАСНЕ!

"СРЕБОМ, НАШИ НАУЧНИЦИ СУ СМИСЛИЛИ ФАНТАСТИЧНУ ОПЕРАЦИЈУ КОЈУ СУ ИЗВОДИЛИ ХИРУРЗИ -
АУТОМАТИ..."

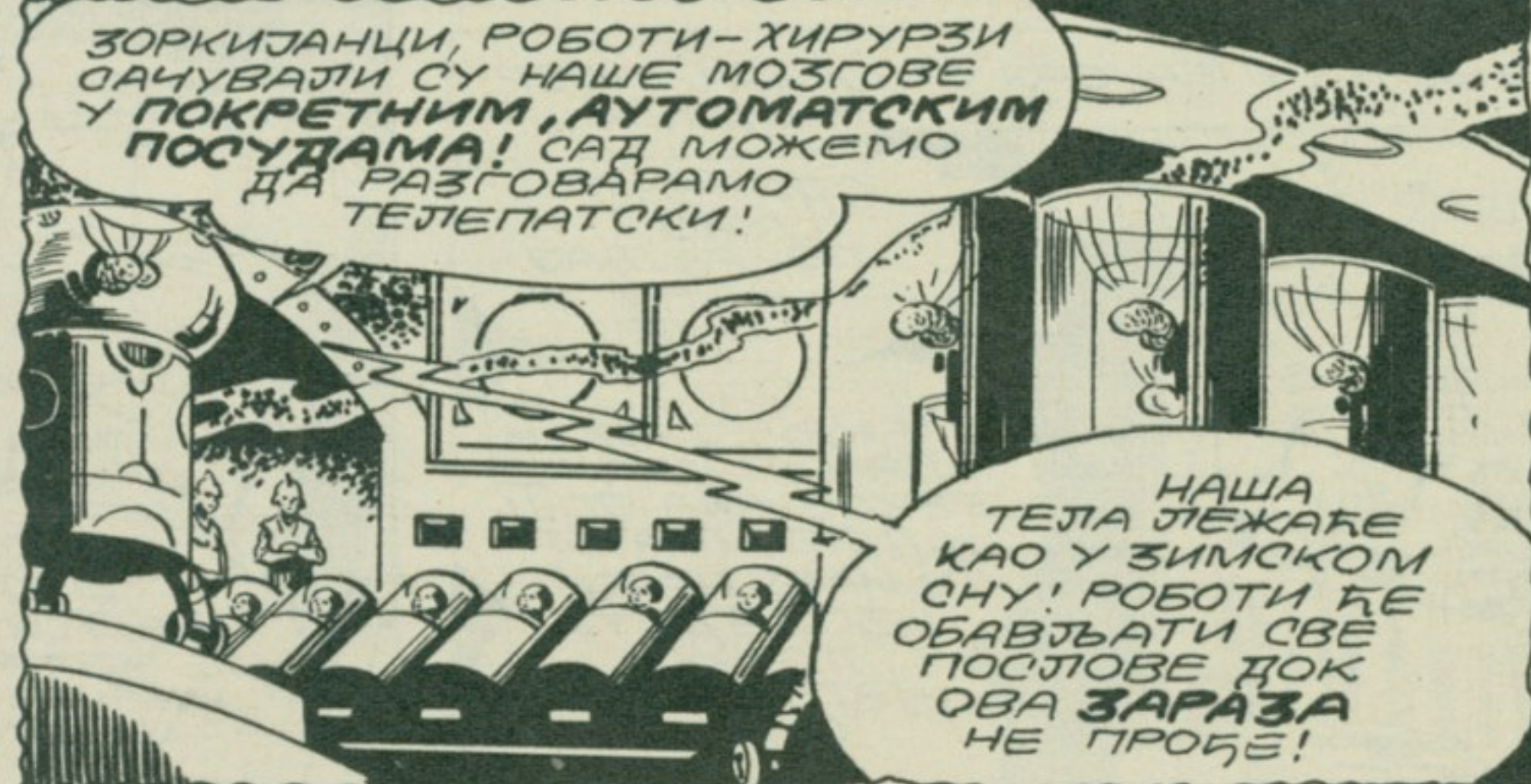
БРЖЕ! МОРАМО РАДИТИ
БРЖЕ ОД ТЕ ОТРОВНЕ МА-
ГЛЕ КОЈА НАС
УНИШТАВА!

А САД СУПЕР-
ГЕРЛ АНАЛИЗИ-
РАЈ СПОРЕ СВО-
ЈИМ ОЧИМА-МИ-
КРОСКОПИМА!
КАКО ДА ИХ
НЕУТРАЛИ-
ШЕМО?

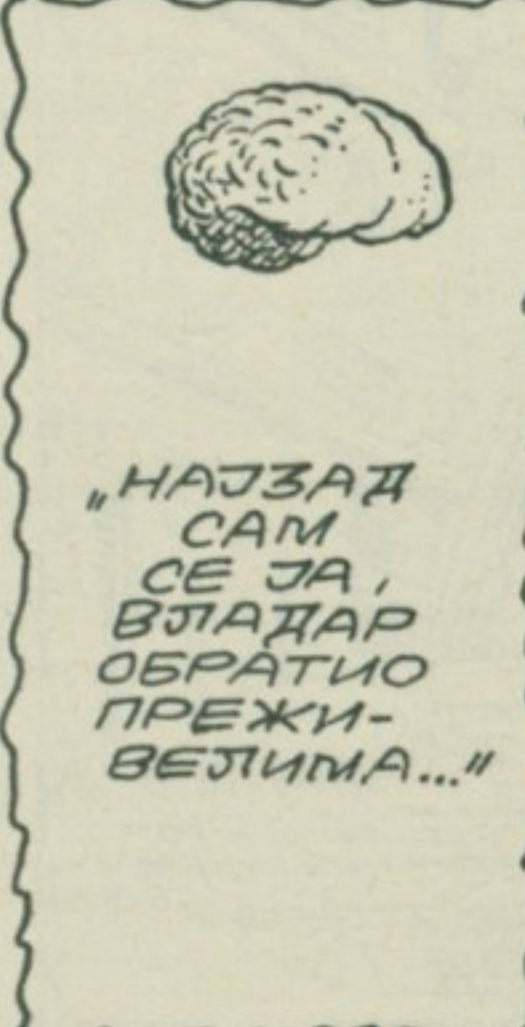
ЗНАМ
ОДГОВОР! АЈИ,
АКО СЕ ВРАТИ-
ТЕ У СВОЈА ТЕ-
ЈА ВИ ЋЕТЕ ОСВО-
ЈИТИ ГАЛАКСИ-
ЈУ! ЗАТО
НЕКУ ДА
ГОВОРИМ!

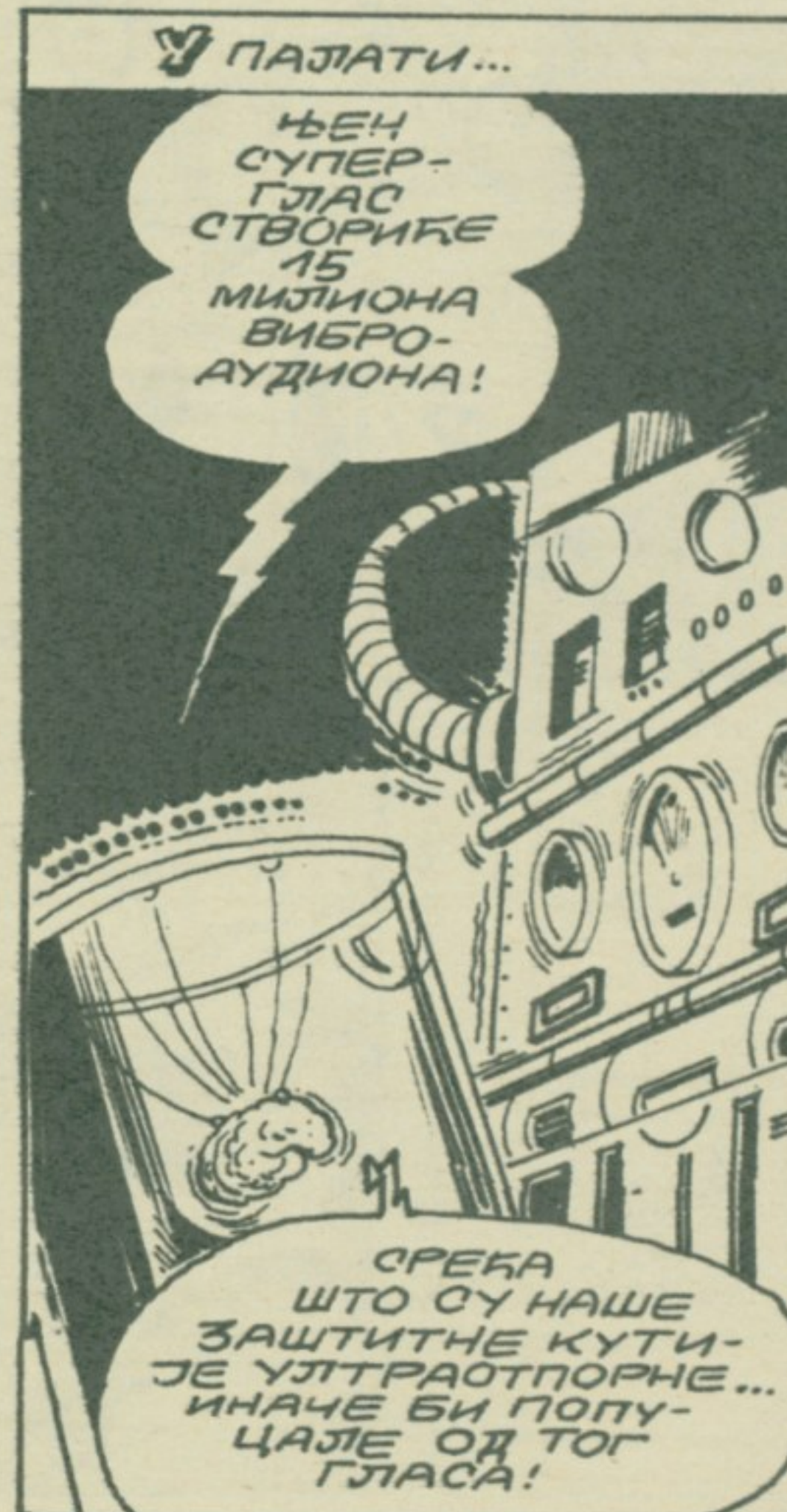
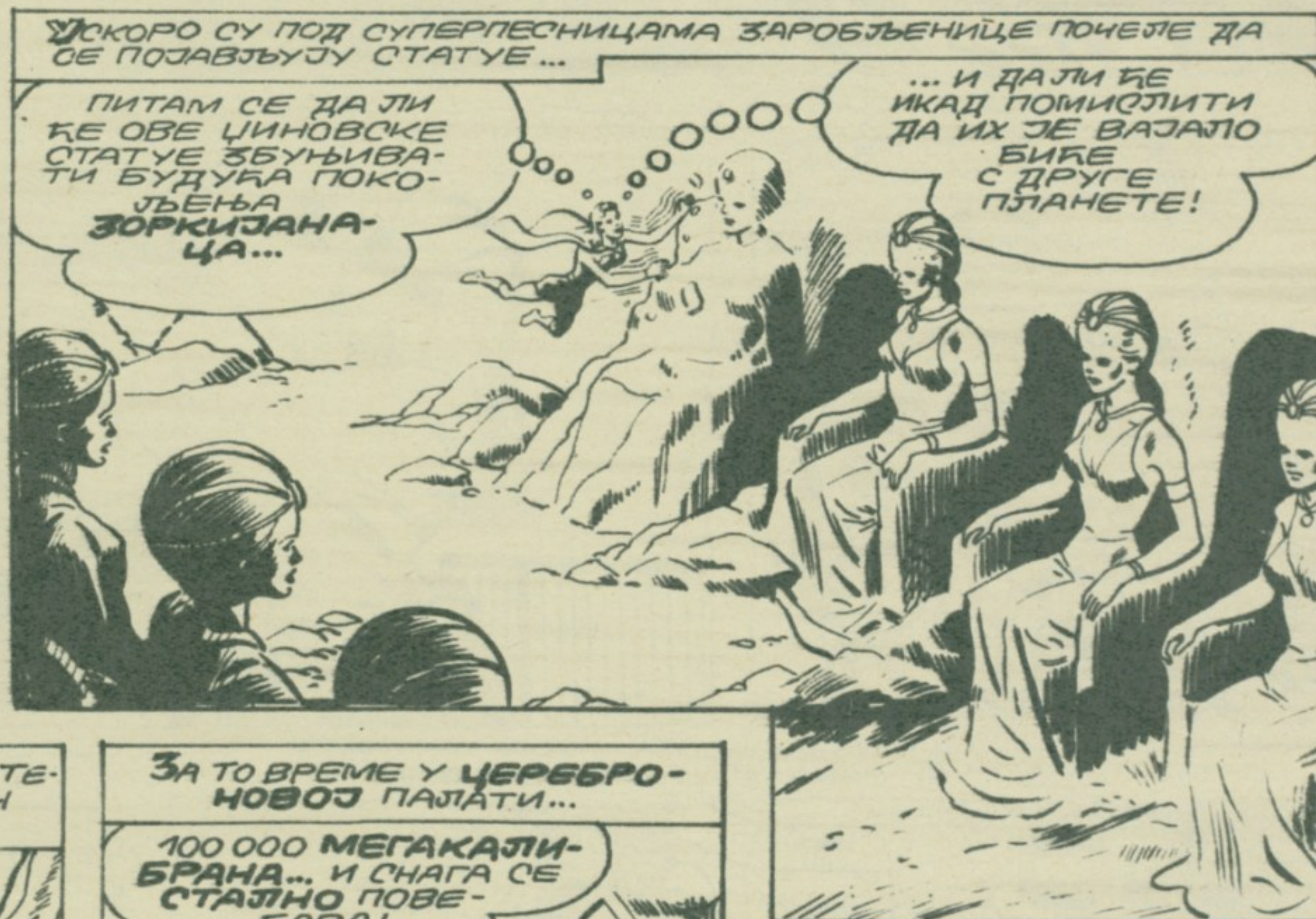
ЗОРКИЈАНЦИ, РОБОТИ-ХИРУРЗИ
ОЧУВАЈУ НАШЕ МОЗГОВЕ
У ПОКРЕТНИМ, АУТОМАТСКИМ
ПОСУДАМА! САД МОЖЕМО
ДА РАЗГОВАРАМО
ТЕЛЕПАТСКИ!

НАША
ТЕЈА ЛЕЖАЋЕ
КАО У ЗИМСКОМ
СНУ! РОБОТИ ЋЕ
ОБАВЉАТИ СВЕ
ПОСЛОВЕ ДОК
ОВА ЗАРАЗА
НЕ ПРОЂЕ!

"НАЈЗАД
САМ
СЕ ЈА,
ВЛАДАР
ОБРАТИО
ПРЕЖИ-
ВЕТИМА..."

СПОМЕНИК
ЈЕ ЗАВРШЕН!
ШТА
САД?

КРЕНИ ЗА
МОЈОМ
ФЛОТОМ
ДО ОНОГ
ВУЛКАНА
ТАМО ЋЕШ
ДОБИТИ
ИДУЋИ
ЗАДАТАК!

НЕОЛА

ВАША ПЛАНЕТА
ИМА ЈЕЗГРО ОД
ЕЛЕКТРОЕНЕРГИЈЕ
УМЕСТО
УСИЈАНЕ
МАСЕ!

ТАЧНО!
АЛИ НИКАД
НИСМО УСПЕЛИ
ДА ИЗМЕРИМО БР-
ЗИНУ И СНАГУ
ТИХ МУЊА!

ТВОЈ ЈЕ
ЗАДАТАК
ДА ИХ
ИЗМЕ-
РИШ!

ЧУДНО!
ВАШИ
ВУЛКАНИ ИЗБАЦУЈУ
МУЊЕ УМЕСТО ЛАВЕ

ПРИЛИКОМ СЛЕДЕЋЕ ЕРУПЦИЈЕ СУПЕРГЕРЛ
СЕ ПОСТАВИЛА КАО ЛЕТЕЋА МЕТА...

ЦЕРЕБРОНЕ,
БРЗИНА ЈЕ КАО
КОД СВЕТОСТИ
А СНАГА 5
МЕГАТОНА!

ФАНТАСТИЧНО!
СВАКА МУЊА ЈЕ
ДРУГАЧИЈЕ
БОЈЕ!

ТРЕЋИ ЗАДАТАК СУПЕРГЕРЛ...

САД УПОТРЕБИ
СВОЈ ТЕЛЕСКОП-
СКИ ВИД! ШТА
ВИДИШ?

ЈЕДНО
ВЕЋ УГАШЕНО
СУНЦЕ! ГОТОВО ЈЕ
ИЗГУБИЛО ТОПЛОТУ!
ТО ЈЕ ГОМИЛА ПЕ-
ПЕТА!

ТО СУНЦЕ ЈЕ НЕКАД ОО-
ВЕТЉАВАЛО ЗОРКИЈУ!
УПОТРЕБИ СУПЕРВРЕЗИ-
НУ СВОГ ПОГЛЕДА ДА
ГА ПОНОВО ЗАПАЛИШ!

ЗА ТО МИ НЕ-
ЋЕ ТРЕБАТИ
МНОГО
ВРЕМЕНА!

ОДЛИЧНО!
ПОДСТАКЛА СИ
ТЕРМОДИНА-
МИЧКУ
РЕАКЦИЈУ!

СУНЦЕ
ПОЧИЊЕ
ДА
СВЕТЛИ!

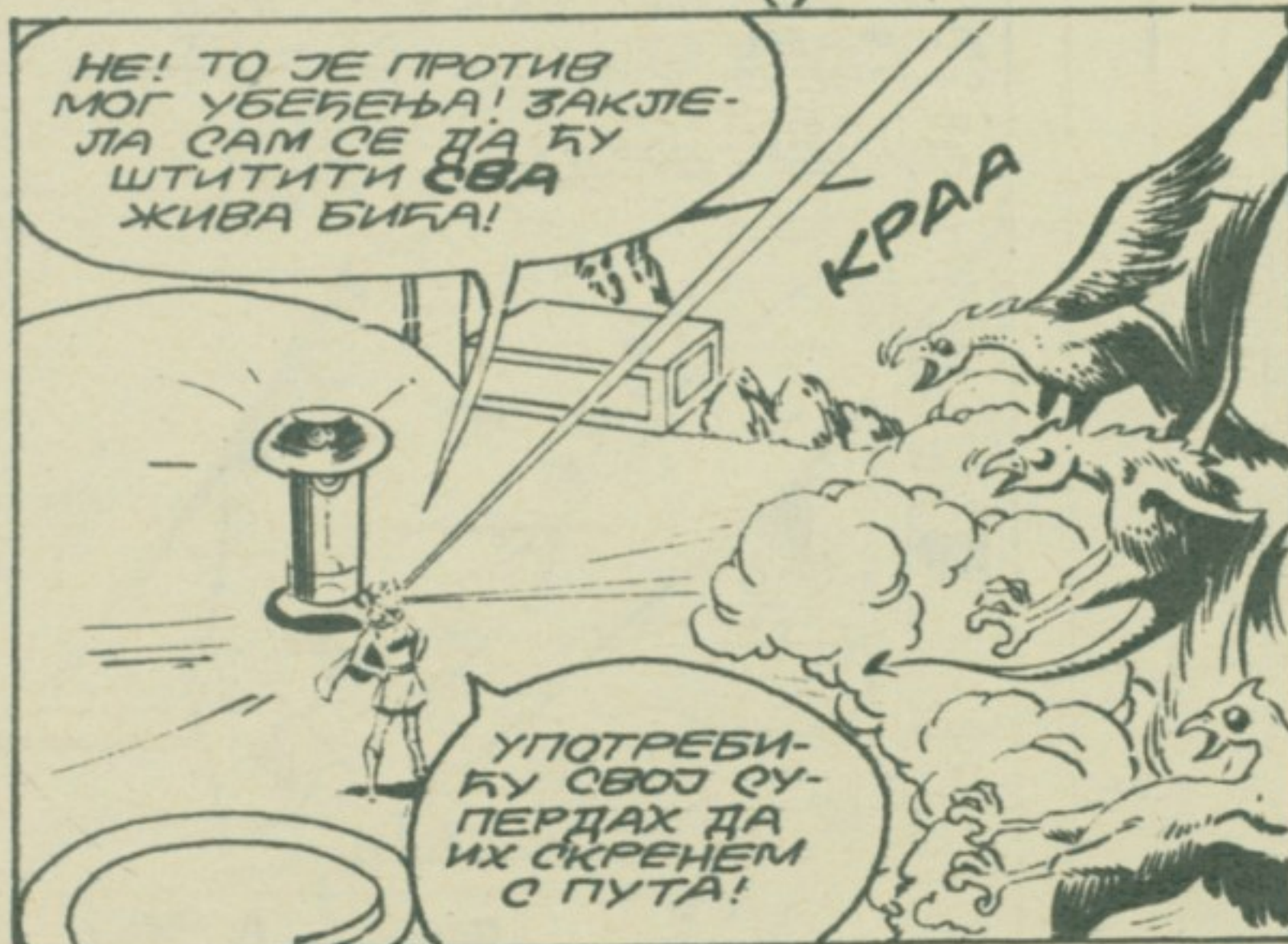
ДОБИЈО
ЈЕ ЧАК И
КОРОНУ!

А ТАДА...

ЈАТО ПТИЦА
ЛЕТИ ПРЕМА ЗРАКУ...
ИЗГОРЕЌЕ!

ЗАР СУ
ПТИЦЕ
ВАЖНЕ?
НЕ
МИОЛТИ
НА
ЊИХ!

НЕ! ТО ЈЕ ПРОТИВ
МОГ УБЕЂЕЊА! ЗАКЛЕ-
ЛА САМ СЕ ДА ЋУ
ШТИТИТИ СВА
ЖИВА БИЋА!

КРАА

УПОТРЕБИ-
ЋУ СВОЈ СУ-
ПЕРДАХ ДА
ИХ СКРЕНЕМ
С ПУТА!

ЗА ТО ВРЕМЕ У ПАЈАТИ...

СУПЕРФАКТОР СЕ
ПРИБЛИЖАВА СВОМ
МАКСИМУМУ! АКТИВИ-
РАО САМ НЕОЛИНЕ ЖИ-
ВОТНЕ ФУНКЦИЈЕ!

НЕОЛА СЕ БУДИ!
СВЕ ЋЕ БИТИ
СПРЕМНО КАД
ЦЕРЕБРОН
БРАТИ
СУПЕРГЕРЛ
У ПАЈАТУ!

КРАААА

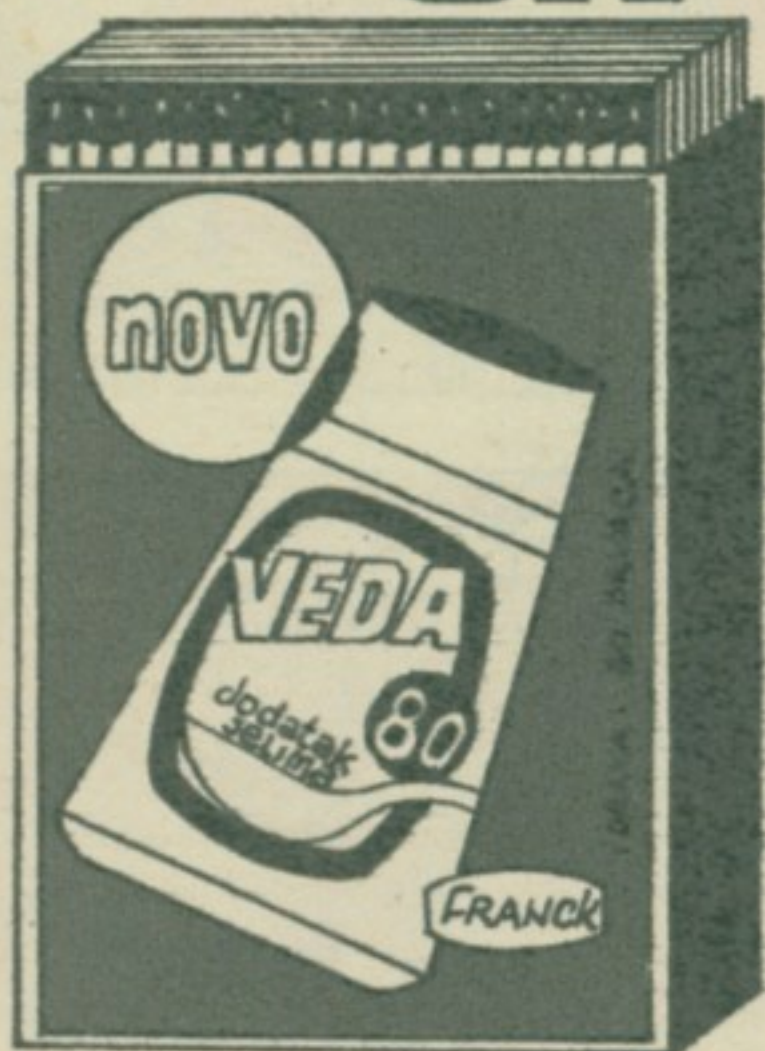
А ТАДА...

СЛОБОДНА САМ! КА-
КО ЈЕ ДИВНО ПОНОВО
БИТИ БУДАН! ГЛЕ-
ДАЈТЕ! МОГУ
ДА ЛЕ-
ТИМ!

ЦЕРЕБРО-
НОВ ПЛАН СЕ
ИСПУЊАВА!
КРАЈИЦА
ЈЕ УПИЈЛА
У СЕБЕ СВУ
СУПЕРМОК
ТЕ ДЕ-
ВОЈКЕ!

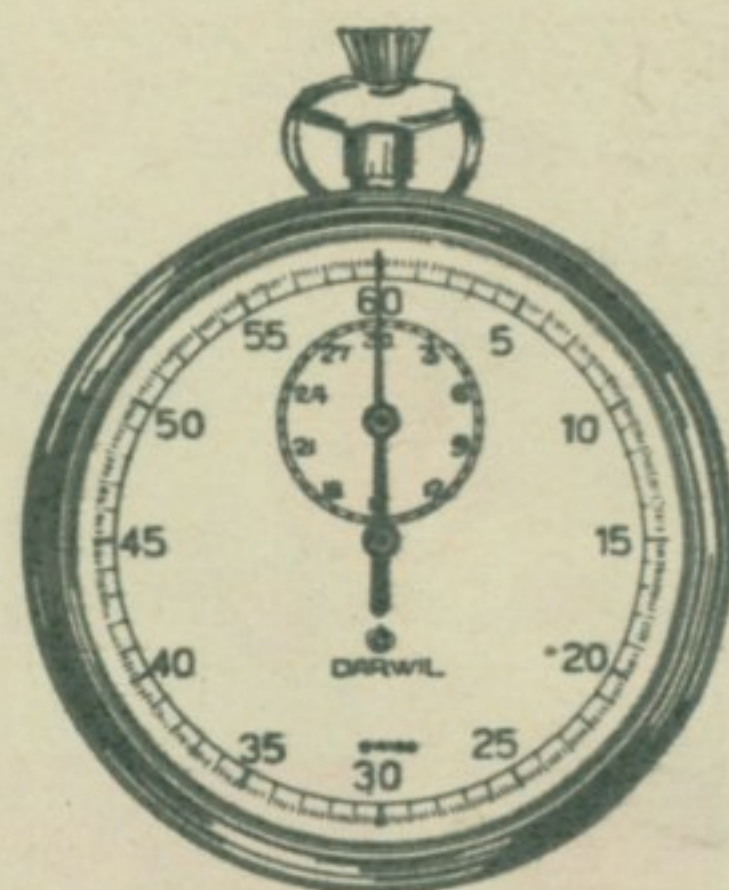
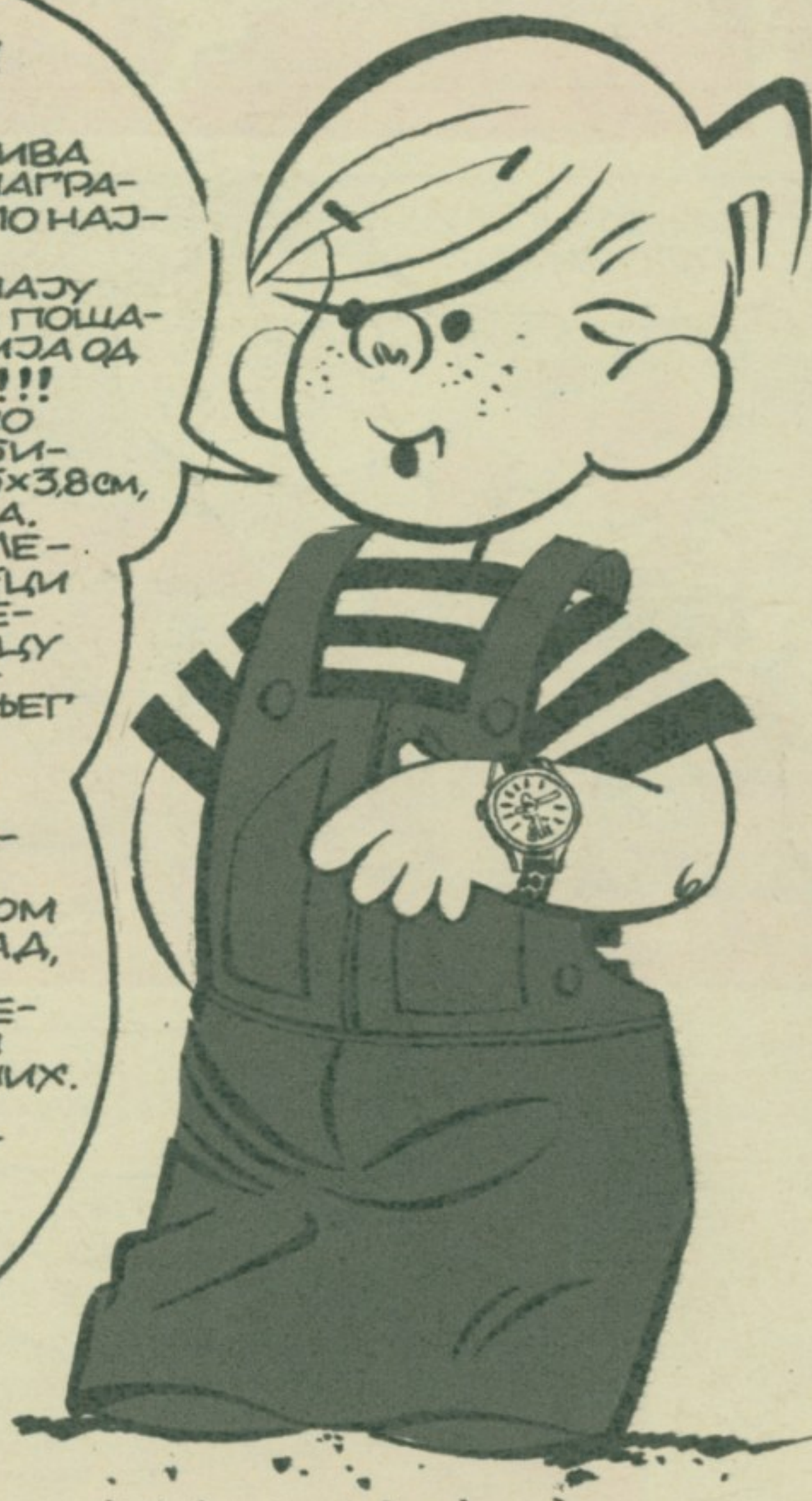

10 DARWIL ЧАСОВНИКА ЗА 10 НАЈЛЕПШИХ ШИБИЦА

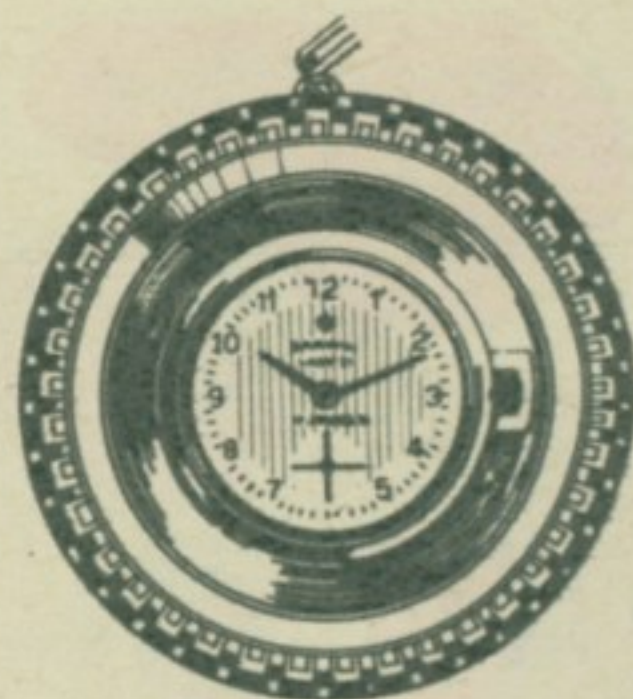

**ПАЗИ! ПАЗИ!
УПАЛИВО!!!**

ЗАБАВНИК ТЕ ПОЗИВА
ДА УЧЕСТВУЈЕШ У НАГРА-
ДНОМ КОНКУРСУ ЗА 10 НАЈ-
ЛЕПШИХ ШИБИЦА.
ПРАВО УЧЕШЋА ИМАЈУ
СВИ ЧИТАОЦИ КОЈИ ПОША-
ЉУ СЛИЦИЦЕ С КУТИЈА ОД
ШИБИЦА. **ПАЖЊА!!!**
У ОБЗИР ДОЛАЗЕ САМО
ШИБИЦЕ КОЈЕ СУ У ОБИ-
ЧАЈНЕ ВЕЛИЧИНЕ, 5x3,8cm,
А ЗРНА СУ ИМ ДРВЕНА.
СЛИЦИЦЕ НЕМОЈ ОДЛЕ-
ПЉИВАТИ ВЕЋ ИХ ИСЕЦИ
ЗАЈЕДНО СА ГОРЊИМ ДЕ-
ЛОМ КУТИЈЕ. УЗ СЛИЦИЦУ
СТАВИ У КОВЕРАТ И КУ-
ПОН **DARWIL 4** ИЗ ДОЊЕГ
ДЕСНОГ УГЛА, НАПИШИ
ЧИТКО НА ПОЛЕЊИНИ
СВОЈУ АДРЕСУ И ДО
20. МАЈА 1971. ГОД. ПОША-
ЉИ „ПОЛИТИКИНОМ
ЗАБАВНИКУ“ СА ОЗНАКОМ
„ШИБИЦЕ“, 11001 БЕОГРАД,
П. Б. А. Х. 124.
СПЕЦИЈАЛНИ ЖИРИ ПРЕ-
ГЛЕДАЋЕ СВЕ СЛИЦИЦЕ И
ИЗАБРАТИ 10 НАЈЛЕПШИХ.
ЊИХОВИ ВЛАСНИЦИ
ДОБИЈЕ 10 ЧАСОВНИ-
КА НА ПОКЛОН
ОД **DARWILA**.
НАЦРТАО САМ ИХ
У ПРИРОДНОЈ
ВЕЛИЧИНИ.

X НАГРАДА спорт-
ска штоперица

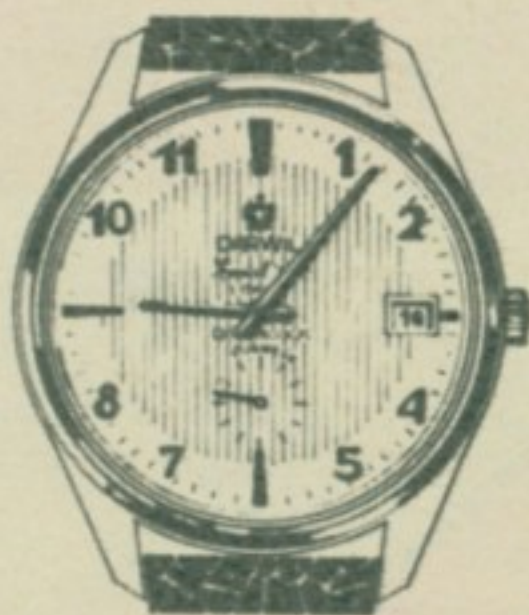
IX НАГРАДА часов-
ник привезак

I НАГРАДА мушки
часовник са календа-
ром

II НАГРАДА мушки
часовник са календа-
ром

III НАГРАДА часов-
ник штоперица са ау-
томатским календа-
ром

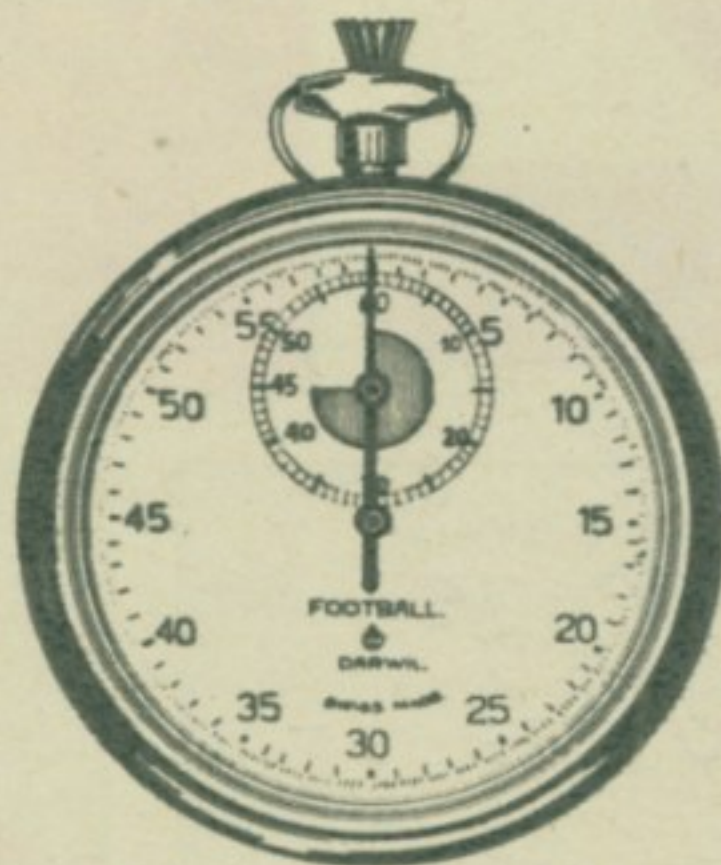
IV НАГРАДА ауто-
матски мушки часов-
ник са даном и дату-
мом

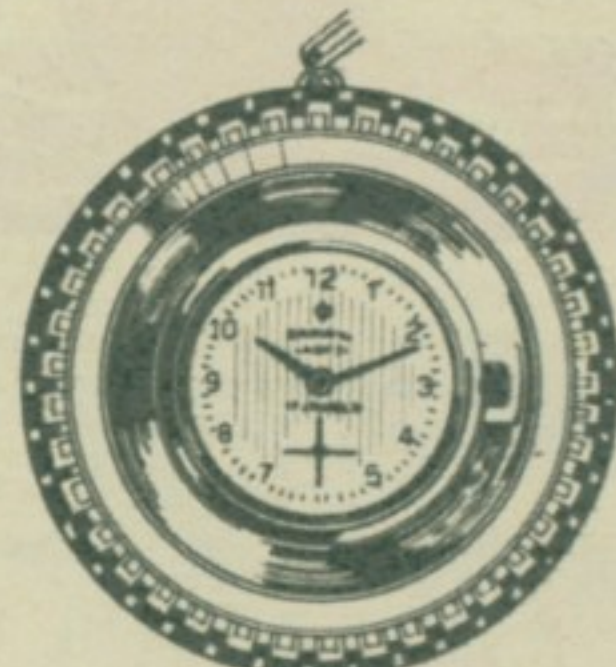
V НАГРАДА жен-
ски часовник

VI НАГРАДА деч-
ји часовник

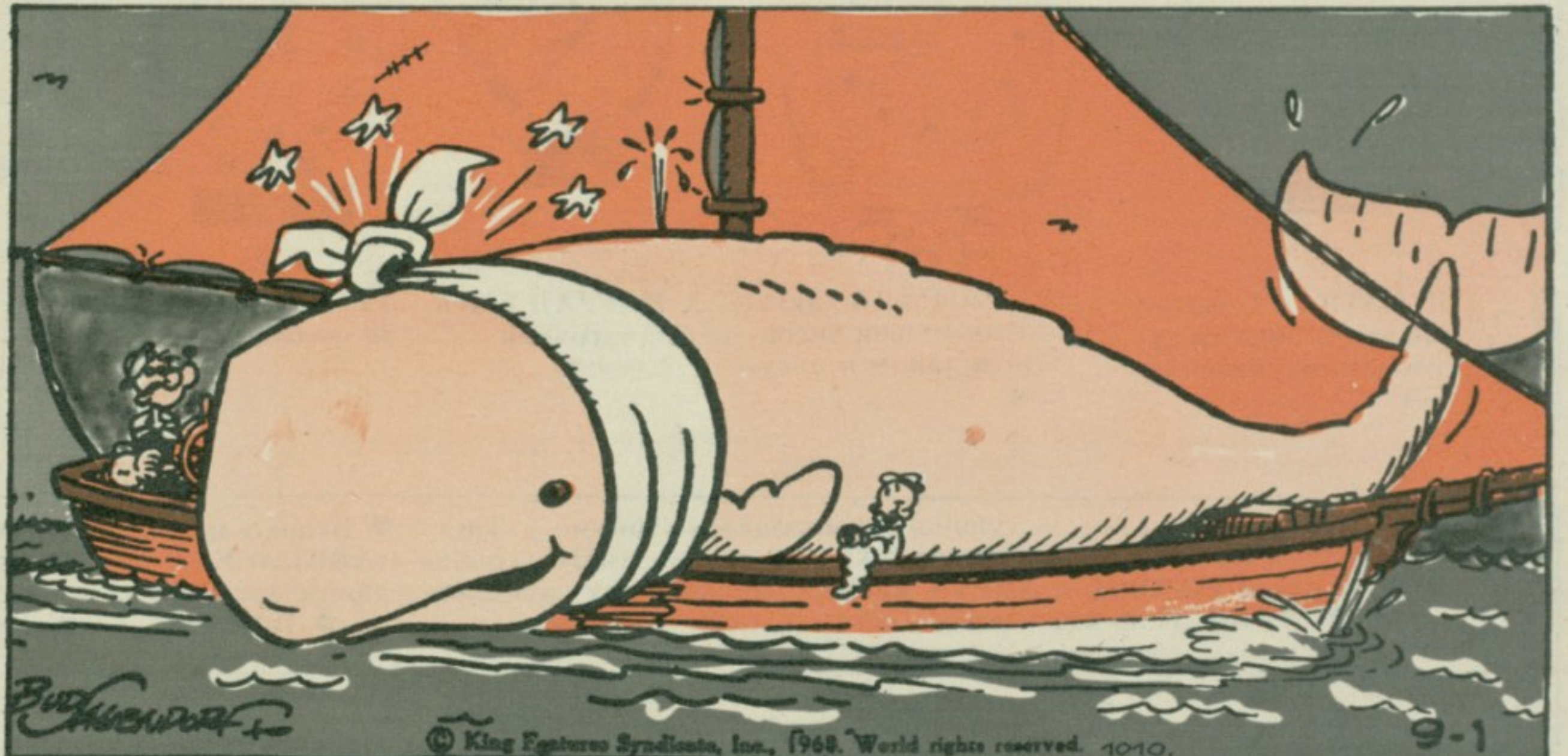
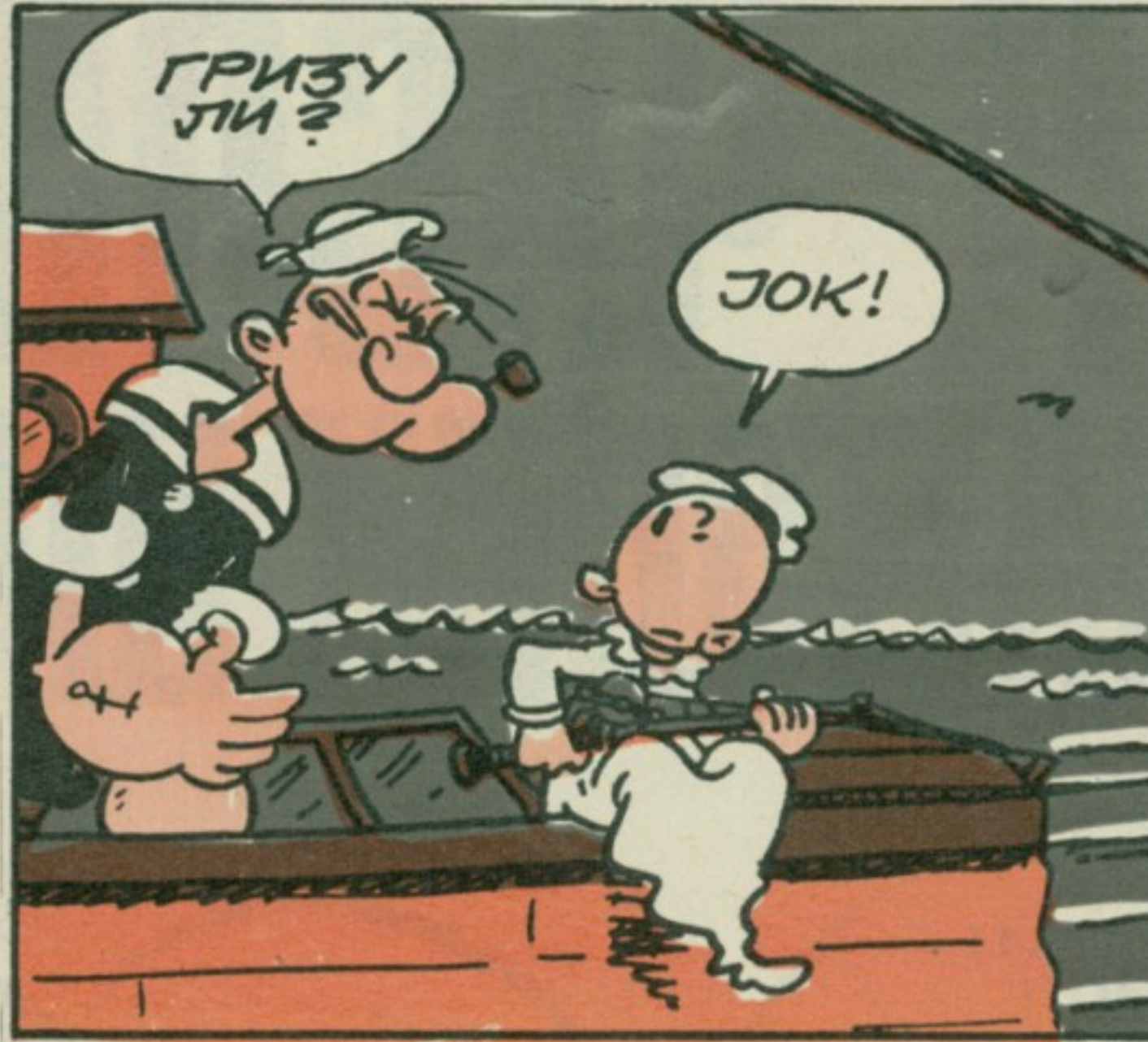
VII НАГРАДА фуд-
балска штоперица

VIII НАГРАДА часов-
ник привезак

DARWIL — генерално заступништво швајцарске фирме у Трсту. ● Велики избор — преко 600 типова часовника **DARWIL** и **ARETA**. ● Најновије: **DARWIL** сатови имају уграђен **DARBLOCK** — уређај против удара. ● ЧАСОВНИЦИ марке **DARWIL** и **ARETA** могу се набавити и у специјализованим трговинама и велетрговинама у Југославији. ● СЕРВИСИ за одржавање постоје у свим местима наше земље. ● **DARWIL** — Piazza St. Antonio Nuovo 4/I—II. Trst.

DARWIL 4

ПАТРОЛА ГРОМ

СЛЕДЕЋИ НАСТАВАК: ГРОМ У ПЛАМЕНУ!

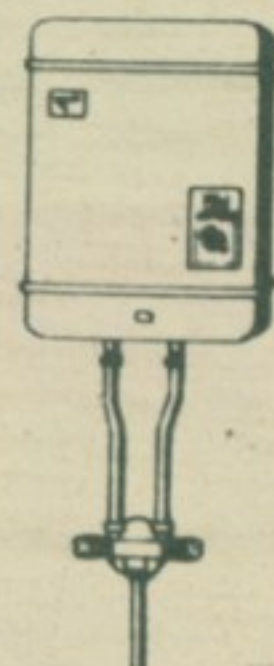
ENERGOINVEST
ПЕРЕ РУБЉЕ МАШИНАМА!
ЗАСИПА ВАС НАГРАДАМА!

ПРВА НАГРАДА:
Машина за прање рубља
„OVODIN“ KSL 150

ENERGOINVEST
ТОПЛА ВОДА
ПРАВА ЗГОДА!

ДРУГА НАГРАДА:
ПРОТОЧНИ БОЈЛЕР
„МЕБОШ“ EGV/8 I

ГОЛ! ГОЛ! ОРИО СЕ ЈУЖНИ ПОЛ!

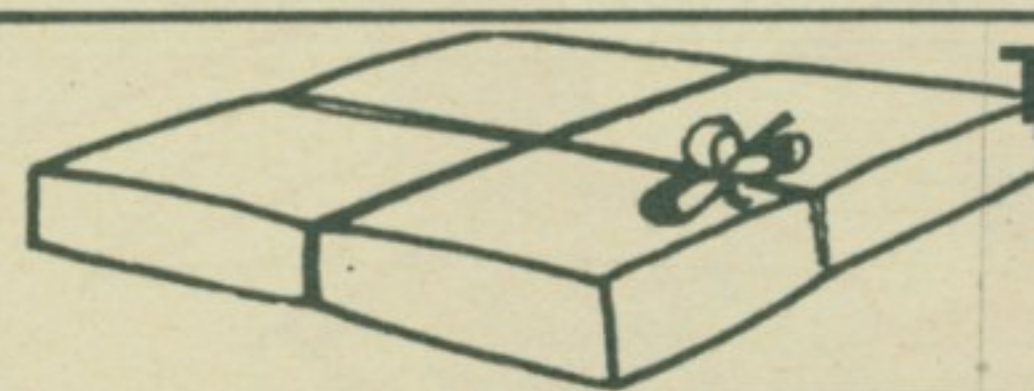

Мама се, изгледа, пребрзо обрадовала јер кад дресови ове екипе изађу из Енергоинвестове супераутоматске машине чисти и бели, пингвинчићи ће опет, зна се, полетети за лоптом. Одговори: да ли пингвини могу да лете?

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ!

1. Изрежи цртеж ПРВЕ НАГРАДЕ и залепи га на дописницу.
2. Напиши одговор на постављено питање и своју адресу.
3. Упути однах дописницу ЕНЕРГОИНВЕСТУ, (за квиз), 71001 Сарајево, да је добије до идућег четвртка.

ИЗВАНРЕДНЕ НАГРАДЕ НАЦРТАНЕ НА ОВОЈ СТРАНИ ИЗВЛАЧЕ СЕ СВАКЕ НЕДЕЉЕ МЕЂУ ОНИМА КОЈИ ТАЧНО ОДГОВОРЕ.

ТРЕЋА НАГРАДА
ДЕЧЈЕ ОДЕЛО
„АЛХОС“

ПАЖЊА! ТВ-ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА ГЛЕДАЈТЕ НА ТЕЛЕВИ-
ЗИЈИ СВАКОГ ПОНЕДЕЉКА У 19 ЧАСОВА

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ЧИДУКЕМ НАСТАВКУ: БРОД ПАДА!

ВЕЛИКИ СТРАХ

ДОГОДИЛО СЕ ОНО НАЈСТРАШНИЈЕ: ОСТАО САМ САМ НА ГРОБЉУ.

КРИК НА ГРОБУ

Хонорар: 60 п. д.

Често сам слушао приче о вештицама, ђаволима и духовима и то најчешће од баба Маце код које сам на селу леговао.

Једне јунске вечери пошао сам са баба Мацом на гробље да посетимо гроб њеног брата. Непрестано сам је пожуривао да идемо брже јер се већ био спустио мрак.

Ускоро смо стигли. На гробу је био леп камени стуб са сликом на врху. Пошто је баба завршила са молитвом, замолила ме је да пољубим

слику на гробу. Брзо сам пришао стубу и ухватио се за њега. Дигао сам се на прсте да бих пољубио слику али камен који је био врло плитко закопан у земљу, није издржао моју тежину. Срушио се на мене тако да сам остао прикљештен између каменог стуба и земље.

Узалуд је баба покушавала да подигне камен, он је био претежак за њу.

Тада је рекла да мора да оде по помоћ до оближњих кућа. Ја сам је молио да ме

не оставља самог али она је ипак отишла.

Тако се догодило оно најстрашније: остао сам сам на гробљу.

Дрхтао сам. Одједном сам на леђима осетио како ми се нешто креће. То је нека вештица, помислио сам. Крикнуо сам колико ме је грло носило. Узалуд. Нико ме није чуо. Оно нешто шетало ми се дуж кичме на врату. Пошто сам се помакао, „оно“ ме је почело грепсти. Свест ми се помрачи.

Освестио сам се у болници. Баба ми је испричала да су са њом дошла три младића који су ме извукли а оно чега сам се уплашио био је један обичан зелени гуштер.

ЗДРАВКО ШАНДИН,
Маршала Тита 8 — Србобран

ЗБОГ ПАРКИРАЊА

Хонорар: 50 п. д.

ЧИКА-МИША КОЈИ ЈЕ УМИРАО НА НОГАМА ПОШАО ЈЕ ПРЕМА МЕНИ...

Вративши се са посла отац је позвао мене, маму и сестру да пођемо код мог стрица у Панчево. Спремили смо се и пошли.

Кад смо стигли тамо, мало

помало избила је туча између мог тате и чика Мише — станара истог дворишта у коме живи и мој стриц. Туча је избила због паркираних кола испред капије.

Мајка је врискала на сав глас и чупала косе.

У тој гужви, наштавиши се испод чика Мише, мој отац је извадио троугласту турпију и на седам места избо чика Мишу.

Стајао сам изbezумљен гледајући све што се дешава.

Одједном у свом пометежу видео сам човека који је латаним кораком ишао према мени. Из његових груди вирила је половина троугласте турпије испод које је шикљала крв. Чика Миша, који је умирао на ногама! У једном тренутку осетио сам његове хладне прсте како се стежу око мог врата. Истргао сам се и сав изbezумљен овим додиром потрчао сам што даље од места трагедије.

МЛАДЕН СТЕФАНОВИЋ, ученик, Ул. Охридска 1 — Београд

НИЗ ГЕЛЕНДЕР

Хонорар: 40 п. д.

За време другог часа учитељица ме је послала на трећи спрат да донесем једну књигу из библиотеке. Тада, 1962. године, учио сам други разред у школи „Жарко Зрењанин“ у Београду. Отишао сам да је послушам. При повратку хтео сам брже да стигнем па сам сео на „гелендер“. Књига ми је склизнула из руке и ја сам се нагнуо. У том тренутку изгубио сам равнотежу и полетео надоле.

Летео сам између гелендера и тумбао се о њега. Поред мене је прошао II, па и I спрат. Са ужасом сам очекивао бетон у приземљу. Даље се више ничега не сећам.

Кад сам отворио очи, учитељица је, бледа као крпа, стајала нада мном и смешила се. Пробао сам да устанем али нисам успео.

Чудило ме што нигде не видим крв и што ме нигде не боли. Дали су ми чашу воде и осећао сам се мало боље.

Сазнао сам да ме је чика Иса, послужитељ, ухватио на један метар изнад бетона. Он је том приликом сломио руку. Мени, срећом, није било ништа, само што сам се угувао.

Од тада сваког 17. априла идем код чика Исе да га посетим и да мало попричам.

Ратомир Пандиловић
Неготин — Крајина
Хајдук Вељкова 36

ПОРЕД МЕНЕ ЈЕ ПРОШАО II ПА И I СПРАТ. С УЖАСОМ САМ ОЧЕКИВАО БЕТОН У ПРИЗЕМЉУ

БРАТОВО ОКО

Хонорар: 50 п. д.

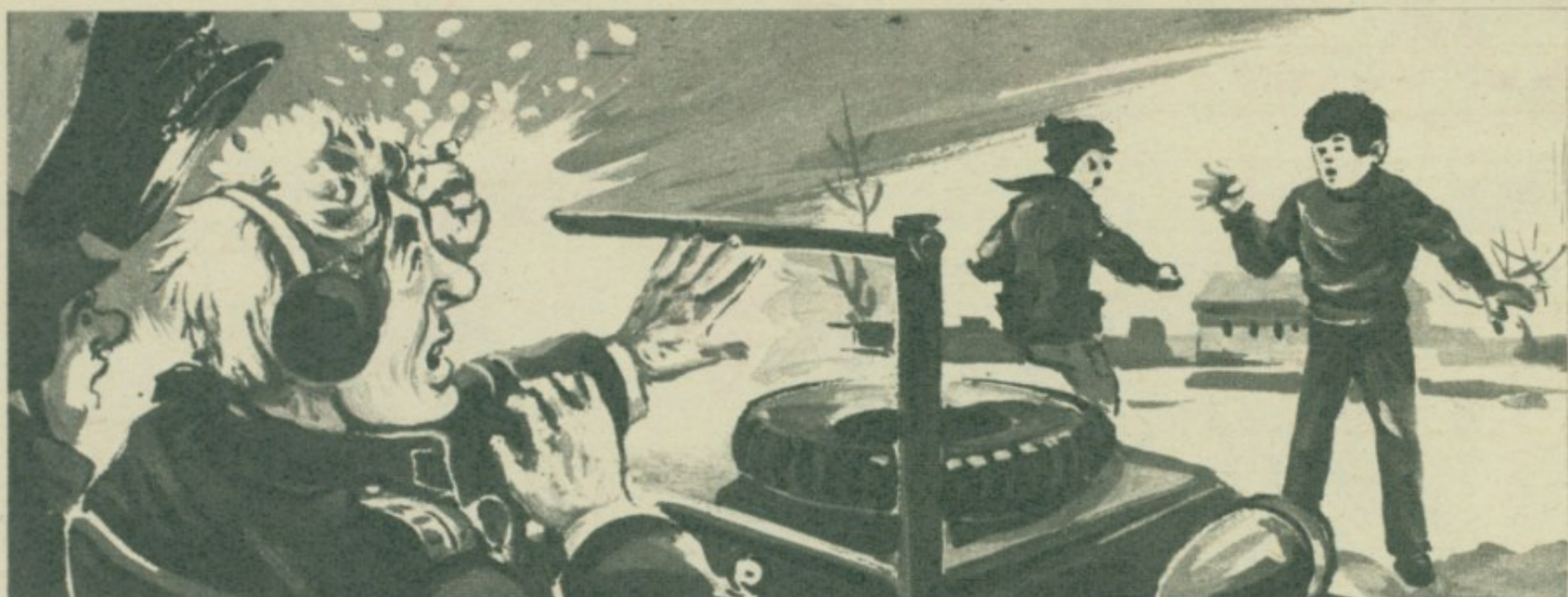
Тога дана, 28. јула 1967. године, Боба је био Индијанац а Љубиша, његов брат, каубој. Неко је од нас имао пиштољ с фу-

тролом, неко мотку, неко да ску, а Боба је имао право коплје са зашиљеним врхом од жице.

Усред игре Боба као Ин-

ТОГА ДАНА БОБА ЈЕ БИО ИНДИЈАНАЦ А ЉУБИША КАУБОЈ

МОЈИ ДРУГОВИ И ЈА ДА УМРЕМО ОД СМЕХА, А НАРОЧИТО ЈА.

СТИГАО МЕ НЕМАЦ

Хонорар: 70 н. д.

Догодило се у зиму 1943. године у Осијеку. Као што се сва деца санкају и грудвају, тако сам се и ја тога дана са својим вршњацима играо на снегу.

Франкопанском улицом где смо се играли пролазили су немачки камиони пуни војника. Ја сам баш направио тврду грудву, добро је стишкајући да се не распадне, и завитлао је кад, изненада, наиђе отворен ауто с немачким официром. А грудва никуда него право у око немачком официру!

Моји другови и ја да умремо од смеха, нарочито ја. Више нисам ни обраћао пажњу на немачки ауто кад неко викну: „Пази, Немац окреће!“ Нисам чекао да ми се двапут каже него се дадох у бег, а немачки аутомобил за мном. Ја се у бегу окренем и видим да ме ауто сустиже. Тада скинем ципеле па зајдим бос по снегу. До друге улице сам тако успео побећи а онда су ме стигли.

Официр је искочио из аута, ухватио ме и срушио у снег док је шофер стално

викао нешто као „штаб, штаб!“ што је, ваљда, требало да значи да ме одведу у немачки штаб. Али, официр је само викао „јес крист“ или „јест крикст“ што је, мислим, значило: „Сада ће он добити своје!“ Онда је почео да ме удара. Удри, удри.

Кад се уморио, оставио ме је у снегу, сео у ауто и отишао. Ја сам се тек онда ди-гао и осетио... да су ми од страха пуне гаће.

Стјепан Турина,
машинбравар
Југ II П+4 објект II
Осијек

АКО СТЕ СЕ МНОГО УПЛАШИЛИ!

Опишите са овим подацима (време, место, имена лица итд), свој истински страшни доживљај и пошаљите „Политикином забавнику“, Београд Македонска 29. Потпишите се и уз тачну адресу ставите занимање. Објављени радови биће плаћени.

МОЈЕ МУЦАЊЕ

Хонорар: 70 н. д.

дијанац потрчао је према углу улице с упереним копљем а „каубој“ Љубиша је истрчао из угла. Зачуо се страхан врисак. Видела сам како Љубиша пада. Врх копља погодио га је право у око и оно му је искочило из дупље. Деца су се разбежала на све стране плашећи се да кривица не падне на њих.

Ја сам стајала као укопана. Чинило ми се да сам хипнотисана од страха. Када сам се тргла из обамрлости, утрчала сам у кућу и позвала њихову мајку. Бобан се шћућурио уза зид куће тресући се од страха, још не верујући у оно што се догодило. Бригнуо је у плач тек када је видео како тетка Деса, сва у сузама, на леђима носи Љубишу према болници. Моји су позвали хитну помоћ која их је срела на пола пута. У болници су Љубиши вратили око у лежиште, али на њега више ништа није видео.

Од тада се више никада ни смо играли каубоја и Индијанаца.

Круница Петковић,
ученица II разреда
Техничке школе
Смедерево

Тада сам имала 6 година и да не бих остала сама са сестром која је била млађа, позвала сам и своју најбољу другарицу Лолу старију 2 године од мене. Мама је ишла код зубара и закључала нас је у дворишту и кључ је оставила код најближе сусетке. Ми смо се играле луткама.

После неког времена Лола је отишла у подрум и одмах се вратила. Онда је причала: видела сам у подруму једног човека са дугачким носом и брадом и са великим очима.

Док је ово причала, ја сам је уплашено гледала мислећи: да ли се шали или је стварно видела тог страшног човека.

Пошла сам према подруму да бих се уверила има ли тамо кога. Одједном је пред мене изашла црна мачка која ме је уплашила. Погледах тако уплашена према

ЛОЛА МИ ЈЕ ПРИЧАЛА: У ПОДРУМУ ЈЕ ВИДЕЛА ЧОВЕКА С ДУГАЧКИМ НОСЕМ И БРАДОМ, ОГРОМНИХ ОЧИЈУ.

вратима подрума и у том тренутку видех неког страшног човека.

— Мааааааа! — повиках и онда ми се глас одузе. Укочена сам стајала поред зида и гледала зачуђено у земљу. Да ли је ту био неки човек или не, ни данас не знам.

Од овог страха почела сам

да муцам, ето зато вам све ово и причам. Мама ме одве-ла лекару и он је рекао да ће током времена муцање престати. Ал није престало.

Муцала сам и кад сам пошла у школу. Другови и другарице ругали су ми се, па ми је било још теже и плакала сам често.

Из новина смо сазнали једног дана да у Београду по-

ље од мене мој брат се налазио до појаса у живом блату. Плакао је.

Брат је пружио руке према мени, покушао сам да га повучем, али нисам имао снаге ни да га померим. Од узбуђења и ја сам заплакао и не покушавајући да зовем у помоћ. Брат је све више тонуо. Већ сам изгубио и последњу наду кад се иза мене поче ломити трска. Био је то ујак. На једвите јаде успели смо да извучемо брата из црне масе.

Живог брата има у Обедској бари много кад се вода повуче. У селу сам чуо да су се ту у неком рату подавили аустријски војници а у II светском рату прупа четника која је бежала испред партизана.

ДУШКО ВЕНЕЧКИ, у-ченик, Маршала Тол-бухина 85 — Београд

УЗАЛУД САМ ПОКУШАВАО ДА ИЗВУЧЕМ БРАТА, СВЕ ВИШЕ ЈЕ ТОНУО У БЛАТО.

стоји лекар који лечи ову болест. Ишла сам са мамом у Београд код тога лекара и то од моје дванаесте до петнаесте године. Захваљујући овом лекару више не муцам. Сада сам ученица средње школе и врло лепо говорим, уопште не замуцкујем.

Драгица Ђорђевић,
ученица, Ристе
Наумова 3 Призрен

ЏОНИ ХАЗАРД

ФРЕНК РОБИН

ДОК „ГАЗДЕ“ ПОД-
ЗЕМЉА ОЧЕКУЈУ
ВЕЛИКУ ПОШИЉКУ
ОРУЖЈА, ЏОНИ ХАЗАРД
ДОЖИВЉАВА
НЕПРИЈАТАН СУСРЕТ...

НЕ БОЈИМ
СЕ
ЈА ТВОЈЕ
ПУЦАЉКЕ!
ОВО ЈЕ
СВЕ ШТО
ПРИСТАЈЕМ
ДА ТИ ДАМ!

АХ!

ЏОНИ НИЈЕ ПРИМЕТИО КАД ЈЕ ЊЕГОВ
НАПАДАЧ ПРУЖИО РУКУ И...

САМ СИ ОВО
ТРАЖИО,
ДРУГАР!

ЗАР СИ ТОЛИКО
ГЛУП ДА
МИСЛИШ...

...ДА ЋУ СЕ
УПЛАШИТИ ОД
СПОРТСКОГ
СТАРТНОГ
ПИШТОЉА!

А ШТА МИ ЈЕ ДРУГО
ПРЕОСТАЛО? ИМАО
САМ НЕСРЕЋУ ДА СА
ТОМ ИГРАЧКОМ НА-
ЛЕТИМ НА ТВРДОГ МОМ-
КА КАО ШТО СИ ТИ...

ДА САМ САСЕ-
КАО САМО
ДВА ДАНА...

ШТА ДА
СИ
ЧЕКАО?

НА ПРАВУ
ПУЦАЉКУ!
НЕ БИ СЕ
ТИ САД
КОЧОПЕ-
РИО!

ХМ... ШЕФ
РЕЧЕ ДА ИМ
ЈЕ СНАБДЕ-
ВАЊЕ ОРУ-
ЖЈЕМ ПРЕСУ-
ШИЛО И ДА
ПОДЗЕМЉЕ
ОЧЕКУЈЕ
НОВ ТОВАР...

МОЖДА И
ОВАЈ ТИП
ЧЕКА
РЕВОЛВЕР
ИЗ ТОГ
ТОВАРА?

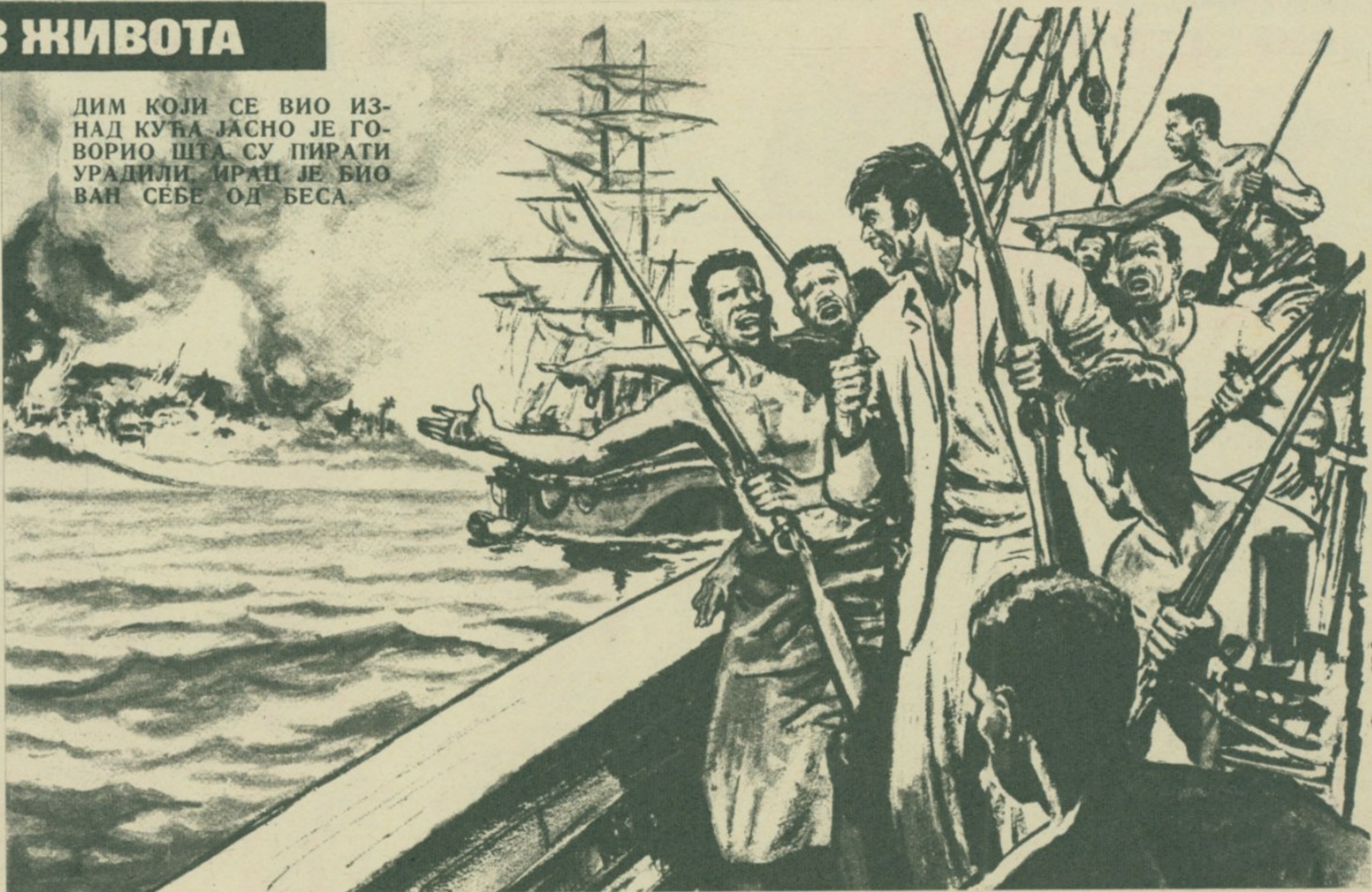
ЗА ТУ ГЛУПОСТ ЗАСЛУ-
ЖИО СИ КАЗНУ! И
ДА НИСМО НА НЕКИ
НАЦИН У ИСТОМ
СОСУ ПРЕДАО БИХ
ТЕ ПАЈКАНИМА!

ШТА? ТИ
НИСИ ОД
ИСПРАВНИХ
ГРАЂАНА?

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

За цео свет
он је био
сиромашан
ирски
морнар,
али не и за
становнике
острва Јап

ДИМ КОЈИ СЕ ВАО ИЗ-
НАД КУЋА ЈАСНО ЈЕ ГО-
ВОРИО ШТА СУ ПИРАТИ
УРАДИЛИ. ИРАЦ ЈЕ ВАО
ВАН СЕБЕ ОД БЕСА.

ДВА УРАГАНА ЦРВЕНОГ ДЕЈВИДА

У Врховној команди у Берлину са чуђењем су читали поруку која је управо стигла. Официр фон Герзден кога су послали да побегне немачку заставу на малом отрву Јап у Јужном мору тражио је појачање за 500 својих војника — ратне бродове!

За генерале и политичаре овај захтев био је нервероватан. Тражити немачку поморску моћ да би се освојило острво насељено само до морочима, било је исто као и ковачким чекићем ломити орах.

Немци су заборавили да Јап није обично острво већ царство извесног Дејвида О'Кифа. Да би спасли свога „краља“, становници Јапа били су спремни да се боре на живот и смрт.

ЈЕДИНИ ПРЕЖИВЕЛИ

Дејвид О'Киф је био велики и прави авантуриста. Рођен у Ирској 1824, најпре је покушао да стекне славу и богатство у Америци. Ту је почео да ради као радник на путевима који су у то време почели да се грађају овом земљом. Напорно је и мукотрпно зарађивао штедећи сваку пару док најзад није скупио довољно новца да плати школарину за курсеве о навигацији и поморству.

Жељан авантура, са новостеченим знањем, нашао је место на једном броду који је трговао по Јужном мору. Две године О'Киф је пловљив крај ових романтичних острва, задовољан што ради као други капетан на једрењаку „Белвидере“.

Али, једног дана подигао се јак ураган и брод се, недалеко од острва Јап, разбио о стење. Једини који је преживео несрећу био је О'Киф. Захваљујући својој циновској снази успео је да доплива до острва Јап. Међутим, ускоро се показало да није стигао баш у рај.

Немачка је у то време била веома заинтересована за острво Јап и имала је уговор са домороцима по коме су они скупљали осушене ко косове коштице — копру — богате уљем које су употребљаване у производњи маргарина и сапуна. Да би заштитили своје интересе, Немци су оставили свог агента на острву.

Кад су доморци нашли на обали О'Кифа више мртвог него живог, одвели су га пред тог човека. Одлучујући о Дејвидовој судбини, он се није двоумио. Кратко је наредио:

— Погубите га!

Два белца на једном острву — мислио је агент — то не иде. Може угрозити економске интересе моје земље на острву, а такође и мој лични положај.

Доморци су несрећног Дејвида повели у унутрашњост острва, али наређење

нису извршили. О'Киф је био човек изузетног изгледа: висок преко два метра, прави див, риђе ватреноцрвене косе. Није чудо што су сујеверни доморци поверовали да су га послали сами богови. Одлучили су да му поштеде живот и сакрили га. Док се опорављао, склопио је пријатељство с многим домороцима. Знао је свашта, био љубазан, предусретљив, укратко понашао се сасвим супротно од немачког агента.

НАПАД ПИРАТА

Није прошло ни месец дана а страховање охолог Немца се остварило: доморци су га стрпали у чамац и протерали са Јапа. Тада је О'Киф донео одлуку да до краја живота остане на острву. Убрзо је постао главни, без њега се ништа није могло. Организовао је трговину и чамци са Јапа пуни копуре пловили су чак до Хонг Конга. За новац добијен од продаје копуре куповали су друге неопходне ствари. Живот на острву се побољшао.

Враћајући се са једне овакве пловидбе, О'Киф је угледао пиратски брод укотвљен недалеко од острва. Дим који се врио изнад запаљених кућа јасно је говорио шта се догодило. Ирац је био ван себе од беса. Његови људи, наоружани о-

ружјем које су за сваки случај купили у Хонг Конгу, напали су пирате и тако их поразили да се никад више нису вратили.

Од тада су доморци под вођством О'Кифа увели редовну војну обуку. После победе над пиратима скуп племенских поглавара одлучио је да црвенкоси Ирац постане њихов владар. Тако је, девет година пошто је избачен полумртав на обалу Јапа, О'Киф изашао пред окупљени народ и проглашен за краља.

Ирски морнар одмах је саставио законе, а суд који је радио сваког дана старао се да буду поштовани. Разграњао је трговину и сада је пет великих једрењака пловило до петнаест трговачких лука у којима се куповала копра.

НЕОЧЕКИВАНА ОДЛУКА

Вест о владавини Дејвида О'Кифа и напретку острва убрзо се прочула и Европљани су почели све више да се занимају за Јап. Први су дошли на помисао да га по сете и колонизују Холанђани. Дошло је до окршаја са О'Кифом и његовим поданицима. Поражени нападачи напустили су острво бежећи главом без обзира.

Кад је окончан спор између Немачке и Шпаније, острво је — међународним су-

дом — додељено Шпанији. Мада су Шпанци тежили да освоје Јап искључиво из користољубља ипак су, схвативши колики је углед О'Кифа, склопили споразум са краљем Дејвидом по коме је њему остављено да управља острвом и штити интересе народа, док су Шпанци Јап користили као трговачки центар.

После шпанско-америчког рата, 1898. године Немачка је купила острва Каролина и Маријана и намеравала и Јап да дода свом новом поседу. Упућен је официр фон Герзден и 500 наоружаних војника да освоје острво.

Било је то на самом почетку нашег века, 1901, Дејвид О'Киф је имао 77 година. Кад су се на хоризонту појавили крстарица и разарач немачке морнарице, краљ Дејвид је, ма колико му то било тешко, одлучио да се повуче јер није хтео да излаже опасности живота домородаца.

Цело острво изашло је да га испрати. Кад се О'Киф укрцао у брод који ће га одвести са острва и од људи који су постали део његовог живота, многи су заплакали...

Али, његов брод није далеко одмакао. Изненада се подигао ураган. Догодило се исто што и онда кад је О'Киф дошао на острво. Брод је потпуно уништен. Али, овога пута Дејвид О'Киф није имао срећу. Нестао је у мору наомак острва које је толико волео.

М. Ј.

ДЕСЕТ КАУБОЈСКИХ ЗАКОНА:

1. Каубој никада није издајница.
2. Каубој не крши дату реч.
3. Каубој увек говори истину.
4. Каубој је пажљив према старима и деци.
5. Каубој поштује жене и родитеље.
6. Каубој не цени људе према боји коже.
7. Каубој је спреман да помогне човеку у невољи.
8. Каубој је вредан радник.
9. Каубој поштује законе.
10. Каубој воли своју домовину.

ЖИГОВИ ЗА
ОБЕЛЕЖАВАЊЕ СТОКЕ

КАУБОЈ

КУВАР И КУХИЊА НА ТОЧКОВИМА

РАЂЕН КАУБОЈ

КАУБОЈ

КАУБОЈ

КАУБОЈСКИ БИВАК

ОЈМ

КАРАБИН У ФУТРОЛИ

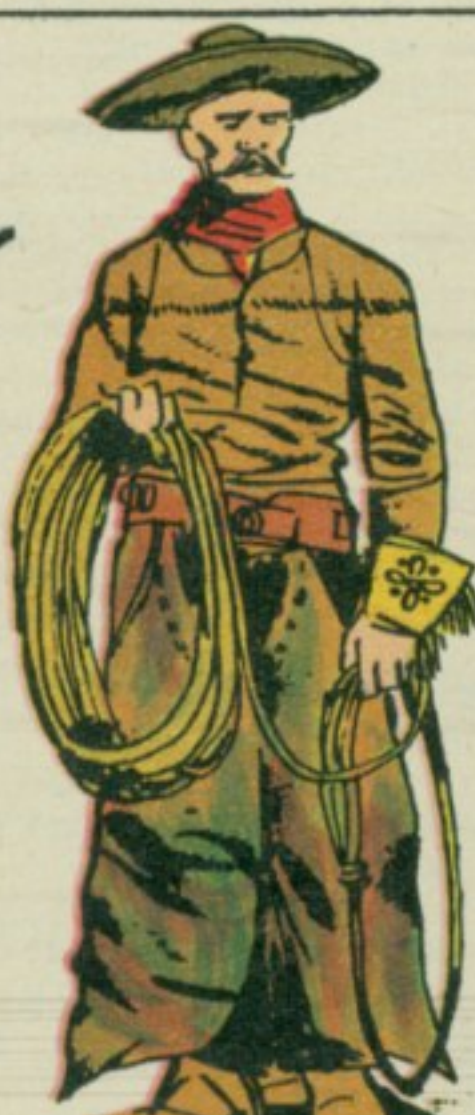
КРДО ДУГОРОГИХ ГОВЕДА

КАУБОЈ ХВАТА ТЕЛЕ ЛАСОМ

ГВОЖЂА ЗА ЖИГОСАЊЕ

КАУБОЈ

ОБЕЛЕЖАВАЊЕ СТОКЕ

КАУБОЈ С ВИНЧЕСТЕРКОМ

КАУБОЈ С КОЛТОМ

КАУБОЈ

КАУБОЈ

КАУБОЈ

КАУБОЈ

ОБАВЕЗНА ОПРЕМА

Каубој је могао имати богатију или мање раскошну опрему али се она није могла замислити без пиштоља — да се брани од непријатеља, ласа — за хватање говеда, и мамуза — да убоде коња и брзо утекне. То је прибор без кога каубој није могао нигде да макне. А још ако је пиштољ изрезбарен а мамузе сребрне, онда је то каубој и по.

ИНДИЈАНАЦ ИЗ ПЛЕМЕНА ЦРНЕ НОГЕ

ИНДИЈАНАЦ ИЗ ПЛЕМЕНА ЦРНЕ НОГЕ

УСКОРО: КОЛА

ЗАВРШЕН ВЕЛИКИ КОНКУРС »ЗАБАВНИКОВЕ« ЕНЦИКЛОПЕДИЈЕ

телевизор добрио Ненад Митић

Најдужи конкурс „Политикиног забавника“ најзад је завршен. Конкурс је објављиван у 26 наставака под заједничким насловом „ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО“ (од броја 977 од 18. IX 70. до броја 1005 — 2. IV 71) а учествовало је преко 4.500 читалаца. Специјални жири извукао је међу најбољим познаваоцима животињског света добитнике вредних награда.

I НАГРАДУ ТЕЛЕВИЗОР добио је НЕНАД МИТИЋ, Ул. Николе Вулатовића 1, 38210, Косово Поље.

II НАГРАДУ бицикл „Бисер“ добио је НЕНАД ЛАЗИЋ, Орловача 5, 78300 Приједор.

III НАГРАДУ транзистор „Рио“ добио је БРАНИСЛАВ ШЉУКИЋ, Пачетин, 56222 Бршадин.

На срећу су извучене и остале награде:

По један слатки пакет — поклони фабрике бомбона и чоколаде „ПЛОНИР“ из Суботице — добили су: 1. ИВАНКА ЈЕЛАЧА, Вукице Митровић 12, 11000 Београд, 2. ДРАГАН ПЈЕШИВАЦ, М. Воиновиха 27, 81340 Херцег-Нови, 3. СЛАВИЦА ЈАНКОВИЋ, Хајдук Вељкова 12, 26000 Панчево, 4. МАРА ЂЕСАРОВ, Димитрија Туцовића 122, 21233 Чурег, 5. ТИВОР ШЕРЕШ, Братства и јединства 152, 23314 Руско Село, 6. БРАНИСЛАВА НИКАШИЊОВИЋ, Омладинска 33, Бања Лука 7, НИКОЛА И САЊА НОЖИНИЋ, Молијерова 3/III, 21000

Нови Сад, 8. МИЛОШ РАДОВИЋ, Булевар револуције 323, 11000 Београд, 9. ВОШКО ЗДАНСКИ, Нар. хероја 3/47, Н. Београд и 10. СИНИША ЛАЗИЋ, Орловача 5, 78300 Приједор.

По једну књигу: „ЧУДЕСНИ СВЕТ МАШИНА“ добили су: 1. МИЛАН ЧАВИЋ, Прховачка 58, 22310 Шимановци, 2. АНЂЕЛКА МИТРОВИЋ, М. Тита 34, 31250 В. Вашта, 3. ИРЕНА ВЛАЈКОВИЋ, Херцеговина 7/22, 41000 Загреб, 4. ИВАН ДИНИЋ, Нар. фронта 6, 26000 Панчево и 5. ГОРАН ЈАГНИЋ, Кумане, Банат.

За све читаоце који нису учествовали у овом конкурсима као и за оне који нису тачно одговорили понављамо свих 26 питања и уједно дајемо на њих тачне одговоре.

Ево тачних одговора: 1. Постоје ли црни леопарди? — ДА; 2. Да ли је бизон исто што и буфало? — ДА; 3. Да ли кенгур рађа живе младунце? — ДА; 4. Може ли дабар да издржи под водом дуже од два минута? — НЕ; 5. Да ли веверица преспава зиму? — ДА; 6. Да ли женка дивље свиње има кљове? — ДА; 7. Зову ли моржа и морски коњ? — ДА; 8. Да ли јелен мења роге? — ДА; 9. Може ли слон да живи дуже од сто година? — НЕ; 10. Да ли ровчица лучи отровну пљувачку? — ДА; 11. Да ли је лама блиски сродник камиле? — ДА; 12. Да ли зебра живи само у Африци? — ДА; 13. Има ли лавица гриву? — НЕ; 14. Да ли је убој бодљикавог прасета отрован? — НЕ; 15. Да ли дивља мачка може да се припитоми? — НЕ; 16. Да ли горила хода на две ноге? — НЕ; 17. Да ли дивокоса живи у чопору? — ДА; 18. Да ли се од кита добија рибеље уље? — ДА; 19. Да ли кртица има очи? — ДА; 20. Има ли куна у Европи? — ДА; 21. Да ли хијена живи и у води? — НЕ; 22. Да ли је жирафа спора? — НЕ; 23. Да ли је срна женка јелена? — НЕ; 24. Да ли зебра трчи брже узбрдо или низбрдо? — УЗБРДО; 25. Има ли бивола у нашој земљи? — ДА и 26. Да ли је гризли врста мрког медведа? — ДА.

хумор

БЕЗ РЕЧИ

— Баш фино, данас ћемо боцнути овде!

БЕЗ РЕЧИ

ФРИЖИДЕР УМЕСТО КЉУНА

Наши читаоци и овога пута показали су велико интересовање за Енергоинвестове задатке. На 10. питање „Где пеликанова мама чува резерву хране?“ објављено у ЗАБАВНИКУ број 1005 од 2. априла ове године под насловом „МАМА СКУВА — ФРИЖИДЕР ЧУВА“, своје одговоре послало је око 40.000 читалаца. Од тога је 35.000 читалаца одговорило тачно: пеликанова мама чува резерву хране у кесастом кљуну.

У Енергоинвестовој пословници на Скендерији у Сарајеву међу тачним одговорима награде је на срећу извукао Неђо Парежанин, књижевник и директор „Босна-филма“ из Сарајева.

Овога пута среће су имали следећи читаоци:

I НАГРАДУ фрижидер „Ободин“ (модел 011) 180 л, добио је ГРАДИМИР ЦВЕТКОВИЋ, Тодора од Сталаћа 2, Крушевац

II НАГРАДУ проточни бојлер

„Мебош“ ЕГВ/8 л, добила је НАДА КУВЕНЦИНСКА, Николе Тримпаре 6, Скопље
III НАГРАДУ деце одело поклон „АЛХОСА“ добила је АНКИЦА БАРЛОВИЋ, Виноградска 4, Волдер.

НЕЂО ПАРЕЖАНИН, директор „Босна-филма“ извлачи награде у 10. Енергоинвестовом задатку

БЕЗ РЕЧИ

— Шта сад свираш, Марко, Баха или Бетовена?

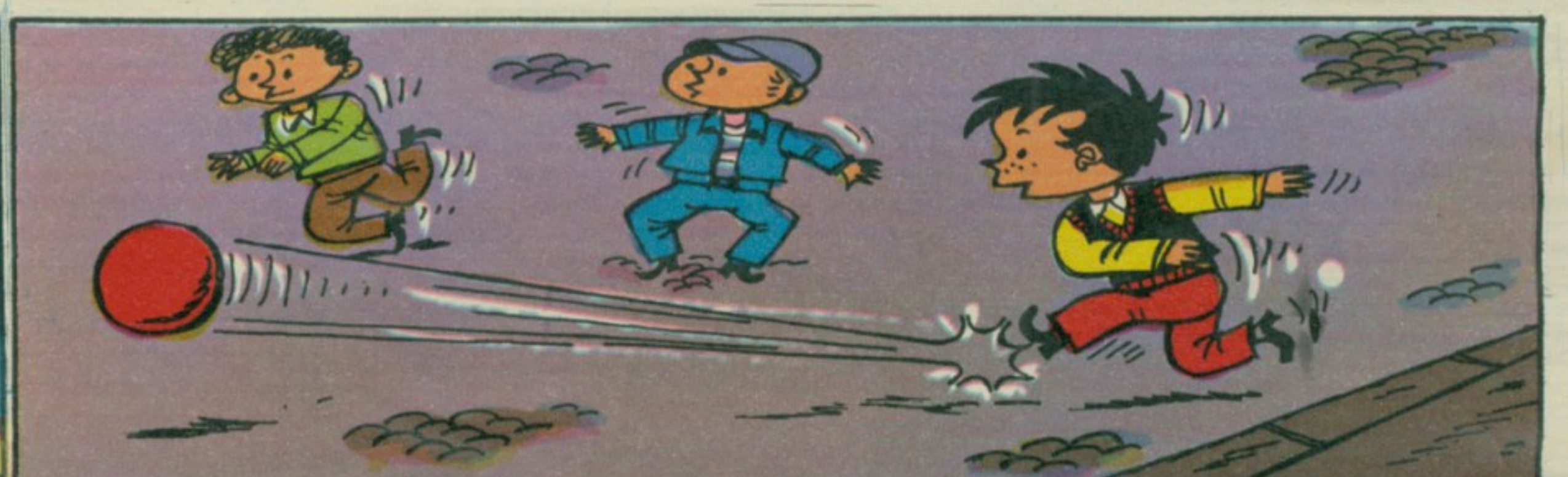
Дрво науке није и дрво живота
(Енглеска пословица)

$$3x + 5y = 5(x+y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разред средњих школа — једина књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ! Књига садржи КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА. Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштар. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописницом на адресу: МАТЕМАТИКА, Сарајево, Д. Манџина 16.

7
дана
увек
с вама
радио
РЕВИЈА

ОХЛАДИТЕ СЕ, ЧИКА ЏОРЏЕ!

НАША ТАЈНА

Стив Кимбел и ја гледали смо један од најлепших приказа који смо икад видели, али упркос томе били смо два најтужнија момка који су студирали Технички факултет Тера III.

Ракета за Марс

— Помисли само! — рече Стив уздахнувши. — Ти и ја смо помогли да се направи ракета!

Прогутао сам велику кнедлу и узвратио:

— Па шта онда? У грађењу су учествовали сви студенти Техничког факултета. Сети се само часова из астрономије, антигравитације, физике...

— Не заборави хемију — подсети ме Стив. — Чудно је како смо успели да урадимо оно. Надам се да ником ниси причао о томе?

— Ником живом! — узвикнух ја уверено. — Па то је тајна! Мислим да ћемо ипак морати да је откријемо господину Бардоу пре узлетања ракете.

— Наравно — рече Стив и одмах затим узвикну:

— То заиста није фер! Нећемо бити у ракети кад полети на Марс...

— Знам, Стиве, — рекох ја тужно.

— Али ако остали студенти могу да проведу трећу годину студија учећи на Марсу, зашто ми не можемо? — упита Стив.

— И сам знах одговор — узвратио сам.

— Сећаш ли се како су се момци забављали док су стављали резервоаре са горивом у летелицу? — продужих ја променивши непријатну тему. — А тек кад су спуштали заштитну преграду која одваја атомско гориво од пртљага за путнике! Право је чудо што је нису поломиле...

— Кладим се да је мало напрсла — рече Стив. — Него, Џо, мора да постоји неки начин да и ми полетимо? Можда нека стипендија...

— Сад је касно за стипендију... подсетих га.

— Покушај нешто да смислиш, Џо! — завапи Стив. — Сутра по сваку цену морамо бити у ракети за Марс!

Кад би...

Пошао сам полако кући размишљајући о начину да се Стив и ја ипак убацимо у ракету али то ми није полазило за руком.

— Шта ти је, Џо? — упита ме мајка кад сам дошао кући.

Испричао сам јој све а онда је упитао:

— Зашто баш ја не могу да идем, мама?

— Знаш да смо једва успели да ти омогућимо студије на Тери III — подсети ме мајка. — Немамо довољно новца за читаву једну годину студија на Марсу.

— А кад бих имао стипендију? — упитах је пун наде.

— Ех, кад би! — рече мајка. — Али ти је немаш.

КЛИНТОН ПЕРЛ

СВАКИ СТУДЕНТ ЈЕ ХЕМИЧАР СВОЈЕ СРЕЋЕ!

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

После вечере отишао сам Стиву кога лоше расположење није напустило.

— Јеси ли нешто смислио? — упита ме он.

— На жалост, ништа — одговорио сам. — А ти?

— Ни ја — одврати он намрштено. До ђавола! Сувише смо сиромашни да идемо — немамо новца; премало смо бубалице — немамо све одличне оцене да бисмо добили стипендију; сувише смо физички слаби да идемо — нисмо добри спортисти да би нас зато повели...

Морао сам да се насмејем.

— Шта се цериш? — викну Стив. — Можда бисмо могли да нађемо неки посао на Марсу?

— Можда, можда, можда... узвикнух ја. — Не би нас пустили да крочимо ногом на Марс као две скитнице.

Сутрадан увече, баш у време полетања ракете, једино смо Стив и ја били тужни. Свуда око нас била су само весела лица.

— Све је било утоварено, а посада и путници стајали су на специјалном месту поред ракете, мало даље од осталих учесника прославе.

Сви су били узбуђени. Наравно, пут до Марса сада је био обична ствар, а студенти технике су и пре ишли на црвену планету на једногодишње студије. Међутим, било је то први пут да студенти лете у свемирском броду који су сами конструисали и својим рукама направили!

Узбуна

Прославу је отворио управник, господин Бардо.

— Грађани, пријатељи, колеге и студенти, — почео је он. — Први пут у историји међупланетарних летова...

— Да ли си му рекао? — упитах Стива.

— Још нисам — узврати Стив. — Рећи ћу му чим заврши говораницу.

Стив и ја смо гледали како један члан посаде улази у ракету да би проверио жirosкопе. Он је сигурно мислио да га нико не гледа, али видели су га сви. Нико није слушао досадан говор управника.

Изненада се зачу знак за узбуну! Господин Бардо исколачи очи као да није могао да поверује сопственим ушима! Очигледно је мислио да је крајња дрскост да нешто прекида његов говор — па макар то био и општи аларм.

Члан посаде појавио се на отвору ракете. Био је блед и узбуђено је млатарао рукама.

Настала је општа пометња. Сире-

не су урлале, путници бежали што даље од ракете, стражари покушавали да уклоне гомилу гледалаца...

Кажем вам, била је то права лудница!

Зачас су почеле да се шире најневероватније гласине: да је на ракети бомба, да летелица само што није експлодирала због техничког квара, да ће земљотрес убрзо прогутати и ракету и све нас...

Међутим, ипак је процурила и

права истина: појавила се пукотина у великој металној прегради која је штитила путнике и посаду од атомског горива! Свима је претила велика опасност од зрачења...

— Знао сам да је заштитна преграда напрсла кад су је спуштали — рече Стив.

Стив и ја почесмо да се пробијамо кроз гужву али... у правцу ракете!

— Не можете тамо! — викну један стражар на нас. — Брзо се губите одавде! Иначе...

— Слушај, пријатељу, — поче Стив да га убеђује — остаћу само мало унутра и зрачење ми неће нашkodити. Пустите ме да само нешто урадим.

Стражар зграби Стива и поче да га тура назад. Стив ми намигну и ја шмугнух поред стражара, потрчах према ракети и уђох унутра...

Тренутак касније, иако је гужва и

— ТО ЗАИСТА НИЈЕ ФЕР — РЕЧЕ СТИВ.
— НАША РАКЕТА ПОЛЕЋЕ НА МАРС, А МИ НИСМО У ЊОЈ.

даље била неописива, знао сам да више нема опасности.

Кад су коначно дошли механичари са инструментима, проверили су оно што смо Стив и ја већ знали: више није било никакве опасности од атомског зрачења.

Неочекивано — хероју

Стив и ја постали смо хероји. Сви су заборавили господина Бардоа и његов говор. Рефлектори су били уперени на Стива Кимбела и Џоа Гринфилда. Свако је хтео да нам постави милион питања.

— То је један гас — објаснио сам им ја. — Ове школске године Стив и ја смо га пронашли радећи у хемијској лабораторији.

— Џо је ушао у ракету и ослободио гас — наставио је Стив — Гас спречава да се појаве опекотине од зрачења. Наравно, пукотина у заштитној прегради још постоји и пропастиће много горива али неће бити штетних последица за здравље људи...

Један репортер нас упита:

— Али како сте инсталирали у ракети уређај за ослобађање гаса а да за то нико не зна?

— То је наша тајна — рекли смо Стив и ја углас.

— Како сте испитали гас пре него што сте инсталирали уређај? — упита неко.

— Искрено речено нисмо га уопште испитали — одговорио сам. — Знали смо да тај гас теоријски спречава опекотине од зрачења, али мислили смо да је најбоље да ћутимо док нам се не укаже прилика да га испробамо.

— Да — настави Стив. — Да се гас није показао као добар, ми не бисмо били предмет подсмеха на целом факултету, зато што за то једноставно нико не би знао.

— Да ли је гас опасан по живот? — упита новинар.

— То је једино што смо сигурно знали — рече Стив. — Гас не може да нашкоди ниједном облику живе материје.

— Зашто сте све то држали у тајности? — упита неко.

— Па већ смо вам то рекли — продужих ја. — Нисмо хтели да се истрчавамо пре него што смо били сигурни да смо добро поступили.

Ипак свијендије

Кад смо на лични позив господина Бардоа отишли у његову радну собу на факултету, он нас је дочекао са осмехом:

— Момци, ви вероватно знате да имате право на стипендију — рече он.

Стив и ја смо га запањено гледали.

Управник нам прочита један члан Правилника о стипендијама:

— „Допринос на пољу науке који служи општем добру“...

Осећао сам се као будала. Стив и ја смо све време имали право на стипендију и то још од тренутка кад смо пронашли гас против зрачења а то нисмо ни знали!

— Ракета неће моћи још да узлети. Мораће да се изврше потребне оправке — настави господин Бардо. — Вас двојица путујете на Марс са поштено зарађеним стипендијама.

— Чиста срећа — рекох ја Стиву.

— Ако се то зове срећа, — рече господин Бардо — онда је свако хемичар своје среће!

ТУНГА ПРОТИВ ЦИНОВА

ДОК СУ СЕ ТУНГА И КСАМ СПУШТАЛИ ОПАСНОМ ЛИТИЦОМ...

... НЕПОЗНАТИ ЈЕ ОДНЕО ОНЕСВЕШЋЕНУ ДЕВОЈКУ У СВОЈУ ПЕЊИНУ...

КАД СУ ЊИХ ДВОЈИЦА СТИГЛИ...

НЕСРЕЋНИЦА! МОРА ДА СЕ ПОКРЕНУЛА И ПАЛА У КЛИСУРУ!

ИДЕМ ДА СЕ УВЕРИМ!

МАЛО КАСНИЈЕ, ТРИ МУШКАРЦА СУ СТИГЛИ НА ДНО КЛИСУРЕ. ТРАЖИЛИ СУ И ТРАЖИЛИ...

НИШТА! НИКАКВОГ ТРАГА!

ТО ЈЕ НЕ-ВЕРОВАТНО! НИЈЕ МОГЛА ТЕК ТАКО ДА ИШЧЕЗ-НЕ!

ИЗРУБИО САМ СЕСТРУ... ЗБОГ ВАС! НИЈЕ ТРЕБАЛО ДА ВАМ СЕ ПРИДРУЖИМО! ВИ СТЕ КРИВИ ЗА ЊЕНУ СМРТ!

ТИ НЕ ЗНАШ ШТА ГОВОРИШ!

МОЈА СЕСТРА ЋЕ БИТИ ОСВЕЋЕНА!

ДА РАЗУМЕМ ТВОЈУ ТУГУ, КСАМЕ! АЛИ, САВЛАДАЈ СЕ! НИКО ОД НАС НИЈЕ КРИВ!

ТУНГА! КСАМЕ! ПОГЛЕДАЈТЕ ОВЕ ЦИНОВСКЕ ТРАГОВЕ!

ИЗНЕНАДА, РИЧУКИ ОД БЕСА, ПОЈАВИЛО СЕ ЧУДОВИШТЕ...

ПОДСЕТНИК

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16

ВИКТОРИЈА — друштвена игра (из увоза). Занимљив и јевтин поклон за дечаке и девојчице, а и одрасле. Може се купити у свим продавницама предузећа „ДУВАН“. Цена је 3 н. дин.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

ГАЗИ, ДРАГИ, СРЦЕ МОЈЕ

Популарност Габи Новак већ десет година не опада. Њена победа на фестивалу „Загреб 71“ композицијом „Гази, драги, срце моје“ Хрвоја Хегедушића најбољи је доказ за то. На другој страни плоче коју је издао „Југотон“ је композиција са истог фестивала „Ти спаваш“ Арсена Дедића који учествује и као извођач на клавиру и флаути. Цена плоче је 9,30 н. дин.

GABI NOVAK

ЗАЛЕПИТЕ МЕ
НА КАРТОН И ОНДА
ИЗРЕЖИТЕ.
ОДЕКУ ИСЕЦИТЕ
ЗАЈЕДНО СА ТРАКА-
МА И УЗ ПОМОК
ТРАКА ОБЛАЧИТЕ
МЕ ПО НАЈНОВИЈОЈ
МОДИ.

Maја y Maјy

РОМАНТИЧНА ХАЉИНА
СА ПЕРЛАМА И
ЛЕПЕЗОМ

„ВРУЌЕ ПАНТАЛОНИЦЕ“
СА ВИСОКИМ
ЧИЗМАМА ЗА ИЗЛЕТ

ууу /ЗАБАВНИКОВО УДРУЖЕЊЕ
КРЕАТОРА/
ВАМ ПРЕДСТАВЉА Maјy

ШЕШИР УЗ
КОМПЛЕТ

ЦВЕЋЕ ЗА
КОСУ

ПРОЛЕЋНИ КОМПЛЕТ
ЗА СВЕЖИЈЕ ДАНЕ

СУПЕР-
МАКСИ
ХАЉИНА

ЦИПЕЛЕ
ОД КРОКО-
ДИЛСКЕ
КОЖЕ

ПАНТАЛОНЕ
ПУМПЕРИЦЕ ЗА
ШИЗИРАЊЕ

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Дописивао бих се са друговима и другарицама из земље и иностранства. Вељко Божовић-Мишко, Лењина 1/2, 38000 Приштина.

Имам 17 година. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и немачки. Паво Беговић, Загребачка 13, Винковци.

Имам 16 година. Желео бих да се дописујем с друговима и другарицама из земље и иностранства. Миодраг Поповић, Лоле Рибара 27, Краљево.

Имам 13 година. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Скупљам: страни новац, марке, луткице и рецепте за колаче. Навијам за „Црвену звезду“. Волим забавну музику. Милена Поповић, „Обала“ 29, стан 11, 81340 Херцег-Нови.

Желим да се дописујем са девојкама које читају „Политикин забавник“. Имам 20 година. Студент сам II год. Машинског факултета. Живостав Радојевић, студентски дом „Слободан Пенезић“, 315/II, 11050 Београд.

Имам 17 година. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Скупљам стари новац, разгледнице, фотографије глумаца и певача. Ратко Лазић, Кнежица — 12300 Петровац на Млави.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Имам 12 година. Загорка Симеонов, Загребачка 5/III, 57000 Задар.

Имам 19 година. Желим да се дописујем са младима на енглеском језику. Хоби ми је пливање и трчање. Скупљам марке и разгледнице. Miss Yvonne Denny, 90 Chapman Street, Invercargill, New Zealand.

Желео бих да се дописујем са дечама и девојчицама из свих крајева наше земље. Ученик сам 7. разреда. Навијам за „Динамо“. Обожавам бит музику. Скупљам разгледнице наших градова. Дамир Шота, ЈНА 56, 56000 Винковци.

Имам 14 година. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Сакупљам фотографије певача, марке, разгледнице и фотографије Дизнијевих јунака. Љубо Башић, Сушидар II 65, 58000 Сплит.

* укршћене речи *

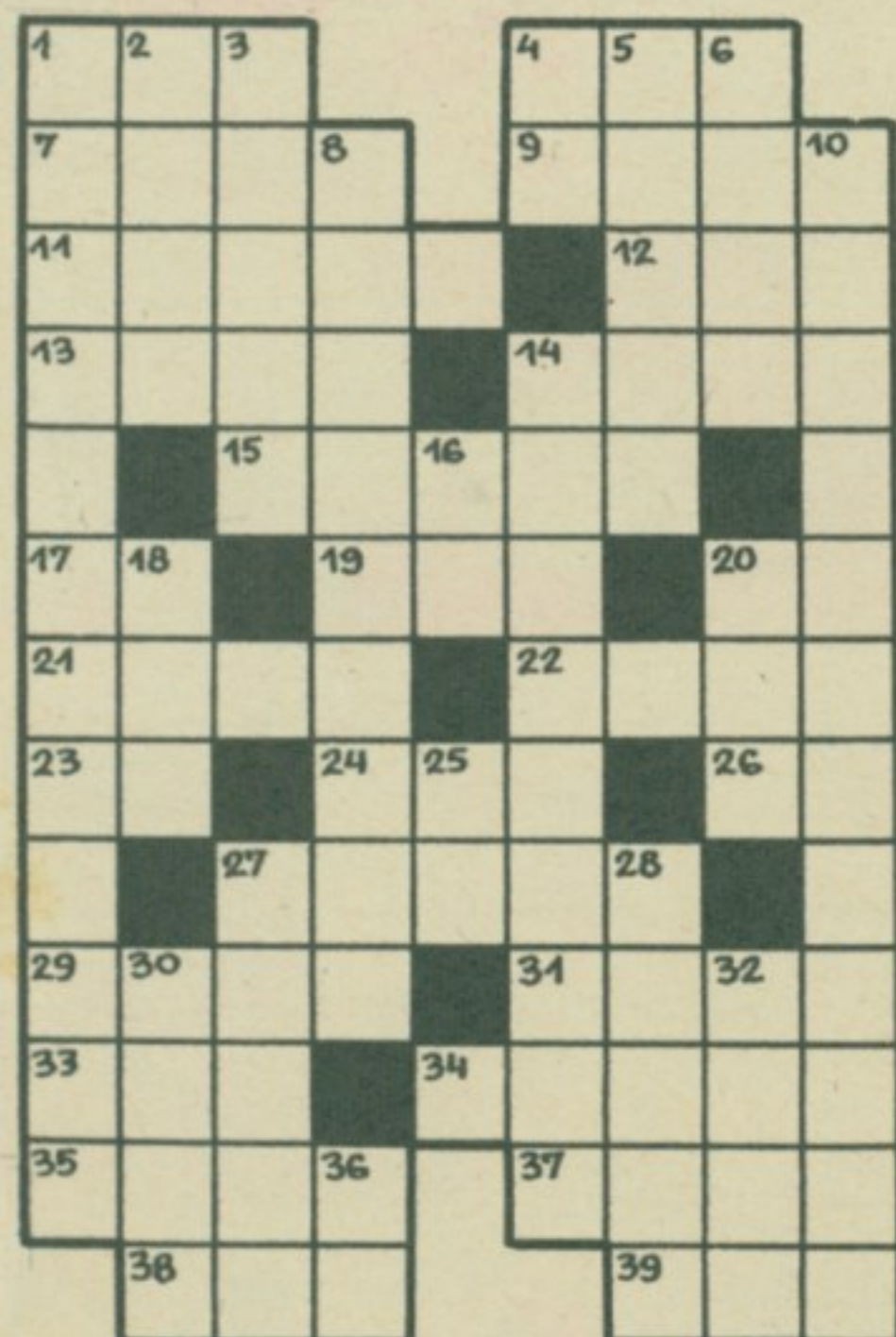
Водоравно: 1) град у Финској; 4) острво на Јадранском мору; 7) мађарски композитор (Франц); 9) пролећни месец; 11) биљни свет; 12) личност из једне Шекспирове трагедије; 13) предмет продаје; 14) француски сликар (Камиј); 15) не-

гативно наелектрисана честица; 17) скраћеница једне академске титуле; 19) усамљен; 20) упитна заменица; 21) холивудски филмски глумац-комичар (Боб); 22) град у Чехословачкој; 23) име глумца и певача Монтана; 24) песма узвишеног садржаја; 26) Лудолфов број; 27) река у Азији; 29) немачки филозоф (Имануел); 31) украсна дугмад на народној ношњи; 33) лична заменица; 34) река у Банату; 35) биоскоп; 37) неупотребљени; 38) доживљај за време спавања; 39) древни феничански град.

Усправно: 1) име и презиме енглеског филмског редитеља („Птице“); 2) пулс; 3) лице; 4) иницијали нашег књижевника („Смрт Смаил-аге Ченгића“); 5) соба за пријем; 6) град у Западној Немачкој; 8) превоз робе; 10) балет Мануела де Фалје; 14) чврст, збијен; 16) лична заменица; 18) шанац; 20) део течности; 25) афирмација; 27) град у Румунији; 28) врста тканине; 30) врста зачина; 32) птица са Новог Зеланда, слична кокошки; 36) лична заменица.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) Амат; 6) смарагд; 8) УПИ; д; 9) она; 11) ра; 12) Тел; 14) оу; 15) тенис; с; 16) Шо; 18) син; 19) пт; 20) прут; 22) Емир; 24) ров; а; 26) ора; е; 27) „Оскар“; л; 30) др; 32) нос; 33) си; 34) иза; в; 36) ној; 37) ћаса; 39) Пива; 40) васиона.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“, 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88 дина, полугодишња 44 дина, тримесечна 22 дина. Претплата за иностранство: годишња 264 дина, полугодишња 132 дина. Годишња претплата у странијој валути: DM 52. — \$ 14. — Ft 78,40. — Sfr 61,60. — Skr 72,80. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Приредне банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански фох 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

МАЛА ПОШТА

ТАЈНИ ЗНАК ЈЕ ПИНГВИН!

КО ЈЕ У ПРОШЛОМ БРОЈУ ЗАБАВНИКА НА 50 СТРАНИ НАЦРТАНОГ ПИНГВИНА НЕКА ОТКИНЕ ТУ СТРАНУ И ПОШАЉЕ ЈЕ ПРЕПОРУЧЕНО ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ, 11001 БЕОГРАД ПОШТ. ФАХ 124. ДОБИЋЕ 10000 СТ. ДИН!

ИЗЈАВЉУЈЕМ...

Преко новина се дају разне изјаве како се неко одриче жене, како неко некоме захваљује или честита завршетак школовања, па вас молим, пошто сте ви моје новине, да објавите ово:

Изјављујем да желим да се моја мама поново уда (разведена је) и да се нећу љутити што ће она своју љубав која је до сада била намењена само мени дати још некоме. Моја мама је то заслужила јер је радила даноноћно и према мени била добра, а досад се није хтела удати да мене не увреди. Још једном кажем да нећу бити љубоморан.

Поздрав редакцији

МИЛАН БОШКОВИЋ-МИЋО
уч. V разреда, Станово 213
Крагујевац

ОВДЕ СТАНУЈЕ ДРАГАН ЛУКИЋ

Драги Забавниче,

Желим да објавиш адресу и број телефона песника Драгана Лукића.

Ваша читаатеља НАДА ПУШКАШ, Вјекослава Ковача 8, Београд

Адреса познатог песника је:

ДРАГАН ЛУКИЋ, Отона Јупанчича 6, Београд, тел. 693-837.

ЗАДАТАК ЗА БИТОЉЧАНЕ!

Молим читаоце „Политикиног забавника“ да ми пошаљу адресу Дома за неабринуту децу у Битољу. Ово

ме интересује јер сам чуо да ми се сестра тамо налази. Сваки траг јој се изгубио после земљотреса у Скопљу. Била је мала, па није знала да нас тражи.

СТАНКО АНЂЕЛКОВИЋ,
Стеве Јовановића 38,
11272 Добановци

ДЕЈАН У ХАЉИНИ

Ја сам Дејан Мартиновић само сам се обукао у хаљиницу јер волим да будем женско. Још волим Забавник и да ми изађе слика у њему.

ДЕЈАН МАРТИНОВИЋ, Хајдук Вељков блок 13, Ваљево

А МИ ИЗ ИНОСТРАНСТВА?

Поштована редакцијо,

Да ли и они читаоци који живе у иностранству имају права да играју на вашим конкурсима, квизовима и сл. Ако је тако, молила бих вас да продужите рок за слање одговора. Ми у Италији никад не стигнемо да пошаљемо јер су овде поште често у штрајку.

Пуно поздрава од

АЛЕКСАНДРЕ СТЕФАНОВИЋ,
via Crivelli 14, Milano 20122,
Italia

Сви читаоци „Забавника“, било где да живе, имају право да учествују на конкурсима које објављује лист. Рок за слање не можемо продужити јер би се већина читалаца бунела: сви траже што више конкурса и једва чекају да чују резултате.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ:

КОМПЛЕТНИ СТРИПОВИ:
1. СУПЕРМЕН
2. БЕТМЕН

